



පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

රාජපාක්ෂික භාවය පිළිබඳ සහතික [නි. 761] :

රුවන්පුර ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා.

පරිසර සමරවර මයා.

අලාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලන් සන්දේශ [නි. 762]

නිවේදන [නි. 764]

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 767]

පරමාණු බල අධිකාරී මණ්ඩලය පනත් කෙටුම්පත [නි. 795] :

පළමුවන වර කියවන ලදී.

ජනසතු සේවා ඇමති ගරු වි. එ. සුගතදාස මහතාට විරුද්ධව
නගනලද චෝදනා ගැන පරීක්ෂා කිරීම සඳහා විශේෂ
කාරක සභාවක් [නි. 797] :

යෝජනාව අනුමත විය.

ප්‍රාදේශීය බලමණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත
[නි. 799] :

දෙවන වර සහ තුන්වන වර කියවා සංශෝධනාකාරයෙන් සම්මත කරන ලදී.

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 849] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 896]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

உறுதிப்பிரமாணங்கள் [ப. 761] :

திரு. ருவன்புர லக்ஷ்மன் டி சில்வா

திரு. பெர்ஸி சமரவேரா

மகாதேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்திகள் [ப. 762]

அறிவிப்புக்கள் [ப. 764]

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 767]

அனுச்சக்தி அதிகாரசபை மசோதா [ப. 795] :

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

தேசியமய சேவைகள் அமைச்சர் கௌரவ வி. ஏ. கருத்தாசவுக்கு எதிராகச் சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் பற்றி விசாரணை செய்வதற்கான தெரிவு [ப. 797] :

பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது

உள்ளூர் அதிகார சபைகள் (சிறப்பேற்பாடுகள்) மசோதா [ப. 799] :

இரண்டாம் மூன்றாம் முறை மதிப்பிடப்பட்டு திருத்தப்பட்டவாறு நிறைவேற்றப்பட்டது

காணி அபிவிருத்தி (திருத்த) மசோதா [ப. 849] :

விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 896]

Volume 83

No. 5

Saturday

21st December 1968

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

AFFIRMATIONS [Col. 761] :

Mr. Ruwanpura Lakshman de Silva

Mr. Percy Samaraweera

MESSAGES FROM THE GOVERNOR-GENERAL [Col. 762]

ANNOUNCEMENTS [Col. 764]

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 767]

ATOMIC ENERGY AUTHORITY BILL [Col. 795] :

Read the First time

SELECT COMMITTEE TO INQUIRE INTO ALLEGATIONS AGAINST
HON. V. A. SUGATHADASA, MINISTER OF NATIONALIZED SERVICES
[Col. 797] :

Motion agreed to

LOCAL AUTHORITIES (SPECIAL PROVISIONS) BILL [Col. 799] :

Read a Second, and the Third time, and passed as amended

LAND DEVELOPMENT (AMENDMENT) BILL [Col. 849] :

Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 896]

රාජ්‍යාත්මක භාවය පිළිබඳ සහතිකය
නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1968 දෙසැම්බර් 21 වන සෙනසුරාදා

சனிக்கிழமை, 21 டிசம்பர் 1968

Saturday, 21st December 1968

අ. හා. 2 ව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථානායකතුමා [ගරු එස්. සී. ෂර්ලි කොරියා] මූලාසනාරූඪ විය.

சபை, பி.ப. 2 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ எஸ். சி. ஷேலி கொறியா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 2 P.M., Mr. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

රාජ්‍යාත්මක භාවය පිළිබඳ

සහතිකය

உறுதிப் பிரமாணங்கள்

AFFIRMATIONS

මතු සඳහන් මන්ත්‍රීවරු නීතියෙන් පනවා ඇති අන්දමට සහතිකය කර මන්ත්‍රීන්ගේ නාම පුස්තකයේ අත්සන් කළහ.

பின்வரும் அங்கத்தினர் சட்டத்தினால் வேண்டப் பட்டவாறு உறுதிப் பிரமாணம் செய்து சபாபீடத்திலிருந்த புத்தகத்தில் கைச்சாத்திட்டனர் :

The following Members made and subscribed the Affirmation required by Law; and signed the Book at the Table :

රුවන්පුර ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මහතා (බලපිටිය)

වේමුල්ලවත්තේ පර්සි සමරවීර මහතා (වැලිමඩ)

திரு. ருவன்புர லக்ஷமன் டி சில்வா (பலப் பிட்டிய)

திரு. வேமுல்லவத்தே பேஸி சமரவீர (வெலிமடை)

Mr. Ruwanpura Lakshman de Silva (Balapitiya).

Mr. Wemullawatte Percy Samara-weera (Welimada).

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලත් සන්දේශ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලත්

සන්දේශ

மகா தேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்திகள்

MESSAGES FROM THE GOVERNOR-GENERAL

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I have received the following Messages from His Excellency the Governor-General :

I

“අග්‍රාණ්ඩුකාර කායසීලය, රජ වාසල, කොළඹ, ශ්‍රී ලංකාව. 1968 දෙසැම්බර් 17.

මහත් මයානනි,

1946 යේ ලංකා (ආණ්ඩුක්‍රම) රාජ්‍යවේ 36 (2) වැනි වගන්තිය ප්‍රකාර පහත සඳහන් ආකාරයට නම් කරන ලද ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් වලට මහා රාජ්‍යෙන් වහන්සේගේ ශ්‍රී නාමයෙන් මම අද දින අනුඥ වුණු බව ගෞරව පූර්වකව ඔබට දන්වමි:—

‘An Act to amend the National Science Council of Ceylon Act, No. 9 of 1968.’

‘An Act to enable effect to be given to certain provisions of the Charter of the United Nations.’

‘An Act to provide for the regulation and control of the mining, production and treatment of radioactive minerals and substances, and to provide for matters connected therewith or incidental thereto.’

‘An Act to amend the Motor Traffic Act.’

‘An Act to amend the Irrigation Ordinance.’

මේ වගට,

ඔබගේ කීකරු සේවක,

ඩබ්ලිව්. ගොපල්ලව,

අග්‍රාණ්ඩුකාර.

නියෝජිත මන්ත්‍රණ සභාවේ ගරු කථානායකතුමා.”

II

“අග්‍රාණ්ඩුකාර කායසීලය, රජ වාසල, කොළඹ, ශ්‍රී ලංකාව. 1968 දෙසැම්බර් 14.

ගරු කථානායක,

1959 අංක 8 දරණ පනතින් සංශෝධනය කරනු ලැබූ (40 වෙනි අධිකාරය වන) මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනතේ 2 වෙනි වගන්තිය යටතේ 1968 ක් වූ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලන් සන්දේශ

දෙසැම්බர் 17 වැනි දිනமீன் நிகுந் கர்நு ලங்கு
ප්‍රකාශනය මගින් ඉහත කී ආඥාපනතේ II වෙනි
කොටසේ විධිවිධාන 1968 දෙසැම්බර් 18 වැනි දින
ක්‍රියාත්මක විය යුතු බව මිසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ප්‍රකාශනය නිකුත් කිරීමට හේතුව මහජන සාමය
ආරක්ෂා කිරීම හා ජනතාවගේ ජීවිතයට අත්‍යවශ්‍ය
වූ සැපයීම් හා සේවාවන් පවත්වාගෙන යාම සඳහා
වූ බව නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය වෙත මම
මෙයින් දැනුම් දෙමි.

ඩබ්ලිව්. ගොපල් ලව,
අග්‍රාණ්ඩුකාරවරයා.

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ
ගරු කථානායකතුමා”

“ மகாதேசாதிபதியின் கந்தோர்

இராணி மாளிகை, கொழும்பு, இலங்கை
1968 திசெம்பர் 17”

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே,

1959 ஆம் ஆண்டின் 8 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தினால்
திருத்தப்பட்டபடியான (40 ஆம் அத்தியாயமான)
பொதுசனப் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 2 ஆம்
பிரிவின்கீழ், வெளியிடப்பட்ட 1968 திசெம்பர் 17 ஆம்
திகதிப்பிரசுத்தத்தின்மூலம், மேற்கூறப்பட்ட கட்டளைச்
சட்டத்தின் 11 ஆம் பிரிவில் சொல்லப்பட்ட ஏற்பாடுகள்
1968 திசெம்பர் 18 ஆம் திகதி அமுலுக்கு வரு
மென்று நான் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

இப்பிரசுத்தத்தை வெளியிட்டதற்கு நியாயம், பொது
சன ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும் சமுதாயத்தின்
சீவியத்திற்கு அத்தியாவசியமான வழங்குதல்களையும்
சேவைகளையும் பாதுகாப்பதற்குமென்பதை இத்தால்
பிரதிநிதிகள் சபைக்கு வெளிப்படுத்துகிறேன்.

டபிள்யு. கொபல்லவ,
மகாதேசாதிபதி.

கௌரவ பிரதிநிதிகள் சபை சபாநாயகர் அவர்கட்கு.”

“Governor-General's Office.

Queen's House,
Colombo,
Ceylon.
17th December 1968.

MR. SPEAKER,

By PROCLAMATION dated 17th December
1968 and issued under Section 2 of the
Public Security Ordinance (Cap. 40), as
amended by Act No. 8 of 1959, I have
declared that the provisions of Part II of
the aforesaid Ordinance shall come into
operation on 18th December 1968.

I do hereby communicate to the House
of representatives that the reason for
issuing the Proclamation is for the
preservation of public order and for the
maintenance of supplies and services
essential to the life of the community.

W. GOPALLAWA,
GOVERNOR-GENERAL.

The Honourable the Speaker of the
House of Representatives.”

නිවේදන

நிவேதன

அறிவிப்புகள்

ANNOUNCEMENTS

I

රජයේ (සිවිල් වරදෙහි ලා වගකීම) පනත්
කෙටුම්පත [සෙනෙට්]

முடி (தீங்கியற் பொறுப்பு) மசோதா [செனெற்]

CROWN (LIABILITY IN DELICT) BILL
[SENATE]

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

“Crown (Liability in Delict) Bill
[செனெටி]” නමැති කෙටුම්පත් පනත
සලකා බැලීම පිණිස “බී” සථාවර කාරක
සභාවට නම් කරන ලද එස්. ඩී. හේරත්
මහතා, එතුමාගේ කැමැත්ත පරිදි, එහි
සේවයෙන් නිදහස් කර ඇති බැවින් ඒ
වෙනුවට එම කාරක සභාවේ සේවය කිරීම
සඳහා ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා
මිසින් නම් කරන ලද බව දන්වනු
කැමැත්තෙමි.

I have nominated the Hon. J. R.
Jayewardene to serve on Standing
Committee “B” for the consider-
ation of the Crown (Liability in
Delict) Bill [Senate], in place of
Mr. S. B. Herat, who has been
discharged from the Committee at
his request.

II

රජයේ නිවාස (සමාමිත්වය ආපසු ලබා
ගැනීමේ) පනත් කෙටුම්පත

அரசாங்கக் குடிமனைகள் (ஆட்சி மீறப்பெறல்) மசோதா

GOVERNMENT QUARTERS (RECOVERY OF
POSSESSION) BILL

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

“Government Quarters (Recovery
of Possession) Bill” නමැති කෙටුම්
පත් පනත සලකා බැලීම පිණිස 136
වැනි ස්ථාවර නියෝගය යටතේ නියෝ
ජ්‍ය කථානායක එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා
“ඒ” ස්ථාවර කාරක සභාවේ සභාපති
වශයෙන් මා විසින් පත් කරන ලද බව
දන්වනු කැමැත්තෙමි.

නිවේදන

තවද, මෙම කෙටුම්පත් පනත සලකා බැලීම පිණිස “ඒ” සභාවර කාරක සභාවට මතු පළවන මන්ත්‍රීන් අතිරේක සාමාජිකයන් වශයෙන් මා විසින් නම් කරන ලද බව දන්වනු කැමැත්තෙමි :

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා., ඩී.බී.ඊ.

එන්. විමලසේන මයා.

රාජනීතිඥ එම්. ඉසදිත් මොහමඩ් මයා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

වී. ධර්මලිංගම් මයා.

සී. එන්. මැතිව් මයා.

එස්. බී. ලේනව මයා.

රත්නසිරි වික්‍රමනායක මයා.

ඩී. බී. විජේතුංග මයා.

පී. බී. ඒ. විරකෝන් මයා.

එස්. කේ. කේ. සූරියාරච්චි මයා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මයා.

In terms of Standing Order No. 136, I have appointed Mr. M. Sivasithamparam, Deputy Speaker, Chairman of Standing Committee “A” for the consideration of the Government Quarters (Recovery of Possession) Bill.

I have also nominated the following additional Members to serve on Standing Committee “A” for the consideration of the Bill :

Mr. S. de S. Jayasinghe, O.B.E.

Mr. N. Wimalasena

Mr. M. Izadeen Mohamed, Q.C.

Mr. Prins Gunasekera

Mr. Lakshman Jayakody

Mr. M. P. de Soysa Siriwardena

Mr. V. Dharmalingam

Mr. C. N. Mathew

Mr. S. B. Lenawa

Mr. Ratnasiri Wickramanayake

Mr. D. B. Wijetunga

Mr. P. B. A. Weerakoon

Mr. S. K. K. Suriarachchi

Mr. Bernard Soysa

Mr. A. C. S. Hameed.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙන් ලැබුණු
සංදේශය

ආයතනයේ ලිපි ලේඛනාදිය වැනි
MESSAGE FROM THE SENATE

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I have received a Message from the Senate. The Clerk will read it.

පනත දැක්වෙන සන්දේශය මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ලේකම් විසින් කියවන ලදී :

சபைச் செயல்திகாரி பின்வரும் செய்தியை வாசித்தார் :

The Clerk of the House read the following Message :

“ මතු පළවන කෙටුම්පත් පනත් වලට සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලය සංශෝධන නොමැතිව එකඟවී ඇත :

Finance (Amendment).

Prize Competitions (Amendment).

Voluntary National Youth Service (Amendment). ”

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

1961 අංක 31 දරණ අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩල පනතේ 22 (4) සහ 24 (1) වැනි වගන්ති යටතේ පනවන ලද අතුරු ව්‍යවස්ථා මාරුකින්—
[ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்கவேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

(203 වැනි අධිකාරය වන) මෝටර් වාහන පනතේ 19 හා 237 ; 143, 166 හා 237 ; 190 හා 237 වැනි වගන්ති යටතේ පනවන ලද නියෝග—[ගරු හුරුල්ල]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்கவேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

වෘත්තික පිළිතුරු

asked the Minister of Local Government and Parliamentary Secretary to the Minister of Information and Broadcasting: (a) Is he aware that— (i) a bull was slaughtered in a beef stall licensed by the Dehiowita Town Council for the sale of beef? (ii) a fine of Rs. 10 was imposed on the licensee for this offence on or about the 10th of June? (b) Is he of the view that a fine of Rs. 10 alone is sufficient punishment for the offences committed by the licensee who had slaughtered inside the beef stall itself a lame bull not certified by the public health inspector? (c) Will he take action to cancel the licence of this person who openly commits such high-handed acts? (d) If so, when? If not, why?

(a) (i) No. (ii) I am aware that a fine of Rs. 10 was imposed on the salesman for exposing for sale unsealed meat. (b) I am unable to express an opinion on a matter decided by court. (c) The "proper authority" to take action under the Butchers Ordinance is the Chairman of the Town Council. (d) Does not arise in view of (c).

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) (i) 1952 දී
ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ සේව
යට බැඳුණු V වැනි ශ්‍රේණියේ කම්කරු
කෝ. සී. ගුණදාස මහතා 1957 නොවැම්බර්
මස 1 වැනි දින සිට එම දෙපාර්තමේන්
තුවේ ස්ථිර කම්කරුවෙකු හැටියට සේවය
කරන බවත්; (ii) 1967 ඔක්තෝබර් මස
16 වැනිදායින් පසු වෛද්‍ය මණ්ඩල 4ක්
මගින් රෝගාගාර වූ කෝ. සී. ගුණදාස
මහතා සේවයට නුසුදුසු බවට නිර්දේශ
කර තිබෙන බවත්; (iii) 1968 ඔක්තෝ
බර් මස 22 දක්වා සේවයට නුසුදුසු බවට
දී නිර්දේශකර තිබෙන බවත්; (iv) ඔහු
තවමත් රෝගී තත්ත්වයෙන් පසුවන
බවත්; (v) රෝගාගාර වී ඉතාමත් අස
රණ තත්ත්වයකින් සිටින මෙම සේවක
මහතාට නිවාඩු නිර්දේශකර තිබියදීත්
ප්‍රතිකාර ගැනීමට හා ජීවත්වීමට

[පරීක්ෂ වික්‍රමසිංහ මයෝ.]

කිසිදු දීමනාවක් 1968 ජනවාරි මාසයෙන් පසු ගෙවා නොමැති බවත් ; එතුමා දන්නවාද ? (ආ) නැතිනම් ඔහු දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවයට බැඳීමෙන් පසු වැටුපෙන් අඩුකර ගත හැකි වනසේ ඔහුට යැපීම් දීම නාවක් මාස්පතා ගෙවීමට එතුමා නිර්දේශ කරනවාද ? (ඉ) නොඑසේ නම්, ඔහුගේ සේවා කාලය තුළදී ඉතිරිවී ඇති අතියම් නිවාඩු සඳහා මුදලක් ලැබෙන්නට සලස්වන්නේද ? (ඊ) වෛද්‍ය මණ්ඩල නිවාඩු පිට සිටින මෙම අසරණ සේවක මහතාට ලබාදිය හැකි කිසියම් සහනාධාරයක් තිබේ නම් එය ලබා දීමට කටයුතු කරනවාද ?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) (i) 1952 ஆம் ஆண்டில் காணி அபிவிருத்தித் திணைக்களச் சேவையில் சேர்ந்த 5 ஆம் தரத் தொழிலாளியான திரு. கே. டி. குணதாச, 1957 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1 ஆந் தேதியிலிருந்து அத்திணைக்களத்தில் நிரந்தரத் தொழிலாளியாகக் கடமையாற்றுகிறார் என்பதையும்; (ii) 1967 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 16 ஆந் தேதியின் பின்னர், நோய்வாய்ப்பட்ட திரு. கே. டி. குணதாச சேவைக்குத் தகுதியற்றவரென 4 வைத்தியர்களைக் கொண்ட குழு சிபாரிசு செய்துள்ளதென்பதையும்; (iii) 1968 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 22 ஆந் தேதி வரை அவர் சேவையாற்றத்தகுதி யற்றவரெனச் சிபாரிசு செய்திருக்கின்றதென்பதையும்; (iv) அவர் இன்னும் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கின்றாரென்பதையும்; (v) நோய்வாய்ப்பட்டு மோசமான நிலையிலிருக்கும் இவ்வுழியருக்கு லீவு வழங்கச் சிபாரிசு செய்துள்ள போதிலும், நோய்க்குப் பரிகாரஞ் செய்யவோ, வாழ்வோ எவ்வித படியும், 1968 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தின் பின்னர் வழங்கப்படவில்லையென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) மீண்டும் அவர் சேவையில் சேர்ந்தபின்னர், சம்பளத்தில் கழித்துக்கொள்ளக் கூடிய முறையிலே, அவருக்கு தக்க வழி வகுக்கும் படியினை மாதந்தோறும் வழங்குமாறு அவர் சிபாரிசு செய்வாரா? (இ) முடியாதெனில், அவரது சேவைக் காலத்தில் எஞ்சியுள்ள அமய லீவுக்காக பணம் வழங்க அவர் வழிவகுப்பாரா? (ஈ) வைத்திய லீவிலிருக்கும் இவ்வேழை உழியருக்கு பெற்றுத்தரத்தக்க ஏதேனும் உதவிப்படியிருந்தால் அதனைப் பெற்றுக் கொடுக்க அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power: (a) Is he aware—(i) that Mr. K. D. Gunadasa, a grade V labourer, who joined the service of the Land Development Department in 1952, has been a permanent labourer in that department since 1st November 1957; (ii) that since 16th October 1967 four medical boards have recommended that Mr. K. D. Gunadasa is unfit for service; (iii) that it has also been recommended that he will be unfit for service up to 22nd October 1968; (iv) that he is still ailing; and (v) that no payment whatsoever has been made to him since January 1968, either as medical assistance or as subsistence, although he is ill and absolutely without any means of survival and medical leave has been recommended for him? (b) Will he recommend the payment of a monthly subsistence allowance to this person, recoverable from his salary on his rejoining the service of the department? (c) In the alternative, will he provide for some payment to be made in lieu of accumulated casual leave? (d) Will he take action to provide whatever relief is possible to this helpless labourer who is at present on medical leave?

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මයා. (ඉබම්,
වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිගේ පාර්ලි
මේන්තු ලේකම්)

(திரு. சீ. பீ. ஜே. செனெவிரத்ன—காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. C. P. J. Seneviratne—Parliamentary Secretary to the Minister of Land, Irrigation and Power)

(a) (i) Yes. (ii) Yes ; but he had appeared before the fifth medical board which recommended him as fit for light duty. (iii) Yes. The fourth medical board recommended that he will be unfit for service up to 22nd October 1968, but the fifth medical board held on 9.11.68, has recommended him fit for light duty to be reviewed again in three months. (iv) Yes. (v) Yes. No payment as medical assistance or subsistence is payable according to regulations. The fact that the medical boards had

விலகி விட்டது.

recommended leave to this employee does not entitle him to any payment in excess of the leave he is entitled to. (b) Instructions have been given to the L.D.O., to place him on light duty, if available. When so employed he will be paid his normal salary and allowances. (c) Does not arise in view of (b). The Financial Regulations do not permit the accumulation of casual leave which expires at the end of each calendar year. (d) Does not arise in view of (b).

தேவியிலிப் பூதி நகர சபை: அலி ஜோகர்

தெகியோவிற்ப பட்டின சபை : மாடு களவு

DEHIOWITA TOWN COUNCIL: THEFT OF BULL

4. வீரசேகர மலா.

(திரு. வீரசேகர)

(Mr. Weerasekera)

பலாந் பாலா அமதி ஸபா ப்ரவாந்நி ஸா ஸுவந் வித்தி அமதினே பார்த்தினேந் து லேகதினேந் அஸு ப்ரவ்நய: (அ) (i) தேவியிலிப் பூதி நகர சபை ப்ரதேஸஸி அஸந் தலேத்ப நகரஸேதி 1968 மார்ச் மஃ 9 வந டி டிவலனே யந ஸலஸக அலேலா ஸெநவ்ந் நகர சபை பிவிநிஸே லுடி நிவ்லி லெந் ; (ii) சிம ஸலஸ ஸெந ஸமி அமிநிகர் டிந துநகசி பஸு ப்ரவ்நிவி ஸலஸ நெகிபி லெந் ; (iii) மெம ஸலஸ ஸெநகதி கலே நகர சபாவே ம்ரகர்லெக லெவி நிதே நெக ஸக்தி டி அநி லெந் ; சிவ்லா டந் தலாடி? (அ) மெம ஸெநகதி நகர சபாவ க்ருத பிஸிவர ஸெந அந்டி சிவ்லா ப்ரகாஸ கர்நலாடி? (ஆ) ம்ருவி விடந்லெ பிஸிவர ஸெந துநிநதி திநக்துகுல பிஸி வர ஸந்நே டி? நெசிசே நதி, சி மந்டி?

உள்ளூராட்சி அமைச்சரையும், தகவல், ஒலி பரப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசியையும் கேட்ட வினா: (அ) (i) தெகியோவிற்ப பட்டினச்சபைப் பிராந்தியத்தில், தல்துல பட்டினத்தில் 1968 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 9 ஆந் தேதியன்று கட்டாக் காலி மாடொன்று பிடிக்கப்பட்டுப் பட்டினச் சபை வளவில் கட்டப்பட்டிருந்ததையும்; (ii) மூன்று நாட்களுக்குப் பின் மாட்டுச் சொந்தக்காரர் மாட்டைப் பெற வந்த பொழுது மாடு அவ்விடத்தில் இருக்கவில்லை என்பதையும்; (iii) பட்டினச்சபைக் காவற்காரர் தான்

விலகி விட்டது.

மாட்டைக் களவாடினார் என 3 நபர்கள் சாட்சி சொல்லியிருக்கின்றனர் என்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இக்களவு சம்பந்தமாக பட்டினச் சபை என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதென்பதைக் கூறுவாரா? (இ) நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லையெனில் சட்டப்படியான நடவடிக்கையை அவர் எடுப்பாரா? இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Local Government and Parliamentary Secretary to the Minister of Information and Broadcasting: (a) Is he aware (i) that in the town of Talduwa in the Dehiowita Town Council area a stray bull was captured and kept tethered in the town council grounds on the 9th of March 1968; (ii) that the animal was not there when the owner called for it three days later; and (iii) that three persons have given evidence to the effect that it was one of the watchers of the town council who stole the bull? (b) Will he state what action the town council has taken regarding this theft? (c) If no action has been taken against the person concerned, will he take action in terms of the law? If not, why?

அலி ஜோகர்

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

(a) (i) Yes, on 8.3.68. (ii) No. (iii) I am aware that at the police inquiry certain persons had given evidence against the watcher. (b) The town council had called upon the watcher to show cause why the cost of the lost animal should not be recovered from him. The watcher had in his explanation stated that the cattle seizer had not handed over the animal to him. The police inquiry is still not over. (c) Does not arise in view of the answer to (b)

பாதிபதி பிழை

பாதிபதி பிழை

தேயிலிவிட ஸ்தல நகர சபை : ஸ்டீட்

சுபகிமே கென் ஸ்தல

தெயிலிவிட பட்டினசபை : குப்பைத்தொட்டி

வழங்கும் ஒப்பந்தம்

DEHIOWITA TOWN COUNCIL: CONTRACT FOR
SUPPLYING REFUSE BINS

5. பிரசேகர மயா.

(திரு. வீரசேகரா)

(Mr. Weerasekera)

பலாந் பாடா அமதி ஸத ப்ரவாந் தி ஹ
ஸ்தாந் வித்யை அமதிஸே பாடீலிமேந் து
லேகமிஸேந் அஸ்து ப்ரஸ்தாஸ : (அ) (i)
தலேதவ தாஸஸி கஸ்து துமே ஸதஸா
ஸ்டீட் லஸ்திமெ ரு. 172.50 க மூடலு
தேயிலிவிட ஸ்தல நகர சபாவேந் லஸா ஸே
அதி லவந் ; (ii) ஸ்டீட் தாஸஸா மூடலே
ஸ்திமே பிழைதவ, ஸ்டீட் சுபகிமெ ஸாஸ ஸந்
தாஸ்தாந் தாஸ கெஸேதி அஸ்தாஸஸ பிழை கெஸி
ஸ்தாஸேந் மூடலே அஸ்து ஓஸீலிமெ ஸ்தல
தாஸ ஸதாஸே மூடலே மூஸித ருஸீலிமே
ஸ்திமே கஸ்திமெ திஸிஸஸ கஸ்த லவந் ;
ஸ்தாஸ தாஸஸ ? (அ) ஸ்டீட் 15 சுபகிமே
ஸ்திமே லஸா ஸந் தாஸ கஸ்திமே விஸிஸ்து ?
ஸ்தாஸ தாஸஸ தாஸஸஸ மூஸிஸ ? (ஆ)
மூடலே அஸ்து ஸ்திமே மெஸேந் கிஸிமே பிஸ
ஸஸஸஸ ஸே தாஸஸஸ லவ ஸ்தாஸ தாஸஸ
ஸ ? (இ) மூடலே அஸ்து ஸ்திமே கஸ்திமே
கஸ்திமே ? (ஈ) ஸ்திமே தாஸ கஸ்திமே ?
தாஸஸஸ தாஸ, ஸ்திமே ?

உஸ்தாஸஸஸ அஸஸஸஸஸஸ, தகஸல், லஸி
பாஸ்பு அஸஸஸஸஸ பாஸாஸஸஸஸ காரிஸ
தாஸிஸஸஸஸ கெஸ்ட லிஸ : (அ) (i) தஸ்தாஸ
பட்டினதாஸஸஸ குப்பைத் தாஸ்டிஸஸ
வழங்குஸதாஸஸஸ தெயிலிவிட பட்டினஸ
ஸபாஸிஸிஸஸஸஸ லாஸாஸ ரு. 172/50 ஸுதாஸி
ஸஸஸஸஸ ; (ii) மாரஸஸஸ மாதக கஸ்ட்டத்
திஸே பட்டினஸஸஸஸ ஸகமஸதாஸ திஸை வேஸ
ஸிஸ திஸமாஸதாஸ, ஸஸஸஸஸஸஸஸ நபாஸ
தாஸ்டிஸஸஸ தாஸாஸ பாஸம் ஸுதாஸதாஸஸ
கஸ்திஸதாஸஸ, அஸஸிஸிஸஸஸஸ பாஸதாஸ
மீஸஸஸஸ பாஸஸஸஸஸ ஸஸ்திஸஸஸஸஸஸ
அஸாஸ அஸிஸாஸாஸ ? (ஆ) பாஸம் ஸுதாஸ நபாஸ
யாஸ ? அஸாஸ வகிஸஸஸ பாஸிஸஸஸாஸ ? (இ)
பாஸதாஸ மீஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ நலஸ
ஸிஸஸ ஸுதாஸஸ ஸுதாஸஸஸஸஸஸஸ

பாஸ அஸாஸ அஸிஸாஸாஸ ? (ஈ) பாஸதாஸ மீஸ
ஸிஸ பாஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ
(உ) ஸஸிஸ, ஸஸஸாஸஸஸ ? இஸஸேஸ, ஸஸ ?

asked the Minister of Local Govern-
ment and Parliamentary Secretary to
the Minister of Information and
Broadcasting: (a) Is he aware (i)
that a certain person has obtained a
sum of Rs. 172/50 from the Dehiowita
Town Council for the purpose of
providing refuse-bins for the
Taldewa town; and (ii) that the
town council at its meeting held in
March unanimously passed a resolu-
tion condemning the person
concerned for obtaining money with-
out supplying the bins and decided to
recover the money from the said
person? (b) Who is the person who
obtained this money? What are the
posts held by him? (c) Is he aware
that no action has yet been taken to
recover this money? (d) Will he
take action to recover this money?
(e) If so, when? If not, why?

ஸாஸ ஸ்ரேஸதாஸ

(கெஸாஸ பிஸேஸதாஸ)

(The Hon. Premadasa)

(a) (i) Yes. (ii) No. (b) Mr. M. Y.
Zarook, supplier of dust bins. (c) The
Town Council, Dehiowita, had
purchased 15 dust bins from
Mr. Zarook. Of these, 14 had been
handed over by the town council
overseer to Mr. A. L. M. Ripai, the
Taldewa ward member. Sub-
sequently, it had been brought to the
notice of the town council that these
dust bins were not in use at Taldewa.
The town council had then decided
to recover the cost of the dust bins
from Mr. Ripai, who had taken over
the dust bins. Mr. Ripai had agreed to
replace the dust bins, but he has so
far failed to do so. (d) Yes, necessary
instructions will be issued to the
chairman. (e) Does not arise.

වාචික පිළිතුරු

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கரா)

(Mr. Weerasekera)

ගරු කථානායකතුමනි, අතුරු ප්‍රශ්නයක් ඇසීමට තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය අනුව මේ නගර සභාවේ කටයුතු ගැන විශේෂ විභාගයක් පැවැත්විය යුතුයි කියා ඇමතිතුමා පිළිගන්නවාද කියා මා අහනවා. දූෂණ කීපයක්ම මතු වී තිබෙන්නේ මේ නගර සභාවේමයි. මෙයට අසූ වී තිබෙන්නේ නගර සභාවේ සහිත මහත්මයෙක්. මේ හරකුගේ ප්‍රශ්නයට අසුවී තිබෙන්නේ නගර සභාවේ සභාපති මහත්මයාගේ නැදැයෙක් වන මස් වෙළෙන්දෙක්. ඒ තිසා විශේෂ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට ගරු ඇමතිතුමා කල්පනා කරනවාද කියා මා අහනවා.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

තවම එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. ඒ ගැන සොයා බලන්නම්.

දිව්‍ය බෞද්ධ සංගමයේ අනුග්‍රහය යටතේ
යාපනේ ආරම්භ කරන ලද පාසල්

தமிழ் பெளத்த சங்க ஆதரவில் யாழ்ப்பாணத்தில்
ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகள்

SCHOOLS STARTED IN JAFFNA UNDER
AUSPICES OF TAMIL—BUDDHIST ASSOCIATION

6. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුල පිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திவுலுபிட்டிய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) දිව්‍ය බෞද්ධ සංගමයේ අනුග්‍රහය යටතේ පූජ්‍ය ශ්‍රී විපස්සි මහා නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ, පූජ්‍ය මඩිහේ පඤ්ඤාසීහ නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ, පූජ්‍ය තාරද ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ සහ පූජ්‍ය කඩවැද්දවේ නන්දාරාම නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් යාපනේ දිස්ත්‍රික්කයේ පුත්තූර්, අච්චුවෙලි, කරවෙඩ්ඩි, අල්වායි සහ පුනගරී යන ගම්වල ආරම්භ කරන ලද පාසල් රජයට පවරා

වාචික පිළිතුරු

ගෙන රජයේ පාසල් වශයෙන් පවත්වා ගෙන යාමට හැකිදැයි සොයා බලා එතුමාට වාර්තා කිරීමට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරියෙක් එම පාසල් වලට ගිය බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මෙම වාර්තාව ගැන එතුමා ගෙන ඇති ක්‍රියා මාර්ගය කුමක්ද? (ඉ) මෙම පාසල් රජයට පවරා ගැනීමට එතුමා වහාම පියවර ගන්නවාද? නොඑසේ නම් ඒ මන්ද?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) வண. சிறி. விபஸ்ஸி மகாநாயக்க தேரோ, வண. மதிகே பஞ்ஞாசிக மகாநாயக்க தேரோ, வண. நாரத தேரோ, வண. கடவேதுவ நந்தராம நாயக்க தேரோ ஆகியவர்கள் தமிழ் பெளத்த சங்கத்தின் ஆதரவின் கீழ் புத்தூர், அச்சவேலி, கரவெட்டி, அல்வாய், பூநகரி ஆகிய இடங்களில் தொடங்கிய பாடசாலைகளை அரசாங்கத்திற்கெடுத்து அரசினர் பாடசாலைகளாய் நடத்துவது சாத்தியப்படுமாவென அவருக்கு அறிக்கை விடுப்பதற்காக கல்வித் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த சிரேட்ட உத்தியோகத்தார் ஒருவர் இவ்வைந்து பாடசாலைகளையும் பார்வையிட்டதை அறிவாரா? (ஆ) இவ்வறிக்கை சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார்? (இ) இப்பாடசாலைகளை உடன் எடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுப்பாரா? இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Is he aware that a senior official from the Department of Education visited five schools in the villages of Puttur, Atchuvvely, Karaweddy, Alvai and Poonagary in the Jaffna District in order to report to him whether these schools inaugurated by Ven. Sri Vipassi Maha Nayaka Thero, Ven. Madihe Pannasiha Maha Nayaka Thero, Ven. Narada Thero and Ven. Kada-wedhuwe Nandarama Nayaka Thero under the auspices of the Tamil-Buddhist Association could be taken over by the Government and run as government schools? (b) What action has been taken on this report? (c) Will he take immediate steps to take them over? If not, why?

following roads in the Paddiruppu
Electorate for the 1968-69 financial
year: (i) Paddiruppu-Vellaveli
Road 3.75 miles; (ii) Vellaveli-
Divulane Road; (iii) Mandur-Koma-
ria Road; (iv) Ranamadu Bakiella
Road?

ගරු මොන්ටේගු ජයවික්‍රම (රජයේ වැඩ,
තැපැල් හා විදුලි සන්නද්දේ ඇමති)

(கௌரவ மொண்டேகு ஜயவிக்ரம—அரசாங்கக் கட்டுவேலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Montague Jayewickreme—
Minister of Public Works, Posts and Tele-
communications)

Funds are not available for the improvement, metalling and tarring of all these roads in the financial year 1968-69. (i) Paddiruppu-Vellaveli Road 3.75 miles : An estimate for Rs. 172,000 has been sanctioned for improvements including metalling and bitumen-surfacing the first 2 miles and work is in progress. The cost of improvements to the balance 1.75 miles is estimated at approximately Rs. 120,000. (ii) Vellaveli-Divulane Road : The cost of improvements to this road, which is about 8 miles long, is estimated at approximately Rs. 450,000. (iii) Mandur-Komaria Road : The cost of improvements to this road, which is about 10 miles long, is estimated at approximately Rs. 425,000. (iv) Ranamadu-Bakiella Road : The cost of improvements to this road, which is about 5 miles long, is estimated at Rs. 550,000.

These are all low-lying areas.

රාජමානික්‌කම් මයො.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Since these roads pass through agricultural areas and will benefit 20,000 to 30,000 acres, will the Hon. Minister consider improving these roads under the agricultural development scheme?

ගරු මොන්ටේගු ජයවික්‍රම

(கௌரவ மொண்டேசு ஜயவிக்ரம)

(The Hon. Montague Jayewickreme)

It is the intention of the Government to undertake the development of agricultural roads, and a comprehensive plan is already being prepared.

වෙල්ලාවේලි-මන්දිර පාරේ පාලම්

வெள்ளாவெளி — மண்டூர் ஶ்ரீட்டில் பாலங்கள்

BRIDGES ON VELLAVELI-MANDUR ROAD

9. රාජමානික්‍යකම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

රජයේ වැඩ, තැපැල් සහ විදුලි සංදේශ
ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ලංකා
ගමනාගමන මණ්ඩලයේ බිස් සේවයක්
පැවැත්වීමට සුදුසුවන ආකාරයට ලී පාලම්
වෙනුවට ස්පීර් කොන්ක්‍රීට් පාලම් තැනිය
යනු වෙල්ලාවේලි-මන්දර් පාරේ ඇති ලී
පාලම් මොනවාද ? (ආ) මෙම පාලම් තැනි
මට රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇති
වැඩ පිළිවෙල සහ ඒවායේ වැඩ අවසාන
කිරීමට නියමිත දින මොනවාද ? (ඉ)
මන්දර් ප්‍රදේශයේ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධ
නය සඳහා මෙම පාර ඉතා වැදගත් බව
එතුමා දන්නවාද ?

அரசாங்கக் கட்டுவெலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) இ. போ. ச. வசச் சேவைக்கு ரேட் டைப் பதப்படுத்துவதற்கு வெள்ளாவெளி—மண்டூர் ரேட்டிலுள்ள மரப்பாலங்கள் எத்தனையை கொங்கிறீற்று பாலங்களாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும்? (ஆ) இப்பாலங்களைக் கட்டுவதற்கு அ. க. திணைக்களத்தின் திட்டமென்ன? இவை முடிவுற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள நாட்கள்ளவை? (இ) மண்டூர் பகுதிக் கமத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு இந்த ரேட்டு அத்தியாவசிய மென்பதை அவர் அறிவாரா?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) What are the wooden bridges on the Vellaveli-Mandur Road that need replacement by permanent concrete bridges to make the road fit for a C. T. B. bus service? (b) What is the programme of the P. W. D. for

වෘත්තික පිළිතුරු

Kurukkalmadam ferry. (b) Yes. In respect of (a) (i) & (a) (ii). Does not arise in respect of (a) (iii).

කෘෂිකර්ම පුහුණුව ලැබූ ගුරුවරු: විශේෂ දීමනාවක්

விவசாயப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்க்குப் படி

SPECIAL ALLOWANCE TO TEACHERS TRAINED IN AGRICULTURE

11. පී. බී. තෙනෙකූන් මයා. (දඹුල්ල)

(திரு. ரீ. பி. தென்னகோன்—தம்புளை)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) දිවයිනේ කෘෂිකර්ම පුහුණුව ලැබූ සහ ලබන ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව වෙන්වෙන් වශයෙන් එතුමා සඳහන් කරන්නේද? (ආ) ඒ විශේෂ පුහුණුව ලැබූ අයට විශේෂ දීමනාවක් දෙන්නේද? (ඉ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද? (ඊ) මතුවටත් එසේ පුහුණුව වූ අයට ගෙවීමක් කරන්නේද? එසේනම්, කවදාද?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) இலங்கையில் விவசாயப் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்களினதும் பெறும் ஆசிரியர்களானதும் எண்ணிக்கையை வெவ்வேறாக அவர் குறிப்பிடுவாரா? (ஆ) விசேட பயிற்சிபெற்றவர்களுக்கு விசேட படி கொடுப்பாரா? (இ) இன்றேல், ஏன்? (ஈ) எதிர்காலத்திலும் அவ்வாறு பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு படி கொடுக்கப்படுமா? அவ்வாறெனில், எப்போது?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Will he state separately the number of teachers who have been trained in agriculture and the number of teachers who are being trained in agriculture in the Island? (b) Is a special allowance paid to those who have received this special training? (c) If not, why? (d) Will such an allowance be paid at least in the future to those who have been trained? If so, when?

වෘත්තික පිළිතුරු

ජයසූරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

(අ) කෘෂිකර්මයෙහි පුහුණුව ලැබූ ගුරුවරුන් 127 දෙනෙක් සිටිත්. එසේ වුවත් සමස්ත සේවාසථ කෘෂිකර්ම පාඨමාලාවක් ප්‍රායෝගික ගොවිකම් පාසැල්වල හදාරන ලද ගුරුවරුන් 2064 ක මුළු සංඛ්‍යාවක් ඇත. දැනට ප්‍රායෝගික ගොවිකම් පාසැල්වල සමස්ත කෘෂිකර්ම පාඨමාලාවක් ගුරුවරුන් 522 දෙනෙක් අනුගමනය කරති. (ආ) කෘෂිකර්මය හා අධ්‍යාපනය පිළිබඳ දැවුරුදු පාඨමාලාවක් හදාරා සාර්ථක ලෙස නිමවන ගුරුවරුන්ට පමණක් ද්විතීයික පුහුණු ගුරු වැටුප් ක්‍රමය මත වැටුප් ගෙවනු ලැබේ. රාජකාරිය වඩා හොඳින් ඉටු කිරීම සඳහා සකස්වීම පිණිස කෙටි කාලීන සේවාසථ පාඨමාලාවක් හදාරන ගුරුවරුන්ට විශේෂ දීමනා ගෙවනු නොලැබේ. (ඉ) (ආ) යටතේ දී තිබෙන පිළිතුර අනුව උද්ගත නොවේ. (ඊ) (ආ) යටතේ දී තිබෙන පිළිතුර අනුව උද්ගත නොවේ.

කෘෂිකර්ම පුහුණුව ලබන ගුරුවරු: පුහුණුව ලබන කාලයේදී දීමනාවක්

விவசாயப் பயிற்சி பெறும் ஆசிரியர்க்குச் சம்பளம்

PAYMENT TO TEACHERS UNDERGOING TRAINING IN AGRICULTURE

12. පී. බී. තෙනෙකූන් මයා.

(திரு. ரீ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) කෘෂිකර්ම පුහුණුව ලබන ගුරුවරු ගුරුවරියන් ගෙන් ඔවුන් ලබන වැටුපට වඩා වියදම් වන බව එතුමා දන්නේද? (ආ) එම පුහුණු ගුරුවරුන්ට, ඔවුන් විසින්ම වශාකරන දේත් එම ගොවි පලවල්වලින් ලබාගත හැකිව ඇත්තේ පිටස්තර අයට විකුණන මිලටම බව එතුමා දන්නේ ද? (ඉ) එසේ නම්, ඔවුන්ට පුහුණුවන කාලයේ යමක් ලබා දෙන්නේද?

මා වික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

[වි. බී. තෙත්තකෝන් මයා.]

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) விவசாயப் பயிற்சி பெறும் ஆசிரியர்களும் ஆசிரியைகளும் அவர்கள் பெறும் சம்பளத்திலும் பார்க்க அதிகம் செலவிடுகிறார்களென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அப்பயிற்சியைப் பெறும் ஆசிரியர்கள் தாம் பயிரிடுபவைகளை அப்பண்ணைகளிலிருந்து வெளியாட்கள் எவரும் விலைக்கே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருப்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) அவ்வாறெனில், அவர்கள் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் ஏதாவது படிபெற்றுக் கொடுப்பாரா?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Is he aware that the expenses that the teachers who are being trained in agriculture have to incur, exceed their salaries? (b) Is he aware that in order to purchase what they themselves produce these teacher-trainees have to pay the farms the same prices that outsiders pay? (c) If so, will he provide for some payment to be made to them during the period of training?

ప్రణబ్ కుమార్ తియ్య.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

(අ) නැත. (ආ) එසේ ය. (ඉ) නැත.
ප්‍රායෝගික ගොවිකම් පාඨශාලාවල කෘෂි
කර්ම පාඨමාලාව හදාරණ අතර මෙම
ගුරුවරු ඔවුන්ගේ සම්පූර්ණ වැටුප
ලබති.

දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව සතු බදුල්ලේ
පිහිටි ගෙය

புகையிரதத் திணைக்களத்துக்குச் சொந்தமாக பதுளை
யிலுள்ள வீடு

HOUSE BELONGING TO RAILWAY DEPARTMENT
IN BADULLA

13. **බී. එච්. බණ්ඩාර මයා. (බදුල්ල)**

(திரு. பி. எச். பண்டார-பதுளை)

(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

ප්‍රවාහණ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
(අ) දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් බදුල්ලේ පිහිටි ගෙයක් සහ ඉඩමක් 1937 පටන් බදු දීම ආරම්භකර, දැනට ජීවතුන් අතර පවා නැති ඩී. ඩී. කන්තන්ගර නමැති අයෙකුට 1968 අප්‍රේල් මසදී බද්ද

අවලංගු වන ලෙස බදු දී ඇති බවත්, එහෙත් එම දේපොළ දැනට වෙනත් කෙනෙක් බලෙන් අල්ලාගෙන සිටින බවත් එතුමා දන්නවාද? (ආ) මෙම දේපොළ බදු දීමේදී දෙපාර්තමේන්තුව පිළිගත් කොන්දේසි මොනවාද? වාර්ෂික බද්ද කොපමණද? (ඉ) එසේනම් මෙතෙක් මේ දේපොළ බදු නුදුන්නේ මන්ද? බදු දෙන්නේ නම් ඒ කවදාද? (ඊ) මෙම දේපොළ පිළිබඳ බදුල්ලේ ඒ. පී. සමතපාල මහතා 1968 ජනවාරියේ සිට එතුමාගේ ස්පීර් ලේකම්වරයා සහ දුම්රිය සාමාන්‍යාධිකාරීවරයා සමඟ ලිපි හුවමාරු කර ඇතත් ඔහුට තවමත් අවසාන තීරණයක් දී නැති බව එතුමා දන්නවාද? (උ) තීරණයක් දීමට නොහැකි වී ඇත්තේ මන්ද? (ඌ) දෙපාර්තමේන්තු නීතිවලට පටහැනිව මේ දේපොළ අත්සතු කිරීම ප්‍රමණක් නොව, කලට වේලාවට බදු නොදීමෙන් රජයට සිදුවී ඇති අලාභය එයට වග කියයුතු නිලධාරීන්ගෙන් අයකර ගැනීමට එතුමා ක්‍රියා කරනවාද?

போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:
(அ) 1937 ஆம் ஆண்டு முதல் குத்தகைக்கு விடப்பட்டதும் புகையிரதத் திணைக்களத்திற்குச் சொந்தமானதும் பதுனையிலுள்ளதுமான ஒரு வீடும், காணியும், 1968 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் மாதம் காலாவதியாகும் விதத்திலே காலஞ்சென்ற டி. டி. கன்னங்கரா என்பவருக்குக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ள தென்பதையும், அக்காணியைத் தற்பொழுது வேறொருவர் அத்துமீறிப் பிடித்துக்கொண்டுள்ளாரென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இக்காணியைக் குத்தகைக்கு வழங்குவதில் பின்பற்றப்பட்ட நிபந்தனைகள் யாவை? வருடத்துக்கு அறவிடப்பட்ட குத்தகை யாது? (இ) இக்காணி இதுவரை குத்தகைக்கு விடப்படாததேன்? குத்தகைக்கு விடப்படுமெனில் எப்பொழுது விடப்படும்? (ஈ) 1968 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல், இக்காணி சம்பந்தமாக திரு. ஏ. பி. சமத்தபால, அவரது நிரந்தரக் காரியதரிசியுடனும், புகையிரத மா அதிகாரியுடனும் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்று வந்துள்ள போதிலும் இவருக்கு இன்னும் முடிவு தெரிவிக்கப்படவில்லையென்பதை அவர் அறிவாரா? (உ) முடிவு கூறமுடியாதிருப்பதேன்? (ஊ) திணைக்களச் சட்டங்களுக்கு எதிராக இக்காணியை இன்னொருவர் கைப்பற்ற இடங்கொடுத்தது மாத்திரமல்ல, உரிய காலத்தில்

වාචික පිළිතුරු

குத்தகைக்குவிடாததனால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை, இத்தவறேற்படப் பொறுப்பான உத்தியோகத்தரிடமிருந்து அறவிட அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Communications: (a) Is he aware that a house and a block of land situated in Badulla belonging to the Railway Department were first leased out in 1967, and that the lease which expired in April 1968 was held by one D. D. Kannangara, now deceased, and that this property is now being occupied illegally by another person? (b) What were the terms and conditions on which the department leased out this property? What was the annual rent? (c) If so, why has this property not been leased out since the expiry of the previous lease? If it is to be leased out when will it be done? (d) Is he aware that, although Mr. A. P. Samathapala of Badulla has been corresponding with the Permanent Secretary and the G. M. R. regarding this property since January 1968, no decision has been communicated to him so far? (e) Why has no decision been taken? (f) Will he take action to recover from the officers responsible the loss caused to Government not only by the alienation of this property in contravention of departmental regulations, but also by the failure to lease out this property in time?

ශ්‍රී ඩී. එල්. බී. හුරුල්ලේ (ප්‍රවාහන ඇමති)

(கௌரவ ஈ. எல். பி. ஹுரூல்ல—போக்குவரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. E. L. B. Hurulle—Minister of Communications)

(අ) ඔව්. කෙසේ වුවද නැසිගිය කන්නන්ගර මහතා විසින් අතුරු බදු දීමට දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ අවසරය ලබා දී ඇති, මාටින් සිල්වා මහතා දැනට මෙම ගොඩනැගිල්ලෙහි පදිංචි වී සිටී. (ආ) මෙම ඉඩම බදු දෙන ලද කොන්දේසි, මෙවැනි ඉඩම් බදු දීමේදී යටත්වන ව්‍යවහාරික කොන්දේසි වන්නේය. මෙම විශේෂ කාරණය සම්බන්ධයෙන් නම්

වාචික පිළිතුරු

ආරම්භයේදී ප්‍රමාණයෙන් පර්චස් 12 ක් වූ ඉඩම, නැසිගිය දෙන් ඩේවිඩ් කන්නන්ගර මහතාට, 1937 අප්‍රේල් මස සිට අවුරුදු 5 ක කාලයකට දෙන ලදී. ඉන් පසු වරකට අවුරුදු 5 ක කාල පරිච්ඡේදයන් සඳහා මෙම බද්ද වරින්වර අළුත් කරන ලද අතර, 1958 දී බදු දෙන ලද මෙම ඉඩමෙහි ප්‍රමාණය පර්චස් 17.5 දක්වා වැඩි කරන ලදී. අන්තිම වරට බද්ද 1963 අප්‍රේල් හිදී අළුත් කරන ලද අතර, එය 1968 මාර්තු මස 31 වන දින අවසන් විය. 1937 මුලින් අය කරන ලද බදු මුදල රු. 30 ක් විය. මෙය ක්‍රමයෙන් වැඩිකරනු ලැබූ අතර අන්තිම වරට අය කරන ලද වාර්ෂික බදු කුලිය රු. 60 ක් විය. නැසිගිය ඩී. ඩී. කන්නන්ගර මහතා විසින්, 1968/69 වර්ෂය සඳහා වූ බදු කුලිය කලින් ගෙවා තිබුණි. (ඉ) (අ) ප්‍රශ්නයට සපයන ලද පිළිතුර අනුව පැන නොනඹී. (ඊ) ඔව්. (උ) මෙම කාරණය සම්පූර්ණ විමර්ෂණය කට භාජන වී ඇත. (ඌ) (ආ) සඳහා දක්වා ඇති කරුණු හේතුකොටගෙන මේ දක්වා කිසිම පාඩුවක් සිදු වී නැත.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

දැනට මේ ගෙය බදු දී තිබෙනවාද නැද්ද? ඩී. ඩී. කන්නන්ගර මහතා මිය යාමෙන් පසුව එම ගෙය බදු දී තිබෙනවාද නැද්ද? බද්ද අවසාන වීමෙන් පසුව එය නැවතත් බදු දිය යුතුයි නේද?

ශ්‍රී හුරුල්ලේ

(கௌரவ ஹுரூல்ல)

(The Hon. Hurulle)

පිළිතුරේ (අ) කොටසට ඇහුම්කන් දන්නා නම් මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් ඇසීමට අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

නැහැ මට එය පැහැදිලි වුණේ නැහැ.

ඊළඟට මට තවත් ප්‍රශ්නයක් අසන්න තිබෙනවා. බද්ද අවසාන වීමෙන් පසුව එය නැවත බදු දීමේදී ටෙන්ඩර් කැඳවා වැඩිම ටෙන්ඩරයට බදු දීමේ ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන්නේ නැද්ද?

ශ්‍රී. හුරුල්ලේ

(කෙළරාභ හුරුල්ල)

(The Hon. Hurulle)

කන්නන්ගර මහතා ජීවත්ව සිටියදීම දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අවසර ලබා ගෙන මාටින් සිල්වා මහතාට එම ගොඩනැගිල්ලෙහි පදිංචි වීමට අවස්ථාව ලබා දී ඇති බව පිළිතුරේ (අ) කොටස දෙස බැලීමෙන් පැහැදිලි වෙනවා ඇති.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(ශ්‍රී. පී. ඒ. ප. පණ්ඩාර)

(Mr. B. H. Bandara)

බදු කාරයාට පවරා තිබූ බද්ද අවසානයේ තේද?

ශ්‍රී. හුරුල්ලේ

(කෙළරාභ හුරුල්ල)

(The Hon. Hurulle)

ඔව්. නමුත් බද්ද දීර්ඝ කර තිබෙනවා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(ශ්‍රී. පී. ඒ. ප. පණ්ඩාර)

(Mr. B. H. Bandara)

බද්ද අවසාන වී ටෙන්ඩර් කැඳවා—

ශ්‍රී. හුරුල්ලේ

(කෙළරාභ හුරුල්ල)

(The Hon. Hurulle)

කන්නන්ගර මහතා විසින් 1968-69 දක්වා බදු මුදල් ගෙවා තිබෙනවා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(ශ්‍රී. පී. ඒ. ප. පණ්ඩාර)

(Mr. B. H. Bandara)

ඊළඟට මා තව ප්‍රශ්නයක් අසන්න කැමතියි. 1969 දී බද්ද අවසන් වූ පසු නැවත බදු දෙන විට ටෙන්ඩර් කැඳවා වැඩිම ටෙන්ඩර් එකට බදු දීමේ ක්‍රමයක් අනුගමනය කරනවාද කියා මා ඇමතිතුමාගෙන් දැන ගන්න කැමතියි.

ශ්‍රී. හුරුල්ලේ

(කෙළරාභ හුරුල්ල)

(The Hon. Hurulle)

දැනට සිටින බදුකාරයා විසින් කොන්දේසි කඩ කර නැත්නම් ඔහුට සැලකිල්ලක් දැක්වෙනවා. Digitized by Noolaham

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(ශ්‍රී. පී. ඒ. ප. පණ්ඩාර)

(Mr. B. H. Bandara)

ඔහු දැන් ජීවත්ව අතර නැහැ.

ශ්‍රී. හුරුල්ලේ

(කෙළරාභ හුරුල්ල)

(The Hon. Hurulle)

මාටින් සිල්වා මහතා තවම ජීවත්ව අතර සිටිනවා.

කථානායකතුමා

(පාඨාඥායකර් අයුරු)

(Mr. Speaker)

Question No. 14.

සෙනෙවිරත්න මයා.

(ශ්‍රී. සෙනෙවිරත්න)

(Mr. Seneviratne)

I require two weeks' time to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கும் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

විදුලිබල නිෂ්පාදනය : වියදම්

மின்சக்தி வளர்ச்சிச் செலவு

ELECTRICITY DEVELOPMENT COSTS

15. එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.
(ගම්පහ)

(ශ්‍රී. ඒ. ඩී. පණ්ඩාරනායක—කම්පහ)

(Mr. S. D. Bandaranayake—Gampaha)

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) නිපදවා ගත හැකිව තිබෙන මුළු ජල විදුලි බල ප්‍රමාණය වන කිලෝවොට් 12,00,000 යෙන් දැනට නිපදවනු ලබන්නේ කිලෝවොට් 1,10,00ක් පමණක් බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) දැනට තිබෙන ජල විදුලි බල ස්ථානවලින් විදුලි බල ඒකකයක් නිපදවීමට වැය වන මුදල කොපමණද? (ඉ) දැනට සෘදාගත යනු ලබන හා සෑදීමට සැලසුම් කර තිබෙන ජල විදුලි බල ස්ථානවලින් විදුලි බල ඒකකයක් නිපදවීමට කොපමණ වැයවේද? (ඊ) ගාල්ල සිට විදුලි බල ස්ථානයෙන් නිපද

වෘත්ති විලිඳුරු

වංචික පිළිතුරු

වනු ලබන විදුලි බල ඒකකයකට කොපමණ වැය වේද? (උ) මෙකී එක් එක් ඒකකය සඳහා ලංකාවේ මුදලින් වැය වන ප්‍රමාණය කොපමණද? විදේශීය මුදලින් වැය වන ප්‍රමාණය කොපමණද? (උඟ) මෙම කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය ඉන්ධන තෙල් සැපයීමට බනිජ් තෙල් සංස්ථාවට හැකිවේද? (එ) ගැස්ටර්බයින් හෝ වාෂ්ප බල විදුලිය ජනකයන් සඳහා ඉන්ධන තෙල් ආනයනය කිරීම අවශ්‍ය වන හෙයින්, එම ජනකයන් නිර්දේශ කිරීම ප්‍රඥාපොතවර්තනය වන බව එතුමා දන්නවාද?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) மொத்தம் 1,200,000 கிலோவாட்டுகள் வளர்க்கக்கூடியதாயிருக்க 1,10,000 கிலோவாட் நீர் மின்சக்தி மாத்திரமே இப்பொழுது வளர்க்கப்படுகிறதென்பதை அறிவாரா? (ஆ) தற்பொழுதுள்ள நீர் மின் நிலையங்களிலிருந்து மின்சக்தி பிறப்பிப்பதற்கு கூறு ஒன்றிற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது? (இ) இப்பொழுது கட்டப்படுவதும் திட்டமிடப்பட்டிருப்பதுமான நீர் மின் நிலையங்களிலிருந்து பிறப்பிக்கப்படும் மின்சக்தி கூறு ஒன்றிற்கு எவ்வளவு செலவாகும்? (ஈ) பாலத்துறை மின் நிலையத்திலிருந்து பெறப்படும் மின்சக்தி கூறு ஒன்றிற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது? (உ) அந்நிய

සෞඛ්‍යවිරෝධී මය.

(திரு. செனெவிரத்ன)

(Mr. Seneviratne)

(අ) දැනට දියුණු කර ඇත්තේ කි. වො. 1,10,000ක ජල විදුලි ප්‍රමාණයකි. දිවයිනේ දියුණු කළ හැකි සම්පූර්ණ ජල විදුලි ප්‍රමාණය කි. වො. 1,200,000 පමණ වන බවට කටු ඇස්තමේන්තු කර ඇත.

(අ) දැනට ඇති ජල විදුලි බලාගාරවලින් විදුලි ඒකකයක් නිපදවීමට වැය වන මුදල මෙසේය :

i	එක පියවර	...	...	...	ශත 2.5
ii	ඒ පියවර	...	...	...	ශත 2.881
iii	බී පියවර	...	...	...	ශත 3.828

(ඉ) දැනට සාදාගෙන යනු ලබන හා සෑදීමට සැලසුම් කර තිබෙන ජල විදුලි බල ස්ථානවලින් විදුලි බල ඒකකයක් නිපදවීමට වැය වන මුදල :

මස් කෙළි ඔය i පියවර	...	...	ගැන 5.860
ii පියවර	...	...	ගැන 3.396

(ඊ) ග්‍රන්ථපාඨ විදුලිය බලසානයෙන් නිපදවනු ලබන විදුලි බල ඒකකයකට
එය වන මුදල යන 6.968 කි

செலாவணியிலும் இலங்கை நாணயத்திலும் இச்செலவுகள் என்ன? (ஊ) இவ்வெரியெண்ணையை பெற்றோல் கூட்டுத்தாபனம் கொடுக்க முடியுமா? (எ) வாயுப்பொறி உருளைக்கு அல்லது நீராவிச்சக்தியின் பாக்கிகளுக்குத் தேவைப்படும் எரியெண்ணெய் இறக்குமதி செய்யப்படுதல் வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அவற்றிற்குச் சாதகமாக விதந்துரைத்தல் புத்தியானதல்லவென்று அறிவாரா?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power: (a) Is he aware that at present only 110,000 kilowatts of hydro electric power is developed out of a total of 1,200,000 kilowatts available to be developed? (b) What is the cost of generating one unit of electricity from existing water power stations? (c) What is the cost of one unit from water power stations now being constructed and planned? (d) What is the cost of one unit from the Grandpass Power Station? (e) What are these costs in foreign money and Ceylon money? (f) Will the Petroleum Corporation be able to supply this fuel oil? (g) Is he aware that it is inadvisable to recommend gas turbine or steam power generators since these require the importation of fuel oil?

මන'ත්‍රි මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

ලංකාවේ මුදල

Question put, and agreed to.

ජනසතු සේවා ඇමතිව විරුඳි වෝදනා ගැන පරීක්ෂා කිරීමට කාරක සභාවක්

ජනසතු සේවා ඇමතිව විරුඳි වෝදනා ගැන පරීක්ෂා කිරීමට කාරක සභාවක්

ජනසතු සේවා ඇමති ගරු වි. ඒ.
සුගතදාස මහතාට විරුද්ධව තහන
ලද වෝදනා ගැන පරීක්ෂා කිරීම
සඳහා විශේෂ කාරක සභාවක්

தேசியமய சேவைகள் அமைச்சர் கௌரவ
வீ. ஏ. சுகததாசாவுக்கு எதிராக சுமத்தப்
பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் பற்றி விசாரணை செய்
வதற்கான தெரிஞழு

SELECT COMMITTEE TO INQUIRE INTO
ALLEGATIONS AGAINST HON. V. A.
SUGATHADASA, MINISTER OF
NATIONALIZED SERVICES

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (ලද කොලුම්
තුන්වන මන්ත්‍රී)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி
மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third
Colombo Central)

I move,

“That inasmuch as the Hon. V. A.
Sugathadasa, the Minister of Nationalised
Services has—

(a) purchased premises No. 36, Barber
Street, in extent one acre, 2
roods 4.72 perches for a sum of
Rs. 145,000 on the 25th of April
1966, and sold the same to the
Colombo Municipality on 20th
may 1967, for a sum of
Rs. 725,000 ;

(b) purchased premises Nos. 151 and
155, Jempettah Street, in extent
1 acre and 2.81 perches on
1.1.59 for Rs. 90,000 and sold the
same to the National Housing
Department on 23.4.1966 for
Rs. 251,217.66 ;

(c) de-housed the tenants of garden
No. 651 of Blomendhal Road, a
property bought in the name of
his brother-in-law Mr. Atul-
gamage Senadhi Simon Silva
and has used his position to get
all these tenants houses through
the National Housing Department
thus enabling him to put up
stores which have now been
rented out to the Eastern Paper
Mills Corporation ;

(d) de-housed 50 shanties in garden
No. 79 of Jempettah Street, a
property which belongs to him.

and has used his influence to get
the C. M. C. to give all these
tenants Municipal houses in the
Municipal Housing Scheme at
Korteboam Street thus enabling
him to put up stores rented out
to the Beedi Manufacturers'
Association and the Eastern
Paper Mills Corporation ;

this House is of opinion that a Select
Committee of the House be set up to in-
quire into the conduct of the Hon. V. A.
Sugathadasa in regard to the above
matters and report to the House whether
he has been guilty of misconduct by utili-
sing his position as a Minister to obtain
unfair advantages for himself ;

the Committee—

- (1) shall be nominated by the Speaker;
- (2) shall have the power to fix its
quorum ;
- (3) shall have the power to send for
persons, documents and other
records ; and
- (4) have the power to examine wit-
nesses on oath ;

the Committee shall have the power to
report from time to time and sit not-
withstanding any adjournment of the
House.”

Mr. Speaker, as it has been agreed
at a meeting of the party leaders that
the matters referred to in this Motion
will be submitted for the consider-
ation of a Select Committee, I do not
intend to make a speech on this
Motion.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන්
තොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்
தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

විසින් ස්ථිර කරන ලදී.

அனுவதித்தார்.

seconded.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන්, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

பிரதேசிய வர வசூலா (விசேஷ விதிவிதம்) பற்றி
கேள்விகள்

—தேவன வர கியவி

பிரதேசிய வர வசூலா (விசேஷ விதிவிதம்) பற்றி கேள்விகள்

உள்ளூராட்சி சபைகள் (சிறப்பேற்
பாடுகள்) மசோதா

LOCAL AUTHORITIES (SPECIAL PROVISIONS) BILL

கல் தனம் தே விவாசம் தவிர்ப்பு பற்றி
பிரதேச நியோகித கியவன தே. 9 ஆம் தேதி
[தேவனவர 9 ஆம்].

“கேள்விகள் பற்றி தான் தேவன வர கியவி
பற்றி.”—[தேவன தேவன].

பிரதேச கியவன் கியவனவர கியவன் தே.

பிரதேச 9 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப்
பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை
வாசிக்கப்பட்டது.

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்
பிக்கப்படுமா” [கேள்விகள் ஆர். பிரதேவன].

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Order read for resuming Adjourned
Debate on Question—[9th December]

“That the Bill be now read a Second
time.”—[The Hon. Premadasa.]

Question again proposed.

தே. கிய. 2.29

பிரதேச கியவன் கியவன். (தேவன கியவன்)
(தேவன. பெர்னாட் சோய்ஸா—கொழும்புத்
தேவன)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

Mr. Speaker, I was on my feet on
the last occasion on which this Bill
was being discussed when the Hon.
Minister consented to have the
Debate adjourned. He wished to dis-
cuss the possibility of granting cer-
tain relief to tenants and for that
purpose the Hon. Minister was very
willing and anxious to meet us in
order to discuss in what form the
problem could be solved.

On the one side the Minister
wants to have this matter of the
assessment of annual values on
which the rates are levied adjusted
from the point of view of local
authorities, and on the other he
wants to grant some relief to
tenants.

The Minister is faced with a
general problem and a special
problem.

The special problem was created
by a judgment of the District Court
of Colombo in which it was decided
by the learned District Judge that
in the assessment of the annual
value, the fact of rent control should
be taken account of and that fluctua-
tions of annual value determined
upon the successive assessments on
a yearly or quinquennial basis could
not possibly apply. That is the judg-
ment to which particular reference
is made in the course of this Bill,
and the purpose of the Bill before
the House is to restore the *status quo*
prior to the judgment given in this
case and to legalise it.

The Minister's special problem is
this, that the local authorities, faced
with this judgment, are in the posi-
tion not merely of being unable to
revise their assessments and since
values are increasing levy an en-
hanced amount, even though the
rates may remain the same, for the
purpose of increasing their revenue
year after year, but having to pay
back to a number of persons, who
were ratepayers, the amount that
had been levied all these years since
rent restriction came into force.

The Minister in his speech has
explained the fact that consequent
upon the judgment in this particular
case, the case of Mrs. Subramaniam
vs. The Colombo Municipal Council,
District Court Colombo Case
No. 62249/M, several other cases
have been filed in which the Muni-
cipal Council is the respondent.
That is the Minister's special prob-
lem. He wants to save the local
authorities, in particular the Colombo
Municipal Council from the conse-
quences of this judgment in regard
to their revenue.

The general problem with which
the Minister is faced is that he is
aware of the fact that tenants do
suffer as a result of increases in
successive assessments of annual
value, and therefore the Hon. Min-
ister is anxious to do something to
safeguard the interests of the tenants.
That is his general problem.

ප්‍රදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

Now, as part of the general problem, he has also got this: if he is giving any concessions to the tenants thereby how then is he going to protect the revenue position of the local authorities at the same time? What are the sources of revenue that will be available? These are the problems the Hon. Minister is confronted with. And taking over a legacy that has been handed over to him, not merely by his predecessor but by the situation generally obtaining before and after this case, the Hon. Minister wants to have this Bill passed into law for the purpose of enabling the local authorities next year to levy the rates on the assessment that they have already made.

Now, Sir, I was unable to keep an appointment with the Hon. Minister for which I must apologize to him, an appointment which he has graciously arranged in order that some settlement might be arrived at in regard to this problem on the basis of pooling of our ideas, in order to enable some definite course of action to be followed which would save the local authorities and at the same time grant some relief to the tenants. The Hon. Minister summoned all these people concerned with the matter—officials who are his advisers, and the municipal officials concerned—to a conference to which he invited the hon. Senator Doric de Souza and myself. Senator Doric de Souza kept the appointment, but I was unfortunately prevented from doing so by various matters which were not entirely within my control. I take the opportunity of thanking the Hon. Minister for having given me an opportunity of discussing the matter with him and at the same time apologize to him for not being able to keep that appointment.—*[Interruption]*. No, he wants to pass this into law. The idea was to discuss the matter before it became law.

Now the Hon. Minister's Bill, even from the limited point of view of correcting a situation legislatively

that has arisen on account of the judgment in the case Subramaniam vs. the Colombo Municipal Council, is insufficient. It will not correct anything. It was one passed in the Senate and it has now been presented here. It came once before during the time of the former Minister of Local Government.—*[Interruption]*. That lapsed. It was first presented when Senator Tiruchelvam was the Minister of Local Government. That Bill lapsed. Now the present Minister has presented this Bill here for the first time.

If we take the clauses, not in relation to the various local authorities but only in regard to municipal councils, this is what is stated:

"In assessing the annual rent of any premises to which the Rent Restriction Act applies for the purpose of determining its annual value under this Ordinance, a Municipal Council shall not have any regard to the provisions of that Act."

The mere statement that it shall not have any regard to the provisions of the Act does not in itself negative the effect of that judgment. That is the position.

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

This matter was brought to my notice when I had discussions in regard to the matter. Of course, there were various opinions about the matter. So, I consulted legal opinion on the subject, and to avoid all doubts about the whole thing I will be moving an amendment which reads:

"In page 1, leave out lines 12 to 16 and insert:

'(4) In determining for the purposes of this Ordinance the annual value of any premises to which the Rent Restriction Act applies, and in assessing the annual rent of such premises for the purposes of such determination, a Municipal Council shall not have regard to the provisions of that Act.'

This amendment will meet with the requirements.

ප්‍රදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister says he has consulted a legal luminary in this Island —[Interruption]—Mr. H. V. Perera, Queen's Counsel. I should be very reluctant to cross swords with Mr. H. V. Perera on a matter of interpretation of the law. I shall therefore not pursue the matter any further. I shall leave to Mrs. R. Supramaniam, if she so wishes, to go once again to the District Court of Colombo in order to contest the validity of the interpretation given by Mr. H. V. Perera, Q.C.

The Hon. Minister says he is going to move an amendment, but the Bill as it stands will not serve the purpose, in my opinion. The Hon. Minister says there are some who would agree with me and some who would not that the Bill will not serve even the limited purpose for which it is intended, namely, to correct the position from the point of view of the municipal council arising out of the judgement in D. C. Colombo case No. 62249.

What has the Hon Minister done in this matter? With very good intentions the Hon. Minister believes he is correcting the position by means of the regulation which we passed the other day—the regulation under the Rent Restriction Act. By means of that regulation the Hon. Minister is not freezing annual values. For the purposes of rent restriction, premises that are under rent control will remain under rent control despite any changes in the annual value or assessments made by local authorities, except of course in the case of new premises which would be assessed for the first time, and on that assessment you will determine whether they come under control or not.

But in regard to the premises already under control, if they were under control on 1st January 1968 according to the assessment of annual value as at that date, such premises

will continue to remain under control even though the annual value may subsequently be raised by re-assessment.

The Hon. Minister believes that he has given some measure of relief. Undoubtedly there is some relief in that measure—I am not denying that—but is it adequate?

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I shall deal with that question.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

What will result from this is that the rent will be computed as the authorized rent as at 1st January 1968; and thereafter, when once every five years or so the annual value is revised, the quantum by which the rates will increase will be passed on to the tenant. The authorized rent will be raised by that amount. The increase in the rates that will have to be paid on the revision of annual value under the ordinance can be passed on to the tenant. It will be added on to the rent and it will have to be paid. It will only remain under control. All that the Hon. Minister does is to prevent exorbitant rents being charged, completely unrelated to anything except the capacity and the willingness of the tenant to pay, unrelated to everything else. The Hon. Minister will prevent the rent being raised on that basis.

If the premises go beyond Rs. 2,000 in Colombo, then the premises become exempt from the provisions of rent restriction, and you can fix any amount you like. The Hon. Minister's regulation prevents that and says what you can do is not to fix any rent you like, but you are permitted to pass on to the tenant the increase in the quantum of rate as a result of the increase in the assessment even though the annual value has gone

ප්‍රදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

beyond Rs. 2,000. If the annual value of the premises was Rs. 2,000 as at 1.1.1968, that will be the result. But you will still get a situation of rising rents if you take what has happened in Colombo. I do not know about other local authorities.

If you take the situation in Colombo now and the situation when I first entered the Colombo Municipal Council in 1950 when the Hon. Minister was a colleague of mine there for the first time, the quantum levied or proposed to be levied as rates today is equal to the totality of the annual value as at 1950. That is the position. The quantum of the rates has gone up and the totality of the annual values in the City has increased immeasurably from year to year.

What was the position? The Hon. Minister knows the history of this matter. The annual values are assessed in Colombo under the Municipal Ordinance and by resolution the council gives validity to any revision of the assessments year after year. On this there is a consolidated rate fixed of 30 per cent in Colombo. That rate remains fixed in the sense that every year the Council resolves to levy the same rate, the consolidated rate. In respect of certain areas that came within the municipal limits as the result of certain delimitations done in 1959 and before, and those areas which are regarded as under-developed pay a consolidated rate of 20 per cent. The rest of the City pays a consolidated rate of 30 per cent.

The Hon. Minister knows that the rating is the principal source of income to the municipality, and that it is time we got away from that position. For the year 1969 the Colombo Municipal Council expects a revenue of Rs. 49 million together with the government grants. Of the Rs. 49 million, it expects to levy Rs. 27 million from rates. Rs. 27 million will be paid by the tenants in the City of Colombo towards the revenue of the Colombo Municipal Council. Now, this is an unconscionable amount to levy by way of rates. This whole

system of the levy of rates, and rates being the principal source of income of local authorities, is an outmoded one. We have been saying this over and over again at the local government level, and we have said it here before this, but nobody pays any attention. The Hon. Minister, I think, has indicated in his discussion with Senator Doric de Souza that he intends now to pay some attention to the matter.

The Mayor of Colombo in introducing the estimates for the year 1969 made a bow in the direction of new sources of revenue, a polite bow. For years, Mayors of Colombo had defended the existing position. In fact when I moved a motion to have the rates frozen in the Colombo Municipal Council, the present Minister of Nationalized Services got the then Municipal Assessor—not the present Municipal Assessor—brought him to the Finance Committee and confronted me with the position that the freezing of rates would be illegal. I pointed out the relevant section of the Municipal Councils Ordinance and showed how it could be done because provision exists for a municipal council to accept the assessments of the previous year for the current year, and all you have to do is year after year to do the same thing. But the Municipal Assessor advised His Worship the Mayor, the present Hon. Minister of Nationalized Services, that this was illegal and on that basis the Finance Committee proceeded to recommend against my motion. This is the kind of nonsensical situation that has operated at the municipal council level.

This system of levying rates goes back to the days of the Tudors in England. After the wars with Philip of Spain when there were so many disabled and dispossessed persons returning from the wars in England, who were causing an increase in crime having no means of supporting themselves, Queen Elizabeth adopted a series of *ad hoc* measures in relation to that situation. There were laws which prevented people from moving from parish to parish. There

ප්‍රදේශය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

[බර්නාඩ් සොසියා මයා.]

were laws in relation to the crimes committed by such persons to control crime. There were laws introduced relating to vagrancy. And in order to support these persons Queen Elizabeth's advisers decided that there shall be a charge upon the parish and as the easiest method of getting that revenue they said, "We will assess the annual values within the parish and then strike a rate and then we might be able to make a levy from the owners of land based on the annual values."

This was a complex of legal measures adopted by Queen Elizabeth I to deal with a particular situation that arose in England after the wars with Philip II of Spain, and we have brought these laws down unchanged to the present day. We still continue to rely upon rates as the principal source of revenue of local government institutions. We continue to operate upon the same vagrancy laws despite so many requests for change which we have made. As the Hon. Minister is aware, this matter is now under the Hon. Minister of Social Services. The very language of the laws remain the same. In order to show the Tudor concept that still prevails, I have only to read the Vagrants Ordinance, Chapter 32 of the legislative enactments. I quote :

"3. (1) (a) Every person being able to maintain himself by work or other means, but who shall wilfully refuse or neglect so to do, and shall wander abroad or place himself in any public place, street, highway, court, or passage to beg or gather alms, or cause, or procure, or encourage any of his family so to do, excepting priests and pilgrims in performance of their religious vows, not being mendicants of the description mentioned in the paragraph (d) of the next succeeding section ;

(b) every common prostitute wandering in the public street or highway, or in any place of public resort, and behaving in a riotous or indecent manner ;

(c) every person wandering abroad or lodging in any

verandah, outhouse, shed, or unoccupied building, or in any cart, vehicle, or other receptacle, without leave of the owner thereof, and not having any visible means of subsistence, and not giving a good account of himself ;

(d) every person, without leave of the owner, defacing the side of any house or building or wall by fixing any placard or notice, or by any indecent or insulting writing or drawing thereon ;

(e) every person who in or upon any wharf, jetty, street, road, walk, passage, verandah, or other place situated within any proclaimed area and used by or accessible to the public, persistently and without lawful excuse follows, accosts, or addresses by words or signs any person against his will and to his annoyance,

shall be deemed an idle and disorderly person within the true intent and meaning of this Ordinance, and shall be liable upon the first conviction to be imprisoned with or without hard labour, for any term not exceeding fourteen days, or to a fine not exceeding ten rupees.

4. (a) Every person convicted a second time of being idle and disorderlyshall be deemed a rogue and vagabond.....
5. (a) Every person convicted a third time or more often of being idle and disorderly ; or
- (b) a second time or more often of being a rogue and vagabond ;
- (c) shall be deemed to be an incorrigible rogue....."

Now, the very language is the same. This is the language of Shakespeare. It comes down from the days of Elizabeth I to the days of Elizabeth II, and the rating principle of the Hon. Minister has also come down in the very same terms. That is what the Hon. Minister is operating on and the Colombo Municipal Council is operating on and it is on the basis of that principle that the poor Appu Singhos and Jane Nonas are driven out of their houses, and it is on the basis of such re-assessments that the annual values are raised year after

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

A former U. N. P. Government, the Government of 1948, decided to be very progressive in this matter. They said, "We shall not allow rates to be determined under the Municipal Councils Ordinance or the other ordinances governing the various local authorities. We shall have a separate ordinance for rating." And they proceeded to enact in 1948 a Rating Ordinance which has remained a dead letter to this day. The Rating Ordinance is inoperative; it cannot be operated upon. A Rating Ordinance was enacted here in this country even before Great Britain, from whom the inspiration was derived, could enact an ordinance, and that ordinance has remained a dead letter up to date.

What do we find in this present situation? There is a serious housing shortage, and whatever you may do in order to curb rents in a situation of a housing shortage you will not succeed, because, on the one side the curb is supposed to be a disincentive to entrepreneurs who want to build houses, and on the other, all kinds of dodges are discovered by landlords for the purpose of escaping the provisions of the Rent Restriction Act.

How does the concept of annual values function in this situation? It is not quite clear when persons talk about annual value, whether they talk of it from the point of view of value to the tenant or value to the landlord. That question has been answered by the learned district judge who gave this judgment, as value to the tenant. It is upon that basic presumption that this judgment was made. It is also arguable that it is value to the landlord. However, if you leave annual value aside and take the question of the normal price determinant in a society in which there is what is called free exchange without controls, then, it is the principle of supply and demand that affect price. If you take rent as the price of occupation of the premises paid in certain annual or other instalments, if you take that as the price of occupation, then, obviously, that price is determined according to the

willingness of certain persons to pay that amount. In other words, it is value to the tenant. But it is an arguable position that when you talk about annual value it is value to the landlord, and not value to the tenant. If that were the position, then the basic premise of the learned district judge's judgment is destroyed.

But I do not propose to argue that question here; we cannot here debate all the various determinants that go into an assessment of annual values. All kinds of valuation experts have given different views on the subject, and the more I have tried myself to read up this subject of rating, the more confused I become! There have been so many conflicting views expressed on the question of how it is possible to assess annual values. So, having gone away from the subject of annual values, I decided to read up how rating is done, and that was even more mysterious. But when you question our own municipal assessors or question the Valuation Department: "How do you gentlemen assess annual values for the purpose of rating?" you find that there is a considerable reluctance to part with the information. This is some mysterious cult based upon an esoteric doctrine.

In regard to the assessment of annual value for the purpose of rating whether handled by the Valuation Department in respect of a number of built-up areas of local authorities that are not rich enough to have their own assessing department, or handled by the Assessor's Branch of the Colombo Municipal Council which is wealthy enough to have its own assessing department, when you ask any of those gentlemen, you will find that this is one of those mysterious cults in regard to which the principles cannot be imparted to anybody else who does not go through the prescribed rites to join the select band of persons who are admitted into the fold. Only such persons will have these mysteries imparted to them. All others must remain in perpetual ignorance. That, more or less, is the position. You are not told on what basis it is done.

ප්‍රදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

So we are back again in the situation of complete ignorance as to the real determinants in this question. But we can go on practical consequences. In a situation of housing shortage, what happens? You have to rent control premises in order to save the tenant from the effects of the shortage. In a situation of shortage where you find landlords capable of demanding and obtaining exorbitant rents, the State says, "We shall regulate the amount that is paid by way of rent." That alone at least would have been a simple concept to deal with. But, having allowed that concept to be the ruling one, they say, "We shall make certain exceptions in that matter."

The moment you make exceptions and say, "Whenever there is a re-assessment of annual value the excess that will have to be paid by way of rates on the new assessment shall be passed on to the tenant," then you make a breach in the concept of control; and the moment you make that breach in the concept of control you are once again bringing in by the back-door the concept of the law of supply and demand, and you completely confuse the position. We do not know where we are.

What do we have in practice? In a situation of housing shortage you have certain controlled premises. Then you have certain persons quite prepared, in collusion with the landlords, to pay blackmarket rents. That blackmarket rent is not a secret. It becomes known to the assessing officer, and in the next revision that blackmarket rent that is paid in that area becomes a determinant of annual value. And then the annual value goes up and on the concession allowed the quantum paid by way of rates goes up, and, therefore, the legal rent goes up.

The blackmarket rent goes up. The moment that happens, the annual value goes up. When the annual value is increased the quantum of rates is increased. When the quantum of rates is increased the rent is increased and then the legal rent is increased the illegal rent is increased.

So you get a parallel escalation of rents and annual values. That is what happens.

And when you ask the assessing branch of the municipality they say, "We have to take into account the law of supply and demand. We are not concerned with the question of rent restriction" And this Bill that is being brought here today is for the purpose of enshrining that concept in the law, namely, that rent restriction shall not be a determinant in the assessment of annual value.

The Hon. Minister could have faced up to this situation in two ways. One is a revolutionary way where you do away with the entire question and say, "I shall provide other sources of revenue for the local authorities. I shall give other resources to the local authorities and I shall do away with revenue from rates."

Let there be a parallel income-tax, a local income tax. This was suggested by Mr. V. C. Jayasuriya in his report that was made to the Minister of Local Government in 1952. There is a whole lot of revenue that can be derived from public utilities. There has been an ancient battle fought for goodness knows how long—from the days when the Government took over from Messrs. Bousteads the generation and supply of electricity to have the C.M.C. as distributor in Colombo. From that time the battle has been waged, by the municipality demanding the right to distribute electricity within the city limits and to derive that revenue. The Hon. Minister, of course, sees the problem from the point of view of the Cabinet in which he serves, namely, that if the revenue from electricity or a portion of that revenue is allowed to go into the coffers of the municipality, to that extent grants might also be reduced, and, therefore, the municipality would be back where it started. That may be a possibility—I do not know—but the fact remains that a number of sources of revenue available to the municipality have been shut out.

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

The Colombo Municipal Council had a trolley bus service. If you leave out the element of double accounting by which the trolley buses were expected to earn within their lifetime more than twice the original price paid for them and also to show a profit, if you leave that element out and only allow for the depreciation, then, in the year 1954-55 the trolley buses certainly showed a profit. But, of course, when the Hon. Minister of Nationalized Services as Mayor took them over he was unable to make them pay, and he took the drastic decision of closing down the trolley bus service, thereby causing a tremendous loss to the Colombo Municipal Council.

There are other public utilities that could be placed at the disposal of the municipality, and the Hon. Minister might give his mind to that question. Whenever I have mentioned these things I have been told, "Oh, these are Marxist notions. From the concept of socialization, you have come to nationalization; you have come to municipalization." I am prepared to accept the charge. But I might as well mention to these persons who make the charge that in South Africa the Johannesburg local authority, which is the last body that can be suspected of being Marxist, has many other sources of revenue which have nothing to do with rates. In fact, I believe, they were the first to decide upon dispensing with rates. They were engaged in the very useful and valuable enterprise of land speculation—buying up unbuilt land, providing all the facilities, and then alienating that land again at a higher price, thereby earning revenue. They have also started a number of public utilities such as beauty parlors, barber saloons, cinemas, and so on.

Cinemas in our country are under three principal commercial authorities. We have a complete situation of monopoly here in this country in regard to cinemas. There are three principal centres of organization in respect of cinemas in this country, and all the profits, all the box office receipts of all films produced and

imported, flow into the coffers of these three principal centres. I do not know whether the Hon. Minister would be prepared to defy a monopoly in that particular sphere and say that cinemas shall be maintained by the local authorities and the profits derived shall belong to that local authority.

These are all sources of revenue which could be placed at the disposal of a local authority. I think I have mentioned the example of the Johannesburg local authority. I must have mentioned this on the floor of the Municipal Council of Colombo when the Hon. Minister himself was there.

This year His Worship the Mayor of Colombo, in introducing the budget for 1969, said that new sources of revenue must be found and he has now discovered that it is possible to buy land, provide the necessary facilities—the roadways, lights, water service, the principal mains for drainage—and then alienate that land at a higher price. The Hon. Minister will realize that His Worship the Mayor has come to this idea a little too late.

In the first place, the Colombo local area is now already enmeshed by other local authorities that refuse to give up their status. It would have been possible once upon a time to have expanded the Colombo municipal area with or without a new constitution for its council to cover the whole of Greater Colombo. That is now not possible because Dehiwela-Mt. Lavinia has achieved municipal status. So, expansion southwards has stopped at the canal. Then in regard to the Kotte, Kolonnawa, Wattala and Peliyagoda areas, I do not think the local authorities there would easily or cheerfully contemplate absorption within Colombo. So, from the point of view of finding undeveloped areas to which you might give municipal facilities on the basis of which the land can be exploited, in other words, to exploit capital gains on land speculation, to make that the principal source of revenue or one

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

source of revenue, His Worship the Mayor has come too late into the picture.

It is still true that land values are going up in the city and certain brokers do make money by exploiting the difference between purchase price and selling price, but this is possible only at times when Finance Ministers grant amnesties. When the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) was Minister of Finance and gave an amnesty in regard to unpaid taxes, he produced that money for the purpose of buying up land, and land values shot up. His proposed residential premises tax brought them down again. When the Hon. U. B. Wanninayake, the present Minister of Finance, while saying amnesties are bad, granted his own amnesty, then land values shot up again. But that does not necessarily mean that people are ready to buy at those prices. Today, with the amnesty cash having been diverted into other places, it is no longer possible to get the prices that are demanded by landowners in the matter of alienation of land in Colombo. It is not easy to get those prices.

ශ්‍රී ජේමදස

(කෙළරව පිරෙමතාස)

(The Hon. Premadasa)

700 acres of marshy land.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

If you look at it from the point of view of investment, the question of filling up that marshy land in order to alienate that land, if the Hon. Minister takes into account the actual cost of filling up—

ශ්‍රී ජේමදස

(කෙළරව පිරෙමතාස)

(The Hon. Premadasa)

Very profitable.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

If you take the period over which that enterprise of filling up has to last—

ශ්‍රී ජේමදස

(කෙළරව පිරෙමතාස)

(The Hon. Premadasa)

I did 25 acres within four months—to drain and fill up to make it buildable.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

There is still a certain amount of marshy land available in the Thimbirigasyaya Ward and I believe on the eastern fringe of the city from north to south, but as a permanent source of revenue this is not one that can be relied upon. You may get a lump sum on certain particular transactions but it cannot be a continuing source because the limits of city expansion have already been set. Therefore this source of revenue, which was exploited by the Johannesburg local authority, where you had the unlimited acres of the Veldt into which you could expand, is not available within the context of conditions in Ceylon today.

Then, in regard to public utilities, it may be necessary to change the law. When the tramways were taken over from Messrs. Boustead Brothers, it was thought that the Municipal Councils Ordinance as it stood would permit it, but some official legal luminaries who sat on the matter decided that it was not possible and insisted on a separate Tramways Ordinance being enacted in order to confer that power. But without these sources of revenue to fall back upon rating as the principal source of revenue is to compel the local authorities to exploit the tenant.

The Minister had another measure which he could have adopted: if he wanted to keep this rating system going he could have graded the rates

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

and seen to it that those premises whose annual value is low are exempted from the payment of rates or are given a lower rate while those that are of a higher annual value pay a higher rate.

On the graded system of rates, Senator A. P. Jayasuriya, when he was Minister of Local Government, asked for a report from the Valuation Department, and that report was there in the Ministry when the former Member for Borella, Mrs. Vivienne Goonewardene, was Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government.

I managed to get hold of that report and with her co-operation I drafted a memorandum myself on the necessary changes to the draft given, under which the graded system of rates could be introduced. The matter was to be discussed with the Legal Draftsman for the purpose of drafting it into law when that Government went out of office in 1964.—[Interruption.] Now the Minister says that he has resurrected those proposals and that he wishes to proceed with them. To that extent I must thank him for taking some steps in the matter.

The graded system of rates at least would give some relief to those categories of tenants in whom we are principally interested. But without that, you say that the tenants in Colombo, despite rent restriction, shall be at the mercy of this parallel escalation that comes in as a result of the housing shortage—the legal rent goes up, the illegal rent goes up, the annual value goes up, the rates go up; the legal rent goes up, the illegal rent goes up, the annual value goes up and the rates go up and so on. You are in a vicious circle.

The Minister knows that the Ratings Ordinance was brought in for the purpose of doing away with this assessment of annual values under the Municipal Councils Ordinance. But since it is a law that cannot be administered the local

authorities continued to levy the rates under the existing local ordinances.

The Minister will appreciate my bitterness on this subject when I mention the fact that in the year 1953 the revenue from rates in the Colombo Municipal area was Rs. 14 million and the revenue from rates expected in 1969 is Rs. 27 million; that is, between 1953 and 1969, a period of fifteen years, you have nearly doubled the amount you are taking by way of rates from the tenants.

And this is not due to new premises. The argument may be adduced that new buildings have been constructed. The Minister must not adopt that argument. While it is true that there have been certain new premises and new buildings constructed, this increase is in no way related to that fact alone, but related to other factors, the principal one being the housing shortage.

It was, I think, Mr. Orr, a former Municipal Assessor, who with the co-operation of Mr. Akbar—later a Judge of the Supreme Court—a Member of the Colombo Municipal Council, proposed that even though the law did not provide for a quinquennial assessment, the British principle of a quinquennial assessment might be adopted by the council. So wards were divided into five groups and each group was revised once in five years. So you get a quinquennial assessment as a matter of administrative practice. This was arrested in 1947 in the Colombo Municipal Council when by resolution they decided that each year the previous year's annual values will continue to operate and thereby in effect from year to year the annual values were frozen. Such freezing is a measure born of desperation. It cannot be other than temporary till proper measures of relief are adopted.

When the hon. Member for Yatiyantota became the Mayor of Colombo in 1954 he wanted

ප්‍රදේශය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

to embark upon a new series of measures of city development for which revenue was not available. Negotiations were then conducted with the then Minister of Local Government. Both capital grants and loans were not forthcoming in required measure particularly on account of a difference in political complexion between the Government and the Mayor of Colombo. So, the hon. Member for Yatiyantota, as Mayor of Colombo, decided to go back to the restoration of the revision of annual values, and the administratively granted freezing of the annual values of premises was removed. And once again you had the situation in which once in five years a group of wards had their assessments revised. With each year the situation has worsened. In 1953 Rs. 14 million was derived from rates and today you have the situation in which Rs. 27 million will be taken from the tenants by way of rates.

Now, this is what I am bitter about: the poor are being driven out of Colombo; there are no buildings for the lower income groups in Colombo.

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I am keen to find a solution.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

If you do not restrict rents then the tenants get mulcted. When you restrict rents of small houses the entrepreneur does not want to build low-cost houses. So you find the existing houses gradually falling into decay. And despite the amendment to the Housing and Town Improvement Ordinance you cannot compel landlords to repair them. You have a very funny situation today where His Worship the Mayor of Colombo

has administratively decided that a ruinous building within the meaning of the Housing and Town Improvement Ordinance is a building in which the roof is about to collapse. So you can only get the benefit of the Ordinance, the Housing and Town Improvement Ordinance, by the local authority moving in the matter only when the roof is about to collapse. By the time the report is made and tenders are called for repairs, the roof collapses. Then it ceases to be a ruinous building and becomes a ruined building and the Ordinance does not apply any more.

That is the ridiculous situation the poor tenant is faced with in Colombo. And we find that the poor are being driven out of Colombo. You will find under the existing forces that operate in this matter, the social and economic forces, Colombo becoming a city of some flat-dwellers and shanty-dwellers, and one vast commercial area from the canal and the sea to the river in North Colombo with few open spaces like the race-course, which is also being built on and is now disappearing, the Vihara Maha Devi park and a few playgrounds like that with vast shanty towns coming up on those open spaces, which cannot be interfered with. This is the pattern of Colombo as it is now developing. All this so-called planning is just nonsense.

We had a planning committee in the Municipal Council which met and solemnly decided to plan, and that was all. After that it did not meet at all. It met the next year and decided to plan. It decided that it was the job of the planning committee to plan, and having made that decision they refused to meet thereafter! Oh yes. They changed street names.

Now that is the situation we are faced with. The poor man has to have a place in this city. When I say the poor man, I do not necessarily mean the beggar or the poor relief recipient and I do not mean necessarily only the working class. From the middling

ප්‍රදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

--දෙවන වර කියවීම

middle class downwards you find that the people who fall into this category have no place in Colombo unless they are lucky enough to get one of these little flats of the National Housing Ministry at Rs. 35 or something, or a municipal house at Rs. 13.50. Even there, wherever you get a subsidy you will always find that the beneficiary will try to convert the subsidized service or commodity into pecuniary terms. When you get a house where the rent is subsidized you will find the person concerned taking in a sub-tenant and realizing a cash benefit out of it. You cannot prevent it in conditions of poverty and conditions in which the cost of living is so high. People will find legal ways of enhancing their earnings, and when they find the legal means are blocked they will find illegal ways.

Now, the Hon. Minister has to give his mind to this situation.

ශ්‍රී ජේමදාස

(කෙළරව පිරෙමතාස)

(The Hon. Premadasa)

I have.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

When these measures are brought by him we will be willing to co-operate. He says he wants that co-operation and I shall be glad to extend it. But in the meantime what are we faced with? He has brought a regulation under the Rent Restriction Ordinance by which some small concession is given but even under that you might get the very funny situation in which the annual value rises above the authorized rent. If you take the quantum of the authorized rent and multiply it by 12 you get the annual rental but you may get a situation in which the annual value exceeds the authorized rent. So if you get the rates calculated on that, you find that year after year the benefit that is expected will not necessarily accrue.

It is true that the completely immoral fixing of blackmarket rents is possibly arrested by this regulation, but that does not necessarily mean that the tenant is going to benefit very much. That has been provided in order to save the tenant from the revision of annual values, driving his premises outside control, and the Hon. Minister thinks that is sufficient. But that is only a small measure of relief. He wants to give some more relief but there are no such measures before us. Therefore, while I certainly sympathize with the Colombo Municipal Council in its predicament, being a Member of it myself, since we are only faced with this amendment of the law, I am sorry I cannot co-operate—

ශ්‍රී ජේමදාස

(කෙළරව පිරෙමතාස)

(The Hon. Premadasa)

This is only a temporary measure to meet the situation. I have assured the House that I am considering all these matters. I am fully aware of this situation. The hon. Member cannot expect me to bring in legislation in a week or two.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි භණ්. භණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

A week or two? Four years!

ශ්‍රී ජේමදාස

(කෙළරව පිරෙමතාස)

(The Hon. Premadasa)

I have been here only three months.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි භණ්. භණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

You were assistant Minister.

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

You know what a Parliamentary Secretary can do. He himself had a Parliamentary Secretary.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I want to congratulate the Hon. Minister on his good intentions and I certainly wish that he will be able to implement them soon, but in the meanwhile this Bill takes away even that limited relief which might come to the tenant as a result of the judgment on account of this case, Mrs. Subramaniam vs. The Colombo Municipal Council. That is a thing that we cannot lightly support.

The Hon. Minister knows and I am entirely aware of the fact that the Colombo Municipal Council is in a very embarrassing situation. If this Bill does not pass into law the rates cannot be collected next year.

We had a very funny situation in the Colombo Municipal Council. The usual resolution for fixing annual values and for fixing the rates came up at the October meeting of the council.

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

They are awaiting this legislation.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

That resolution was passed giving a very high figure as increases coming from rates next year. But when it came to the budget, the budget was passed fixing Rs. 27 million as the amount to be collected as rates; Rs. 27 million was the figure that was given last year and the last year's assessment figure was continued by His Worship the Mayor without

giving any reason for it. But I believe the reason was that he found himself hamstrung by this judgment and, therefore, did not want to state anything more. When the resolution for adopting the revised assessments came up I raised a point of order then and said that the purpose of this resolution was to do something illegal, namely, to revise the annual value. His Worship the Mayor did not uphold the point of order I raised and he proceeded to rule me out of order, and having passed the resolution he is having second thoughts and he has therefore very conveniently in the budget estimates fixed the amount that is derivable from rates as the amount that was assessed for last year.

So, we have a ridiculous situation developing. I have asked the Hon. Minister even in passing this law whether he is prepared to make a difference between business premises and residential premises. Such an amendment, that a distinction be drawn between residential premises and business premises, was moved by Senator Doric de Souza in the other place but it was not accepted by the Hon. Minister's predecessor in office.

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

That is one of the suggestions that have been made to me.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

If the proposal in this Bill is to say that the concept of rent restriction shall be set aside in the assessment of annual values, and we are to leave the concept of rent restriction completely out then at least leave out the residential tenant from the resulting imposition of an increased tax. Let the Bill only apply to the business tenant.

ප්‍රදේශීය මල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(කෙළරව පිරිමතාස)

(The Hon. Premadasa)

I cannot do it here and now.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

You can do it.

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(කෙළරව පිරිමතාස)

(The Hon. Premadasa)

I have to find the council other avenues of revenue for the loss it will sustain as a result.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I will tell you how to do it.

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(කෙළරව පිරිමතාස)

(The Hon. Premadasa)

But you cannot do it here. I have to find new avenues of revenue for the council.

රත්නායක මයා.

(තිரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

What is the loss ?

ආලාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(අගලවත්ත)

(කලානිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා—අකල
වත්ත)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

According to the papers, the Colombo Municipal Council had a surplus of Rs. 6.5 million.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

That, of course, is a bogus figure, which the "Daily News" publishes every year. It is a bogus figure given by the mayor.

ශ්‍රී ඩී. බී. වන්නිනායක (මුදල්
අමති)

(කෙළරව ඩී. පී. වන්නිනායක—நிதி
அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

Bogus figure ?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

His budgets are even more bogus as it were, than your budgets, Mr. Minister! Your revenue figures are bogus. Your expenditure figures are bogus. They are not related to realities. When I asked the mayor, "Why do you present these fictitious budgets?" he said, "What about the Central Government?"

ආලාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලානිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

You are setting a bad example, Mr. Minister!

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(කෙළරව පිරිමතාස)

(The Hon. Premadasa)

In point of fact, the Government is running on fictitious figures.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

This Government runs!

ශ්‍රී ප්‍රේමදාස

(කෙළරව පිරිමතාස)

(The Hon. Premadasa)

Even the Colombo Municipal Council runs!

ආලාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලානිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

The people run with the Government on their shoulders!

பிரதேசிய வர மனவர (வினேஷ விவிவிவி) பதந்
கேடுபத

—தேவந வர கியவி

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Governments run, but this running alone is not enough. We have to know where we are running, what the destination is. From that point of view, mere running is not enough. That is why I asked the Colombo Municipal Council why they cannot recast their budget on a performance basis. This is a matter which the Hon. Minister of Local Government might recommend to the local authorities under his care. The idea was something absolutely new. People were astounded. They had not even thought of it.

I find it difficult to support the Hon. Minister's Bill for that reason. I do not want to set aside the benefit that might accrue, even theoretically, to the tenant from the judgment in Subramaniam vs. the Colombo Municipal Council. I do not want to deprive the tenant of that benefit. While I grant that the Hon. Minister has this problem where he says, "I cannot rob the Colombo Municipal Council of its revenue without providing for alternative sources of revenue", I cannot allow the tenants to be robbed of their benefit without providing for alternative benefit. There is a deadlock. So we shall vote against your Bill for that reason. If the Hon. Minister says he is prepared to consider all these other measures, to that extent we are prepared to support him.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Premadasa)

Your council will lose!

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister has one source of revenue that he can provide to the municipality pending other sources of revenue—larger governmental grants. Why cannot you increase your block grants? The Hon. Minister is ready

to co-operate. He wants to save the municipality from fictitious budgeting.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Premadasa)

We have given more than the last Government.

லேஸி குனேவர்டென் மஹ. (பாநடூர்)

(திரு. லேஸி குனேவர்தன்—பாநடூர்)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

Tender system for market stalls?

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Moneys that were offered by the last Government were not taken by the municipality. I can give you the reference.—[Interruption]. The Hon. Minister of Finance and the Hon. Minister of Local Government must be more generous towards the local authorities. This revenue sources are meagre, and even some of those that were available, like the motor vehicles tax, have been taken away.—[Interruption] Even the moneys coming by way of judicial fines have been restricted. The Municipal Council is yearly making a contribution to the Law Library.—[Interruption.]

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(The Hon. Premadasa)

I am releasing Rs. 7 million for sewerage.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஹ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Colombo North was a neglected area, and Colombo North must be assisted. I grant that.—[Interruption]. Long years ago, when the British came in after the Dutch, they took over Colombo North as the residential area of the City of Colombo. And then they constructed the Harvard Dam and protected Colombo

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

South from floods, and moved into the area round the Victoria Park, and Brownrigg Place, Rosmead Place, Horton Place, Barnes Place and so on, became the super-residential area in South Colombo from Cinnamon Gardens right down to Havelock Town. So, Colombo North should get some benefit, no doubt. But when we find that all things go to Colombo North we must protest. Thanks to the remote control of the municipality exercised by the Hon. Minister of Nationalized Services this is so—why, all bus routes go through Colombo North : all roads once led to Rome, but all bus routes now end in Mattakkuliya. They may start from Jaffna, Batticaloa or Trincomalee, but they all lead to Mattakkuliya !

The Hon. R. Premadasa provides revenue to the Colombo Municipal Council, and a portion of that goes into the Stadium named after the Hon. Sugathadasa. The Hon. Premadasa provides moneys to the municipality for sewerage and it goes to the area represented by the Hon. Sugathadasa. So, between love and happiness, between “Premaya” and “Sugathiya”, moneys flow from one to the other !

We have to ask the Hon. Minister to go ahead with the new proposals that he has in mind. We will co-operate with him, but in the meantime we cannot co-operate in up-setting—[Intrruption]. Will you accept those amendments ? Then we will co-operate.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I cannot. I have told you.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Then I regret to have to say that we shall have to oppose a measure which denies the tenant the benefit of the judgment in Subramaniam vs. the Municipal Council, Colombo. We

have to oppose this Bill while we shall co-operate fully with the Minister in his proposals for grading rates, giving new sources of revenue to the municipality, and so on. In those matters we are prepared to co-operate. But, meanwhile, we oppose this Bill.

අ. හා. 3.42

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා. (හබරාදුව)

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகரா—ஹபரதுவ)

(Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

ගරු කථානායකතුමනි, ප්‍රමාණයෙන් කුඩා නමුදු මෙම කෙටුම්පත පිළිබඳව පැය ගණනක් තිස්සේ විවාද කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. මෙම පනතෙහි පරමාර්ථ පැහැදිලි කරන කොටසෙහි මෙය ඉදිරිපත් කරන්නට හේතුව විස්තර වෙනවා. කොළඹ නගර සභාව එක්තරා නාගරික පදිංචිකාරියක සමග කියන ලද නඩුවකින් පරාජය වුණා. එම නඩු තීන්දුව නිසා නගර සභාවට විදින්නට සිදු වන හානියක් වලක්වා ගැනීම පිණිසයි පළාත් පාලන ආමතිතුමා මාර්ගයෙන් මේ නීති සංශෝධනයක් ගෙන එන්නට කල්පනා කර තිබෙන්නේ. නඩු තීන්දු නිසා සමහර උදවියට පාඩු සිදු වුණාම එම නඩු තීන්දු නීතියක් හැරියට අනුගමනය කරන්නට සිදු වෙනවා. එයින් සිදු වන හානිය වලක්වා ගැනීම පිණිස මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලය මගින් නොයෙකුත් ව්‍යාවරදී නීති සංශෝධන ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ එවැන්නක් සිදු වුණු පළමු වන ව්‍යාව නොවෙයි.

කම්කරු ආරාමුල් විසඳන උසාවිය නීති විරෝධීය ; එම උසාවිය අධිකරණ බලයක් නොමැතිව කටයුතු කරනවාය යනුවෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් නඩු තීන්දුවක් දීම නිසා කම්කරු උසාවි අවුරුදු ගණනාවක්ම අහෝසි වෙලා වාගේ තිබුණා. එම තීන්දුවට විරුද්ධව රාජධිකරණය ඉදිරියට ගොස් යන්නම් ඒ උසාවිය නීතිගත එකක් හැරියට පිළිගන්නායින් පසු මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට සිදු වුණා කම්කරු ආරාමුල් පනතට තවත් නීති සංශෝධනයක් කරන්නට, රාජධිකරණයේ නඩු තීන්දුව අනුව. අවුරුදු ගණනාවක්ම ප්‍රමාද

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

වෙලයි එම නීතිය මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙන් සම්මත වුණේ. එහෙත් කොළඹ නගර සභාව සුබ්මණියම් නෝනා මහත්මිය සමග කී නඩුවට ලැබුණු තීන්දු වෙන් මාස ගණනක් ඇතුළත—[බාධා කිරීමක්] යම්කිසි නඩුවකින් පැරදුණාට පසු බොහෝ දෙනා අනුගමනය කරන සාමාන්‍ය සිරිත මෙයයි : පහල උසාවියකින් නඩුවක් පැරදුණාට පසු ඉහල උසාවියට ඇපැල් ගන්නවා. එහෙත් මෙම නඩු තීන්දු වෙහි සාධාරණත්වය කොතරම් පැහැදිලි දැයි කිවහොත් මෙම නඩු තීන්දුව පිළිබඳව කොළඹ නගර සභාව ඉහල උසාවියට ඇපැල් ගත්තේ වත් නැහැ.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාත්‍රිති ආචාර්ය. ආර්. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)
ගත්තා.—[බාධා කිරීමක්]

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා)
(Mr. Prins Gunasekera)

අරගත්තා; අරගෙන පැරදුණා. දැන් ඊළඟට හදනවා පැරදිවිට නඩුවක් හරිගස්සා ගන්නට.

ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස

(කෙළරා ප්‍රේමදාස)

(The Hon. Premadasa)

එසේ කරන්නේ නගරයේ සුබ සිද්ධිය පිණිසයි. ආදායම් ලබා ගන්නට.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා)

(Mr. Prins Gunasekera)

යම්කිසි සුබ සිද්ධියක් වෙනවා නම් එය නගරයේ පදිංචි හැම දෙනාටම අදාල වෙන්නට ඔහු. ගෙවල් අයිතිකරුවන්ට පමණක් සිදු වන සුබ සිද්ධියක් සඳහා මෙවැනි නීතියක් තකහතියේම ගෙන ඒම ගැනයි අප විරුද්ධ වන්නේ.

ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස

(කෙළරා ප්‍රේමදාස)

(The Hon. Premadasa)

තැනිතම් ගෙවල් හිමියන්ට වාසියි. එන කොට තක්සේරුව වැඩි කරන්නට බැහැ. වරදවා තේරුම් ගන්නට එය.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා)

(Mr. Prins Gunasekera)

තකසේරුව වැඩි වුණු විට වාසි සිදු වන්නේ ගෙවල් කුලී ගෙවන අයටද? මොකක්ද ඇමතිතුමනි, මේ තර්කය? දේපොළවල තක්සේරුව වැඩි වුණු විට කුලී ගෙවන උදවියට නැතිනම් බදු ගෙවන උදවියට වාසියක් සැලසේවිද?

ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස

(කෙළරා ප්‍රේමදාස)

(The Hon. Premadasa)

නගර සභාවට වැඩි මුදලක් ගෙවන්නට වෙනවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා)

(Mr. Prins Gunasekera)

නගර සභාවට වැඩි මුදලක් ගෙවන්නට සිදු වන එක හරි. එහෙත් එයින් වැඩි වාසියක් සැලසෙන්නේ කාටද? දේපොළ හිමියන්ටයි වැඩියෙන් වාසි සැලසෙන්නේ.

ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස

(කෙළරා ප්‍රේමදාස)

(The Hon. Premadasa)

මේ නඩු තීන්දුව යටතේ වැඩියෙන් තක්සේරු කරන්නට බැහැ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා)

(Mr. Prins Gunasekera)

එහෙත් තමුන්නාන්සේ දැන් සම්මත කරන්නට යන නීතියට අනුව සිදු වන්නේ කුමක්ද? එය වැඩිකිරීමේ බලය දෙනවා.

ශ්‍රී. ප්‍රේමදාස

(කෙළරා ප්‍රේමදාස)

(The Hon. Premadasa)

නගර සභාවට.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා)

(Mr. Prins Gunasekera)

එතකොට දේපොළවල මිල අධික වෙනවා. දේපොළ හිමියන් එම දේපොළවල කුලියට පදිංචි වී සිටින උදවියගෙන් එසේ වැඩි වන මුදල අය කර ගන්නේ නැද්ද?

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඹ පිරිමිපාස)

(The Hon. Premadasa)

ගෙවල් කුලී ආඥා පනතට යටත් වන
ගෙවල්වලින් බැහැ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගෙවල් කුලී ආඥා පනතින් සුළු සහන
යක් ලැබෙන එක ඇත්තයි. කොළඹ නගර
සභාවට සිදු වන්නට යන පාඩුව මකා
ගැනීම පිණිස තකහනියේම පනතක් සම්
මත කරවා ගැනීමට ඇමතිතුමා උත්සාහ
දරනවා. නමුත් සැහෙන ආදායමක් නො
ලැබෙන පළාත් පාලන ආයතන විශාල
සංඛ්‍යාවක් කාලයක් තිස්සේම, දැනට
පවතින නීති සංශෝධනය කරන ලෙස
ඉල්ලා සිටිනවා, ආදායම් ලබාගත හැකි
මාර්ගවලින් ආදායම් ලබාගැනීම පිණිස.
නමුත් මෙතෙක් කලක් නීති සංශෝධනය
කිරීමට උනන්දුවක් නොගත් නිසා එම
දුප්පත් පළාත් පාලන ආයතනවලට සිඬ
වී තිබෙනවා, ආණ්ඩුවෙන් ආධාර මුදල්
ලබාගැනීමට.

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඹ පිරිමිපාස)

(The Hon. Premadasa)

මෙම නීති පළාත් ආණ්ඩු සභාවලට සුළු
නගර සභා සහ ගම්කාර්ය සභාවලට බල
පානවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම නීතිරීති
යටතේ යම් ආදායමක් ලැබෙනවා නම්
ලැබෙන්නේ තලවාකාලේ වැනි දියුණු ගම්
කාර්ය සභා කීපයකට පමණයි. නමුත් මේ
රටේ තිබෙන කම්කාර්ය සභා වැඩි සංඛ්‍යාව
කට මෙම නීතිරීති යටතේ සැහෙන ආදාය
මක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එසේ වුණත්
එම ආයතනවලට ආදායම් ලබාගත හැකි
මාර්ග ගණනාවක් තිබෙනවා; නමුත් මේ
වනතෙක් ඊට නීත්‍යානුකූල පහසුකම්
සලසා දී නැහැ. ඉඩම්වලින් ලැබෙන
ආදායම් ගැන සලකා බලන විට අද තිබෙන
සීමාව අනුව අඩු ගණනේ එක් අයකට වැලිගම ආසනය, මුහුදෙන් හාගයක්

අයත්ව අක්කර පහක ප්‍රමාණයක් එක
තැනක තිබෙන්න ඕනෑ යයි සඳහන්
වෙනවා. විශේෂයෙන්ම ගම්බද පළාත්වල
එකම තැනක අක්කර පහක ප්‍රමාණයක්
අයත් උදවිය සොයා ගන්න අමාරුයි.

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඹ පිරිමිපාස)

(The Hon. Premadasa)

ඒ සියල්ලම වෙනස් කරනවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ආදායමක් නොමැති බොහෝ ගම්
කාර්ය සභා ආණ්ඩුවෙන් ආධාර මුදල්
ඉල්ලා දෙපා ලගට එන බව ඇමතිතුමා
දන්නවා ඇති. නමුත් නීතියේ යම් යම්
සංශෝධනයන් කරන්න ඇමතිතුමා
උනන්දුවක් දක්වුවොත් ඒ අන්දමට
ආධාර මුදල් ඉල්ලා එන්න වුවමනා
කමක් නැහැ. ගම්කාර්ය සභා සීමාව තුළ
එක ස්ථානයක නොවෙයි, වෙන් වෙන්
වශයෙන් අක්කර පහක ප්‍රමාණයක්
එක් පුද්ගලයකුට ස්ථාන කීපයක
තිබෙනවා නම්—

ගරු ප්‍රේමදාස

(කෙළරඹ පිරිමිපාස)

(The Hon. Premadasa)

දැනටමත් නීති සංශෝධනය කරගෙන
යනවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

මා බොහෝම සන්තෝෂයි දැනගන්න
ලැබීම ගැන.

අවුරුදු ගණනාවකට පෙර පැන වූ
නීතිරීති වශයක් තිබෙනවා; කර්මාන්ත
වලින් බදු අය කිරීමේ නීති පනවා
තිබෙනවා. ගල් වළවල් සම්බන්ධයෙන්ද
මේ අන්දමට බදු අය කිරීමේ ක්‍රමයක්
තිබෙනවා. ඒ දවස්වල ගල් වළවල්
තිබුණේ පොළොව යට. අද එහෙම
නොවෙයි. ගල් කඳු බෝර දමා කඩා, මුහුදු
ගොඩ කරන යුගයකයි අද අප සිටින්නේ.
වැලිගම ආසනය, මුහුදෙන් හාගයක්

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත.

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]
මහ කළුගල් කඩාගෙන ගොස් ගොඩ කර පාරක් තනා ගෙන යනවා. නමුත් දැනට බලපාන පැරණි නීති අනුව මහ කළුගල් කළුවලින් කිසිම ආදායමක් ගම්කාරිය සභාවට ලබාගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මක්නිසාද යත්, පැරණි නීතිය අනුව ගල් වළවල්වලින් පමණයි අය බදු අය කර ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ. මහ උස් ගල් කළු, ගල් වළවල් හැටියට හඳුන්වන්න බැරි නිසා, නීතිඥයන් ඒ අන්දමට තර්ක කරන නිසා, ගම්කාරිය සභාවලට කිසිම ආදායමක් ඒවායින් ලබාගන්න බැරි වී තිබෙනවා. එම නිසා මේ අන්දමට පළාත් පාලන ආයතන රාශියකටම යහපතක් සලසන්න නීතිරීති සංශෝධනය කරන්න පුළුවන් කම තිබෙද්දී, කොළඹ නගර සභාවට පමණක් විශේෂයක් කිරීම ගැන, කොළඹ නගර සභාව තුළ ජීවත්වන ධනවත්, බලවත් උදවියට වාසි සැලසෙන අන්දමට නීති රීති තකහතියේ සම්මත කර ගැනීමට උත්සාහ දැරීම ගැන අපේ බලවත් විරුද්ධත්වය මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ වතීමාන අධිකරණයෙහි දක්නට ලැබෙන පුරාණ ප්‍රිය භාවය ගැන, කොත්සර්වථිවි ගතිය ගැන, අප බොහෝ විට මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී දොස් දක්වා තිබෙනවා. පොදු ජන යහපතට අදාළ වන නීතිරීති මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලය මගින් සම්මත කළත්, ඒවාට අර්ථ විග්‍රහ කිරීමේදී පොදු ජන යහපතට අදාළ නොවන අන්දමට අර්ථ විග්‍රහ කළ අවස්ථාවන් ගැන අප දන්නවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ අනුව සලකන විට මෙම පනත් කෙටුම්පත ගැන මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කෙනෙකු හැටියට මට ලජ්ජා වන්නටයි සිදු වී තිබෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම අධිකරණයෙහි දක්නට ලැබෙන පැරණි දරදඩු භාවය ගැන අප දොස් දක්වා තිබෙනවා. හතමිටි කරගහගත්, පොදු ජන යහපතට අදාළ නොවන අන්දමට ක්‍රියා කරන, අර්ථ විවරණය කරන, පැරණි ආයතන යක් හැටියට අධිකරණය හඳුන්වා දී තිබෙනවා. නමුත් අද සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? පොදු ජනයාට යහපතක් වන අන්දමට, අමුතු බරක් නොපැටවෙන

විධියට අධිකරණය මගින් පැරණි නීති යක් විග්‍රහ කර තිබෙන විට, ඒ නීතියෙන් පොදු ජනතාවට ලැබෙන සහනය අහෝසි කර දැමීමට මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් නීති සම්මත කර ගැනීමට උත්සාහ කරනවා. මෙවැනි ක්‍රියා නිසා අපට අද අධිකරණය හිතහ වෙනවා ඇති. එදා අප අධිකරණයට හිතහ වුණා, එය පොදු ජන ප්‍රියභාවයෙන් ක්‍රියා නොකරණ ආයතන යක්ය කියා. නමුත් මෙම නඩු විභාගයේ දී දිස්ත්‍රික් උසාවිය පමණක් නොවෙයි, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය පවා පොදු ජන ප්‍රිය භාවයෙන් ක්‍රියා කර තිබෙනවා. ඒ චෝදනාව අද නගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ පැරණි හණ මිටි කරගහ ගන්න මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයටයි.

ගරු වන්නිනායක
(கௌரவ வன்னிநாயக்க)
(The Hon. Wanninayake)
ඒ ඇයි?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேக்கரா)
(Mr. Prins Gunasekara)

පාර්ලිමේන්තුවෙන් නේ මේ නීති සම්මත කරන්නේ?

ගරු වන්නිනායක
(கௌரவ வன்னிநாயக்க)
(The Hon. Wanninayake)

පාර්ලිමේන්තුව තියෙන්නේ ඒකට නේන්නම්.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேக்கரா)
(Mr. Prins Gunasekera)

පාර්ලිමේන්තුව තියෙන්නේ නීති සම්මත කරන්නට තමයි. එහෙත් පස්සෙන් පස්සට යන නීති සම්මත කරන්නට නොවෙයි; ධනවත් ටික දෙනකුට පමණක් යහපතක් වන නීති සම්මත කරන්නට නොවෙයි. අධිකරණය මේ කාරණයේදී, ඒ තරම් පොහොසත්කමක් නැති, ගෙවල් කුලී ගෙවන්නන්ගේ යහපත සඳහා—ඔවුන් පිට අතිරේක බරක් නොපැටවෙන විධියට—මේ නීතිය වලංගු කර නඩු තීන්දු

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

එක් දී තිබෙනවා. පහළ උසාවියෙන් දී තිබෙන තීන්දුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙහිත් අනුමත කර තිබෙනවා. එහෙත් මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් උත්සාහ කරන්නේ උසාවි දෙකෙන්ම දී තිබෙන ඒ තීන්දුව අහෝසි කර දුප්පත් කුලී ගෙවන්නන්ට අමුතු බරක් පටවන්නටයි ; ධනවත්, බලවත් ටික දෙනකුට පමණක් අමුතු යහපතක් කරන්නටයි. විරුද්ධ පාර්ශවය මේ නීතියට විරුද්ධත්වය දක්වන්නේ ඒ නිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ සීමාසහිත අවබෝධයේ හැටියට මට සැකයක් තියෙනවා, මේ පනතේ දෙවැනි ඡේදයෙන් බලාපොරොත්තු වන පරමාර්ථය ඉටු වෙනවාද කියා. [බාධාකිරීමක්] මෙයට සුළු සංශෝධනයක් ගෙනෙන බව ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මට දැනගන්නට ලැබුණා. දැනට තිබෙන විධියෙන් නම් දෙවැනි ඡේදයෙන් බලාපොරොත්තු වන පරමාර්ථය ඉටු නොවන බවයි, මගේ අදහස. ගෙවල් කුලී ගෙවන්නන්ට ආරක්ෂාව සැලසෙන නීතියක් සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර තිබුණා.

ගරු ප්‍රේමදාස
(කෙළරාභ පිරොමතාස)
(The Hon. Premadasa)
ගිය සතියේ එක සම්මත වුණා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(තිල. පිඞ්ලිංග් උණසෙකරා)
(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු කථානායකතුමනි, ගෙවල් කුලී ගෙවන්නන්ට මේ වගේ ආරක්ෂාව දෙන වාය කියා නොවෙයි, මේ ආණ්ඩුව මැති වරණ කාලයේදී පොරොන්දු වුණේ. ගෙවල් කුලී ගෙවමින් ජීවත් වන ජනතාව ලක්ෂ ගණනක් වන්නට පුළුවන්, ඒ හැම දෙනාටම තමන් පදිංචි ගෙය අයිති වන විධියට නීති සම්පාදනය කරන බවයි, මැති වරණ කාලයේදී ඒ අය කිව්වේ.

ගරු ප්‍රේමදාස
(කෙළරාභ පිරොමතාස)
(The Hon. Premadasa)
රජයේ හා පළාත්පාලන ආයතනවල.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(තිල. පිඞ්ලිංග් උණසෙකරා)
(Mr. Prins Gunasekera)

අද මොකක්ද වෙලා තියෙන්නේ ? දීප්‍ර පොරොන්දුව ඉටු කිරීමක් නොවෙයි, අද සිදු වන්නේ. අවුරුදු 10, 15, 20 කුලී ගෙවල් වල පදිංචි වී සිටින අයට ඒ ගෙවල් කුලී යට සින්න වීමේ ක්‍රමයක් ඇති කිරීම නොවෙයි, අද සිදු වන්නේ ; දැන් ගෙවන කුලියට අතිරේකව තවත් බරක් පැටවීමයි. අධිකරණයක් මගින් ගෙවල් කුලී ගෙවන්නන්ට දෙන ලද සහනයන් මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ නීති සම්පාදනය මගින් නැති වීම ගැන අපේ බලවත් කණගාටුව මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

මා අවසාන වශයෙන් එක ඉල්ලීමක් කරනවා. ගරු ඇමතිතුමා කොළඹ නගර සභාවට දක්වන ප්‍රේමය ගැන, ආදරය ගැන, මගේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. එතුමාත් කලක් කොළඹ නගර සභාවේ සාමාජිකයකු වශයෙන් සිටීම නිසා එතුමා ඒ නගර සභාවට විශේෂ ආදරයක්, ලැදි කමක් දක්වනවා වන්නට පුළුවන්. එහෙත් ඒ ලැදිකම කොළඹ නගර සභාවට පමණක් සීමා කරන්නට එපා. මේ රටේ දුප්පත් පළාත්පාලන ආයතන රාශියක් තියෙනවා. ඒ ආයතනවලට, මහ ආණ්ඩුවට හේත්තු වී, මහ ආණ්ඩුවෙන් හිඟමත් ලබාගෙන, ඒ ආයතන පවත්වාගෙන යන්නට ඉඩ තියන්නට එපා. ඒ පළාත් පාලන ආයතනවලටත්, කොළඹ නගර සභාවට වගේම, ඒ පළාත්වල තිබෙන වෙනත් ආදායම් මාර්ගවලින් ආදායම් ලබා ගැනීමට ඉක්මනින්ම නීති සම්පාදනය කරන මෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

කථානායකතුමා
(පාඨාභාෂකර් අචාර්‍යන්)
(Mr. Speaker)
Before suspending the Sitting I have an Announcement to make.

အိမ်ပြင်ကုသ

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත

உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகள் (விசேட ஏற்பாடுகள்) மசோதா

LOCAL AUTHORITIES (SPECIAL PROVISIONS) BILL

കർമ്മാഭിമുഖം

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ජනසතු සේවා ඇමති ගරු වි. ඒ. සුගත
දාස මහතාට විරුද්ධව නගන ලද චෝදනා
ගැන පරීක්ෂා කිරීම සඳහා වූ විශේෂ
කාරක සභාවේ සේවය සඳහා මතු සඳහන්
වන මන්ත්‍රීන් මා විසින් නම් කර ඇති බව
දන්වනු කැමැත්තෙමි :

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

එ. අමේරිකාලිංගම් මයා.

පී. ජී. බී. කෙනමත් මය.

ආවායයි කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

රාජනීතියේ ජී. ජී. පොත් නම්බලම් මය.

ੴ. ਸ੍ਰੀ. ਸੁਨੇਕਿ. ਭ ਮਯੋ.

I have nominated the following Members to serve on the Select Committee to inquire into allegations against the Hon. V. A. Sugathadasa, Minister of Nationalized Services :

The Hon. J. R. Jayewardene

The Hon. C. P. de Silva

Mr. A. Amirthalingam

Mr. P. G. B. Keuneman

Dr. Colvin R. de Silva

Mr. G. G. Ponnambalam, Q.C.

Mr. T. B. Subasinghe.

The Sitting is suspended till 4.30 P.M. On resumption the Hon. Deputy Speaker will take the Chair.

රැස්මිම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින්, අ. හා. 4.30 ට නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාගේ [එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. உபசபா நாயகர் அவர்கள் [திரு. எம். சிவசிதம்பரம்] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M., and then resumed, MR. DEPUTY SPEAKER [MR. M. SIVASITHAMPARAM] in the Chair.

ගරු ප්‍රේමදාස

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් කරුණු පැහැදිලි කිරීම සඳහා මා වැඩි වේලාවක් ගන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් කළ සමහර කරුණු ගැන වචන ස්වල්පයක් කථා නොකළොත් එය අසාධාරණ බව මට හැඟුණු නිසායි, මේ සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක්වත් කථා කරන්නට මට සිදු වුණේ. හබරාදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) කීවා,—හිතට එකඟව කීවාද, එහෙම නැත්නම් තර්කයක් ඉදිරි පත් කරන්නට ඕනෑ නිසා කීවාදැයි මා දන්නේ නැහැ—කොළඹ නගර සභාවට පමණක් විශේෂයක් නොකර සියලුම පළාත් පාලන ආයතනවලට නිසි සැලකිලි දක්වන්නය කියා. මා පළාත් පාලන අමාත්‍ය ධුරය භාර ගත් දවසේ සිට මේ වන තෙක් පිටිසර නැත්නම් ගම්බද පළාත් පාලන ආයතනවල ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග කොට, එවාට රජයේ ආධාර ලබා දී තිබෙන බව මා මේ අවස්ථා වේදී කියන්නට කැමැතියි. එහෙත් කොළඹ නගරයේ ප්‍රමාණය, ජනගහණය ආදිය ගැන සලකා බැලුවොත්, ගම්බද පළාත් පාලන ආයතනවලට නොව කොළඹ නගර සභාවට සාධාරණය ඉටු වී නැතැයි කියන්නට පුළුවනි. ගම්බද පළාත් පාලන ආයතනවලට නම් නොයෙකුත් පහසුකම් ලබා දීමට ක්‍රියා කර තිබෙනවා. එම නිසා, හබරාදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අර විධියේ ප්‍රකාශයක් කිරීම අසාධාරණ බව කණගාටුවෙන් වුණත් සඳහන් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

විශේෂයෙන් පළාත් පාලන ආයතන
වලට ආදායම් ලැබෙන මාර්ග වැඩි කිරීම
සඳහා යම් යම් පියවර අළුතින් ගෙන
නිබ්බේවා. එසිනුත් විශේෂයෙන් ගම්බද

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

පළාත් පාලන ආයතනවලට වැඩි ආදායම් ලබා දෙන්නටයි, කටයුතු කර තිබෙන්නේ. එක යායකට අක්කර 5 ක් නොතිබුණොත් බදු අය කර ගැනීමට තිබුණු බාධාව නැති කිරීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග කොට තිබෙනවා. එපමණක් නොව, පළාත් පාලන ආයතනවලට අළුතින් ආදායම් මාර්ග පාදා දීම සඳහා අළුත් ව්‍යාපාර පවා ඇතුළු කොට, ඒ පිළිබඳ නියෝග ඉදිරිපත් කිරීමට සූදානම්ව, එම නියෝග සකස් කිරීමට නීති කෙටුම්පත් නිලධාරියා ලඟට යවා තිබෙනවා. ඒ පමණක්ද? සමහර ගාස්තු වැඩි කිරීමටත් ක්‍රියා කර තිබෙනවා. හබරාදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් මේ ගරු සභාවට පැමිණි නිසා නැවතත් මා කියන්නට කැමතියි, එතුමාගේ ප්‍රකාශය අසාධාරණ බව. ගම්බද පළාත් පාලන ආයතනවලට වඩා කොළඹ නගර සභාවට විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා ඇතැයි එතුමා කීවත්, ගම්බද පළාත් පාලන ආයතනවලට විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වමින් අප කටයුතු කර තිබෙනවා. ඔළුව වනමින් ගරු මන්ත්‍රීතුමා එය ඇත්තක් බව පිළිගන්නවා. එහෙත් තමාගේ කථාවේදී නම් ඒ බව කීවේ නැහැ.

මේ සංශෝධන පනත ගෙනෙන්නට සිදු වුණේ, පළාත් පාලන ආයතන විසින් වරින් වර වරිපණම් ගාස්තු වැඩි කිරීම සම්බන්ධයෙන් දැනට අනුගමනය කරන ක්‍රියා පිළිවෙළ වැරදි යයි දී තිබෙන නඩු තීන්දුවක් නිසායි. ඒ නඩු තීන්දුව නිසා, පළාත් පාලන ආයතනවලට ආදායම් ලබා ගැනීමට තිබුණු මාර්ගයක් අවහිර වී තිබෙනවා; වරිපණම් වැඩි කරන්නට බැරි වී තිබෙනවා. මෙයින් ඉඩම් හිමියන්ට ප්‍රයෝජනයක් අත් වන්නේ නැහැ. අර නඩු තීන්දුව උඩ ඉඩම් හිමියන් 49 දෙනෙකු උසාවි ගොස් තිබෙනවා, තමන්ගේ ඉඩම් වල වරිපණම් ගාස්තුව වැඩි කළාය කියා. ඒ නිසා නගර සභාවට වරිපණම් ගාස්තු වැඩි කිරීමට බැරි වී තිබෙනවා. මෙම සංශෝධන පනත නිසා ඒ බාධාව මග හැරෙනවා. නගර සභාවලට පමණක් නොව පළාත් ආණ්ඩු සභා, සුළු නගර සභා, ගම්කාර්ය සභා යන කොටස් හතරටම වරිපණම් ගාස්තු වැඩි කිරීමට හැකි වන විධියට මේ සංශෝධන පනතින් විධි විධාන සැලසෙනවා. මේ පනත සකස් කර

තිබෙන්නේ නීති උපදෙස් අනුවයි. නීති සම්පාදනය කිරීම උසාවියට අයත් දෙයකැයි හබරාදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කල්පනා කරනවා ඇති. ඒ අදහස වැරදියි. උසාවියට අයත් වන්නේ නීති සම්පාදනය කිරීම නොව නීති විග්‍රහ කිරීමයි. නීති සම්පාදනය අයත් වන්නේ මෙම ගරු සභාවටයි. ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ ඒ සඳහා බලය තිබෙන්නේ මෙම ගරු සභාවටයි. ඒ සඳහා බලය ලබා ඇති වෙන කිසිම මණ්ඩලයක් නැහැ. ඒ නිසා අප අපේ බලතලවලින් බැහැර යැමක් සිදු වී නැහැ.

දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.) දීර්ඝ ලෙස කථා කළා. කොළඹ නගර සභාවට ආදායම් මාර්ග සලසා ගැනීම ආදිය ගැන එතුමා කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මා කලින් ප්‍රකාශ කළාක් මෙන් දැන්ද ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙම මුළු ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන්ම මගේ අවධානය යොමු වී තිබෙන බවයි. මිනිසුන් පදිංචි නිවාසවල වරිපණම් ගාස්තු අඩු කළ යුතු බවත්, වෙළෙඳ ව්‍යාපාර, කර්මාන්ත ආදිය තිබෙන ස්ථානවලින් වැඩිපුර වරිපණම් ලබා ගත යුතු බවත් අදහසක් හැටියට ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. මේ විධියේ වෙනසක් එක පාරටම ඇති කළහොත් පදිංචි ගෙවල්වලින් ලැබෙන වරිපණම් මුදලින් සියයට 75 ක් නැතිව යනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමා කී අදහස් මාත් පිළිගන්නවා. පදිංචි නිවාසවලින් ලබා ගන්නා වරිපණම් ගාස්තුවලට වඩා වෙළෙඳ ව්‍යාපාරවලින් හා කර්මාන්ත වලින් වරිපණම් ගාස්තු ලබා ගත යුතුයි. එහෙත් වහාම ඒ වෙනස ඇති කරන්නට ගියහොත් නිවාසවලින් ලැබෙන වරිපණම් ගාස්තුවලින් සියයට 75ක් අපට නැතිව යනවා. කොළඹ නගර සභාව සම්බන්ධ තත්ත්වය ඒකයි. ඒ නිසා අලුත් ආදායම් මාර්ග සකස් කරගෙන ඒ වෙනස කළ යුතුයි. ඒ සඳහා දැන් අවධානය යොමු වී තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡාවකුත් තිබුණා. දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් ඒ සඳහා ආරාධනා වක් කළා. එහෙත් එතුමාට ඒ සාකච්ඡාවට එන්නට බැරි වුණා. දැනට ඇති වී තිබෙන තත්ත්වයට පිළියමක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ පණත පිළි ගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

புரேசிய ரு மனவரல (வினேஷ விவிவிமன) பனந்
கெடுதலபன

—காரக ஸகாவ

கெடுதலபன பனந ரீடு ஈனுகுலல டேவன வர
கியவன டீ.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அதன்படி, மசோதா இரண்டாம் முறையாக மதிப்
பிடப்பெற்றது.

Question put, and agreed to.

Bill accordingly read a Second time.

மது படு வன ஸேச்சாவ ஸகாஸதமன விச :

“கெடுதலபன பனந பூரீஷ மன்றி மனவரல காரக
ஸகாவடு பூவரீச ஸுது.”—[஁ரூ ஸ்ரேமடாஸ]

பின்வரும் பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“மசோதா முழுச்சபைக் குழுவுக்குச் சாட்டப்படுமாக”.
[கௌரவ ஁ர். பிரேமதாஸ].

Resolved :

“That the Bill be referred to a
Committee of the Whole House.”—
[The Hon. Premadasa.]

காரக ஸகாவெகீடி ஸகாஸதமன டீ.

[நியோஜீத கஸகாஸகாஸதமன இலாஸகாஸதமன விச.]

முழுச் சபைக் குழுவில் ஁ராயப் பெற்றது.

[உப சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்].

Considered in Committee.

[MR. DEPUTY-SPEAKER in the Chair.]

1 வன வனேநிய கெடுதலபன பனநேகி கௌ
ஸகாஸதமன கியவன கியவன ஸுதுஸகி நியோஜீத காரக டீ.

1 ஁ம் வாஸகம் மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க
வேண்டுமென ஁ணையிடப்பட்டது.

Clause 1 ordered to stand part of the
Bill.

CLAUSE 2.—(Amendment of the
Municipal Councils Ordinance)

஁ரூ ஸ்ரேமடாஸ

(கௌரவ பிரேமதாஸ)

(The Hon. Premadasa)

I move,

In page 1, leave out lines 12 to 16, and
insert :

“(4) In determining for the purposes
of this Ordinance the annual value of
any premises to which the Rent Restriction
Act applies, and in assessing the
annual rent of such premises for the
purposes of such determination, a
Municipal Council shall not have regard
to the provisions of that Act.”

ஈந்஁ரீமடு ஸேச்சாவ கடு வவன வனேநியே
கௌஸகாஸதமன கியவன கியவன ஸுதுஸகி ஸுதுஸகி
விஸகன டீந், நியோஜீத விச.

ஈநிக் வவன ஈநுநடு ஈநு கடு ஸுதுஸகி ஸுதுஸகி
விஸகன டீந், ஸகாஸதமன விச.

வனேநிய, ஸகாஸதமனகாரஸன, கெடுதலபன
பனநேகி கௌஸகாஸதமன கியவன கியவன ஸுதுஸகி ஸுதுஸகி
விஸகன டீந், ஸகாஸதமன விச.

2 வன வனேநிய, ஸகாஸதமனகாரஸன, கெடுதல
பன பனநேகி கௌஸகாஸதமன கியவன கியவன ஸுதுஸகி
நியோஜீத காரக டீ.

விடப்பட வேண்டுமென பிரேரிக்கப்பட்ட சொற்கள்
வாஸகத்தின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமெனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

அந்தச் சொற்கள் இங்கே சேர்க்கப்பட வேண்டும்
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வாஸகம், திருத்தப் பெற்றவாறு மசோதாவின்
பகுதியாக இருக்க வேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

2 ஁ம் வாஸகம், திருத்தப்பெற்றவாறு மசோதாவின்
பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஁ணையிடப்பட்டது.

Question, that the words proposed to
be left out stand part of the Clause, put,
and negatived.

Question, that those words be there
inserted, put, and agreed to.

Question, that the Clause, as amended,
stand part of the Bill, put, and agreed to.

Clause 2, as amended, ordered to stand
part of the Bill.

CLAUSE 3.—(Amendment of the
Urban Councils Ordinance)

஁ரூ ஸ்ரேமடாஸ

(கௌரவ பிரேமதாஸ)

(The Hon. Premadasa)

I move,

In page 1 leave out lines 31 to 33, and
in page 2, leave out lines 1 to 3, and
insert :

“(2) In determining for the purposes
of this Ordinance the annual value of
any premises to which the Rent Restriction
Act applies, and in assessing the
annual rent of such premises for the
purposes of such determination, an
Urban Council shall not have regard to
the provisions of that Act.”

ஈந்஁ரீமடு ஸேச்சாவ கடு வவன வனேநியே
கௌஸகாஸதமன கியவன கியவன ஸுதுஸகி ஸுதுஸகி
விஸகன டீந், நியோஜீத விச.

ஈநிக் வவன ஈநுநடு ஈநு கடு ஸுதுஸகி ஸுதுஸகி
விஸகன டீந், ஸகாஸதமன விச.

ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල (විශේෂ විධිවිධාන) පනත්
කෙටුම්පත

—කාරක සභාව

වගන්තිය, සංශෝධිතාකාරයෙන්, කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

3 වන වගන්තිය, සංශෝධිතාකාරයෙන්, කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට නිබස යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

விடப்பட வேண்டுமென பிரேரிக்கப்பட்ட சொற்கள் வாசகத்தின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

அந்தச் சொற்கள் இங்கே சேர்க்கப்பட வேண்டும் எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வாசகம், திருத்தப் பெற்றவாறு மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

3 ஆம் வாசகம், திருத்தப்பெற்றவாறு மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Question, that the words proposed to be left out stand part of the Clause, put, and negatived.

Question, that those words be there inserted, put, and agreed to.

Question, that the Clause, as amended, stand part of the Bill, put, and agreed to.

Clause 3, as amended, ordered to stand part of the Bill.

CLAUSE 4.—(*Amendment of the
Town Councils Ordinance*)

ଗରୁ ପ୍ରେମିଭାଷ

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I move,

In page 2, leave out lines 14 to 19, and insert:

“(2) In determining for the purposes of this Ordinance the annual value of any premises to which the Rent Restriction Act applies, and in assessing the annual rent of such premises for the purposes of such determination, a Town Council shall not have regard to the provisions of that Act.”.

අත්හැරීමට යෝජනා කළ වචන වගන්තියේ කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, නිෂ්පභ විය.

අතික් වචන එතැනට එකතු කළ යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සහාසම්මත විය.

වගන්තිය, සංශෝධිතාකාරයෙන්, කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට නිශ්චය යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

4 වන වගන්තිය, සංශෝධිතාකාරයෙන්, කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට නිබ්භ යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

விடப்பட வேண்டுமென பிரேரிக்கப்பட்ட சொற்கள் வாசகத்தின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

அந்தச் சொற்கள் இங்கே சேர்க்கப்பட வேண்டும் எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வாசகம், திருத்தப் பெற்றவாறு மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

4 ஆம் வாசகம், திருத்தப்பெற்றவாறு மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Question, that the words proposed to be left out stand part of the Clause, put, and negatived.

Question, that those words be there inserted, put, and agreed to.

Question, that the Clause, as amended, stand part of the Bill, put, and agreed to.

Clause 4, as amended, ordered to stand part of the Bill.

CLAUSE 5.—(Amendment of the Village Councils Ordinance)

ଗରୁ ପ୍ରେମିଭାଷ

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I move,

In page 2, leave out lines 29 to 34, and insert :

"(2) In determining for the purposes of this Ordinance the annual value of any premises to which the Rent Restriction Act applies, and in assessing the annual rent of such premises for the purposes of such determination, a Village Council shall not have regard to the provisions of that Act."

අත්හැරීමට යෝජනා කළ චචන චගන්තිසේ
කොටසක් හැටියට නිබ්බ සූතුය යන ප්‍රශ්නය
විමසන ලදින්, නිෂ්පභ විය.

අතික් වචන එතැනට එකතු කළ යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සහායම්මත විය.

වගන්තිය, සංඥාපිතාකාරයෙන්, කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

5 වන වගන්තිය, සංශෝධිතාකාරයෙන්, කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

விடப்பட வேண்டுமென பிரேரிக்கப்பட்ட சொற்கள் வாசகத்தின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

அந்தச் சொற்கள் இங்கே சேர்க்கப்பட வேண்டும் எனும் விருக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வாசகம், திருத்தப் பெற்றவாறு மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

5 ஆம் வாசகம், திருத்தப்பெற்றவாறு மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Question, that the words proposed to be left out stand part of the Clause, put, and negatived.

Question, that those words be there inserted, put, and agreed to.

Question, that the Clause, as amended, stand part of the Bill, put, and agreed to.

Clause 5, as amended, ordered to stand part of the Bill.

ප්‍රඥප්ති වගන්තිය සහ නාමය කෙටුම්පත්
පණතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග
කරන ලදී.

කෙටුම්පත් පණත, සංශෝධන සහිතව, වාණී
කරන ලදී.

சட்டமாகு வாசகமும் தலைப்பும் மசோதாவின் பகுதி யாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

மசோதா திருத்தத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

Enacting Clause and Title ordered to stand part of the Bill.

Bill reported with Amendment.

၈၃ ဧပြီ ၁၃၃၈

(கௌரவ பிரேமதாச)

(The Hon. Premadasa)

I move,

"That the Bill, as amended, be now read the Third time."

ප්‍රශ්නය සහතිමුඛ කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Sir, I have an amendment. I move, to leave out "now" and at the end of the Question to add, "upon this day one year."

I have already given my reasons to the Hon. Minister. I think the Hon. Minister will not interpret this

as an act of lacking in generosity towards him in this matter. While appreciating his intentions, the fact remains that until the Hon. Minister's measures take a concrete form we are unable to feel satisfied that the poor tenant in the city is going to get a satisfactory deal. That is why I am giving the Hon. Minister one year's time in which to get his officials to draft the necessary legislation to give a concrete form to the proposals which he says he has in mind for the benefit of the tenant. For that reason I move this amendment.

බී. ඩබ්. නුබාවේ මයා. (මාතර)

(திரு. பி. வை. துடாவ—மாத்த்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

සිංහ'ත් ස්වර කරන ලදී.

அனுவதித்தார்.

seconded.

“අත් හැරීමට යෝජනා කරන ලද ‘now’ කියන වචනය පුශ්‍යයේ කෙටසක් හැටියට තිබිය යුතුය” යන පුශ්‍යය විමසන ලදින් සහාසමිමන විය.

“இப்பொழுது” எனும் சொல் வினாவின் பகுதியாக இருக்குமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

Question, "That the word 'now' stand part of the Question", put, and agreed to.

“සකලමිත්‍ර” පතන, සංඥාධිතාකාරයෙන්, දැන් කුත් වන වර කියවිය යුතුය” යන මුල් ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහාසම්මත විය.

“ மசோதா, திருத்தப்பட்டவாறு இப்பொழுது மூன்றாம் முறையாக மதிப்பிடப்படுமாக ” எனும் மூல வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Main Question, "That the Bill, as amended, be now read the Third time", put, and agreed to.

රකවම්පත් පනත ඊට අනුකූලව, සංශෝධන
කාරයෙන්, තුන් වන වර කියවා සම්මත කරන
ලදී.

அதன்படி, மசோதா திருத்தப்பட்டவாறு மூன்றாம் முறையாக மதிப்பிடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டது.

Bill, as amended, accordingly read the Third time, and passed.

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

காணி அபிவிருத்தி (திருத்த) மசோதா

LAND DEVELOPMENT (AMENDMENT) BILL

කල් තබන ලද විවාදය නව දුරවත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [කොඩ් 23.]

“කෙටුම්පත් පනත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය.”—[ශ්‍රී. සී. පී. දී. සිල්වා.]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහතිමය කරන ලදී.

நவம்பர் 23 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப் பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிக்கப்படுமாக” [கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா].

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question.—[23rd November.]

“That the Bill be now read a Second time.”—[The Hon. C. P. de Silva.]

Question again proposed.

අ. හා. 4.41

ලබ්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ (අකුරුස්ස)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குரஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

ශ්‍රී. නියෝජ්‍ය කලානායකතුමනි. ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පතක් ගැන කිව්වාම සමහර විට කෙනෙකු මේක මේ රටේ ඉඩම් සංවර්ධන ව්‍යාපාර දියුණු කිරීමට, ආහාර සහ වෙනත් වගාවන් දියුණු කිරීමට, ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනතේ දැනට තිබෙන දුර්වලකම් නැති කිරීමට, වැරදි ප්‍රතිපත්ති සංශෝධනය කිරීමට ඉදිරිපත් කර තිබෙන පනත් කෙටුම්පතක් ය කියා කල්පනා කරන්නට පුළුවනි. විශේෂයෙන්ම මේ පනත් කෙටුම්පතේ මූලික පරමාර්ථයක් හැටියට තිබෙන්නේ රජය විසින් ඉඩම් සංවර්ධන අභ්‍යාසය යටතේ ජනපදවල පදිංචි කරවා සිටින ගොවීන්ට ඒ ඉඩකඩවල අයිතිය හිමිකර දීමය කියා ගරු ඇමතිතුමා මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී විස්තරයක් කළා. දැනට මේ ජනපද

වල ඉඩම් කට්ටි ලබා ගෙන ඒවායේ පදිංචිව සිටින ගොවීන්ට ඉඩම අයිති නැත, ඒකෙ ලොකු දුර්වලකමක්, අසාධාරණයක් තිබෙනවාය, එමනිසා ඒ උදවියට ඉඩමේ ස්ථිර අයිතිය හිමි කර දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මේ සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතින් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාය කියාත් ගරු ඇමතිතුමා කියන්නට යෙදුණා. නමුත් මේ නීති මාලාව කියවා ගෙන යන විට අපට පැහැදිලිව අවබෝධ වන්නේ කුමක්ද? ඉඩමේ අයිතිය සහතික කරනවාය කිව්වත් මේ නීති මාලාවේ ඇත්තේ ඉඩම අත් සතු කිරීමට කටයුතු කළ හැකිකේ කුමන මාර්ගවේදයද, අත් සතු කරන්නට පුළුවන්ද යන කාරණය පිළිබඳව වැඩ පිළිවෙළක් පමණයි. ඒ හැර ඇත්ත වශයෙන්ම ඉඩමේ අයිතිය ගොවියාට සහතික කිරීමේ තත්ත්වයක් නැහැ. ඉඩම උකසකට යට කරන්නේ කොහොමද, ඉඩම විකුණන්නට පුළුවන්ද, ඉඩම ඇප යක් හැටියට තබා තිබෙනවා නම් විකුණන්නට පුළුවන්ද, උකසකට යට කර තිබුණොත් විකුණන්නට පුළුවන්ද මය ආදී වශයෙන් කල්පනා කර මේ නීතිය පිළියෙළ කර තිබෙන බවයි අපට පෙනෙන්නේ. මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන කොන්දේසි යටතේ හරියාකාරව ක්‍රියා නොකළොත් ඉඩම් කොමසාරිස්වරයාට හෝ දිසාපතිවරයාට හෝ ඉඩමක් තහනම් කරන්නට පුළුවනි; අත් සතු කරන්නට පුළුවනි. ඒ අනුව ප්‍රධාන වශයෙන් මේ පනත් කෙටුම්පතේ ඉඩමක් අත් සතු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙන බවයි අපට පෙනෙන්නේ. දැනට තිබෙන නීතිය යටතේ ජනපදයක ගොවියකුගේ ඉඩමක් අත් සතු කරන්නට බැහැ. දැනට තිබෙන නීතිය යටතේ ජනපදයක ඉඩමක් ලබා ගෙන පදිංචිව සිටින ගොවියකුට තමන් ජීවත්ව සිටින තෙක් ඒ ඉඩම වගා කරන්නට පුළුවනි. තමන් ඇවෑමෙන් පවුලේ ඥාතිවරයින්ට අයත් වන අතරමේ ලැයිස්තුවක් තිබෙනවා. පවුලේ ලේ උරුමයක් තිබෙන ගොවීන්ට අනුක්‍රමයෙන් ඉඩම් අයිති වෙනවා. ඒ මිසක් ඉඩම කොටස්වලට කැඩෙන්නේ නැහැ. ඒ සඳහා දී තිබෙන සහතිකයෙන්ම ප්‍රකාශ වෙනවා. එය අත් සතු වන්නේ නැති බව. උරුමය අනුව එක ගොවියෙකුගෙන් තවත් ගොවියෙකුට අයත් වෙනවා. එහෙත් මෙම

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යවාර්ෂය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

සංශෝධන පනතින් කට නිබෙන්නේ අන් සතු කරන ක්‍රමයක් ඇති කිරීමයි. මෙම පනතේ ප්‍රධාන වශයෙන් ඇති කර නිබෙන්නේ එම නීතියයි.

මෙහි ඇතුළත් කර තිබෙන තවත් නීති අතර දඩ ගැසීමේ ක්‍රමයේ වෙනසකුත් ඇති කර තිබෙනවා. යම් ජනපදයක ඉඩම් කට්ටි කරුවෙක් තමන්ගේ කටයුතු හරියාකාර ඉටු කෙළේ නැත් නම් මෙතෙක් පැවති නීතිය නම් රුපියල් 100ක දඩයකට යටත් වීමයි. දැන් මෙම පනතින්, අයිතිවාසිකම් වැඩි කරන්නට යන පරමාර්ථයෙන් එම දඩය රුපියල් 500 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ඒ කෙසේ වුණත් මෙහි එක සහනයක් දී තිබෙනවා. එනම් 17 වන වගන්තියේ සඳහන් “අවසර පත්‍ර හා ප්‍රදාන පිට සතුකර දෙනු ලබන ඉඩම් ආරක්ෂා කිරීම” යන නීතිය ඇතුළත් කිරීමයි. ආණ්ඩුවට දැන් බලහත්කාරයෙන් ඉඩම් අල්ලාගන්න පුළුවන්. නමුත් ඇද ඇතිරිලි ටික විතරක් අල්ලාගැනීම තහනම් කර තිබෙනවා. ඒක සහනයක් හැටියට අප පිළි ගන්න ඕනැ. ඒ මොකද? නිශ්චල වංචල දේපළත් සමග ඉඩමක් තහනම් කරන්න පුළුවන් වුණත් ඇද ඇතිරිලි ටික පමණක් තහනම් කරන්න බැහැ. අප ඉල්ලා සිටින්නේ ඇද ඇතිරිලි ටික පමණක් නිදහස් කිරීම නොවෙයි. ආණ්ඩුව විසින් ජනපද ව්‍යාපාර ඇති කිරීමේදී, රට සංවර්ධනය පිණිස ආහාර ද්‍රව්‍ය වගා කිරීමට මොන අන්දමේ පවුල්වලට ඉඩම් අයිතිය දිය යුතු ද යනුවෙන් පැහැදිලි ප්‍රතිපත්ති මාලාවක් සකස් කර ඒ අනුව ගොවීන්ට ඉඩම් දී ඒ ගොවීන් එම ඉඩම් වගාකරමින් සිටින තුරු වගාකිරීමේ සාධාරණ අයිතිය වෙනස් නොවන අන්දමට කටයුතු කළ යුතුයි.

දැනට ඔය ඉඩම් දී ඇති සහතිකයේ තිබෙනවා, වගා කටයුතු හේතුකොටගෙන සිදු වූ ණය තුරුස් සඳහා බැංකුවලට හෝ පුද්ගලයන්ට ඉඩම් උකස් කිරීම පුළුවන් කියා. බැංකුව ගන්නත් පුද්ගලයන් ගත්තත් සිදු වන්නේ අන් සතු වීමයි. බැංකුව ඉඩම අයිතිකර ගන්නත් බැංකුවේ නිලධාරීන් ඒවා වගා කරන්නේ නැහැ. විකිණීමෙන් තව කෙනෙකුට පවරන එකයි බැංකුවෙන් කරන්නේ. ඔය අන්දමට බලන විට අන් සතු වන මෙම ප්‍රතිපත්තිය උඩ ගොවි

යාට තිබෙන සරි පදනම වෙනස් වී යනවා. මේක තමයි ධනපති ක්‍රමයේ තිබෙන ප්‍රධාන අංගය. ධනපති ක්‍රමයේ මූලික පරමාර්ථයත් ඒකයි; ධනපති ක්‍රමය රැදී තිබෙන්නේත් ඒ ප්‍රතිපත්තිය උඩයි. දුර්වල තැනැත්තාගේ දේපළ ටික ගිලගන්න පුළුවන් විධියට සැලැස්මක් ඇති කරනවා. එතකොට තමයි ධනපති ඉඩම් හිමියන් ඇති වන්නේ. ඒ නිසා මෙසේ ඉඩම් අන් සතු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ ධනපති ක්‍රමයේ මුල් පියවරක් හැටියට අපට හිතා ගන්න පුළුවන්. ඉඩම් සංවර්ධන ආඥාපනත යටතේ ජනපදවල පදිංචි වී සිටින පවුල්වලින් ඒ ඉඩම් අයිතිය අන් සතු කිරීමට නීති සකස් කිරීම ධනපති ක්‍රමය අනුව ඉඩම් වගා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළට මුල පිරීමක් හැටියට අපට හිතාගන්න පුළුවන්. මෙය ධනපති ක්‍රමය තහවුරු කිරීමට ගෙනෙන ලද සංශෝධනයක් හැටියට අපට පිළිගන්න සිදු වී තිබෙනවා. එසේ නැතිව වැඩ කරන ගොවියාගේ අයිතිවාසිකම් සහතික කිරීමට ගන්නා උත්සාහයක් වශයෙන් අපට මේ සංශෝධනය පිළිගන්නට බැහැ. ඉඩම් සංවර්ධන කොමිෂන් සභාවේ නිගමනයන් අනුව ඇතැම් තහනම් නීති මේ සංශෝධන වලට ඇතුළත් කර තිබෙන බව ඇත්තයි. නිදහසේ තමන්ට වුවමනා කරන කෙනෙකුට මේ ඉඩම් විකුණන්නට බැරි අන්දමේ තහනමක් දමා තිබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. එහෙත් පළමුවෙන් යෝජනා කර තිබුණේ කිසිම සීමා කිරීමක් නැතිව තමන්ට වුවමනා කෙනෙකුට තමන්ගේ ඉඩම විකුණා ගැනීමට ඉඩ තැබීමටයි. ලොකු ධනපතියන්ට ඉඩම් ටික ගිල ගන්නට පුළුවන් වන ආකාරයට නීති පණවන්නටයි මුලින් අදහස් කර තිබුණේ. එහෙත් මේ පනතින් සීමාසහිත අන්සතු කිරීමක් ඇති කර තිබෙනවා. මේ පනතේ 19 වෙනි වගන්තියේ ඒ ඡේදය යොදා තිබෙන්නේ මෙහෙමයි :

“ආ. ලංකාවේ කෘෂිකම් හා කර්මික ණය දෙන නීතිගත සංස්ථාව හෝ මහජන බැංකුව හෝ ලංකා රජයේ උකස් බැංකුව හෝ ලියාපදිංචි කළ සමිති යක් හෝ වෙනත් නියමිත ආයතනයක් නොවන වෙන යම් තැනැත්තකුට ඒ සන්නක ඉඩම උකස් නො කළ යුතු ය.”

මීට ඉස්සර මේ ඉඩම් කාටවත් උකස් කරන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා ඉඩම වැඩ කරන ගොවි පවුලට

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත සහතිකයි. කොයිතරම් ණය තුරුස් තිබුණත්, කොයිතරම් දුප්පත් වුණත් ඉඩම අත්සතු වෙන්නේ නැහැ. තමන්ගේ ජීවිකාව කර ගන්නට තිබෙන ඉඩමට ඒ අනුව සහතිකයක් තිබුණා. එහෙත් දැන් ඒවා අත්සතු කරන්නට පුළුවන්වන අන්දමට නීතිය සංශෝධනය කර තිබෙනවා. මේ නිදහස හොඳ ලකුණක් හැටියට අපට පෙන්වා දෙන්නට උත්සාහ කරන නමුත් අද ගොවි ජනපදවල ණය බරින් ජීවත්වන ගොවීන් දෙස බලන විට මේ සහනය සැලසීම ඉඩම් සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙලට ආධාරයක් වෙයි කියා හිතන්නට අමාරුයි. ඒ නිසා මෙය ගොවියාගේ දියුණුව සඳහා සකස්වූ සංශෝධනයක් වශයෙන් අපට සලකන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

මේ පනතේ “අනු ප්‍රාප්තික” යන වචනයට දී තිබෙන අර්ථ නිරූපනයෙන් ඉඩම්වල අයිතිය සීමා කර තිබෙනවා. ධන පති ක්‍රමයේ තිබෙන අයිතිය සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ මගින් දී නැති බව අපි පිළිගන්නවා. කෙනෙකුට තිබෙන අයිතියක් ඔහුගේ පරම්පරාවට අයිතිවන නීතියක් ධනපති ක්‍රමයේ නැහැ. තමන්ට ඕනෑ කෙනෙකුට තමන්ගේ අයිතිය පවරන්නට පුළුවනි. ඒ වගේම තමන්ගේ අයිතිය තමන්ට ඕනෑ කෙනෙකුට තැගි කරන්නට හෝ විකුණන්නට අයිතිය තිබෙනවා. ඒක තමයි, ධනපති ක්‍රමයේ නිදහස් අන්දමේ පෞද්ගලික අයිතිය ය කියන්නේ. එහෙත් තමන්ගේ කැමැත්තෙන් අත්සතු කළ හැකි ආයතනවල නම් ලැයිස්තුවක් මේ සංශෝධනයේ යොදා තිබෙනවා.

මා කලින් මතක් කළාක් මෙන් ඉඩම් සංවර්ධන ආඥාපනත යටතේ ඉඩම් ලබාගෙන රටට සේවය කරන ගොවියකු වරදක් කළ විට ඔහුට ගසන දඩ මුදල රුපියල් 100 සිට රුපියල් 500 දක්වා වැඩි කිරීමට මේ පනතින් අදහස් කරනවා. ඒ වගේම ඔහුගේ ඉඩම තහනම් කරන්නටත් බලය තිබෙනවා. එහෙත් ගොවීන්ට දෙක පොරොන්දු ඉටු නොකරන දිසාපති වරුන්, ඉඩම් කොමසාරිස් වැනි නිලධාරීන්ට දඩුවම් දීමේ ක්‍රමයක් නැහැ. අවුරුදු දෙකකින් වතුර ලබා දෙනවාය කියා අවුරුදු පහක් ගතවනතුරුත් වතුර ලබා නොදී ගොවීන් නොයෙක් අමාරුකම්වලට

—දෙවන වර කියවීම

පත් කරන මේ උදවියට විරුද්ධව කිසියම් ක්‍රියාමාර්ගයක් ගන්නේ නැහැ. නිලධාරීන් කරන වැරදි සම්බන්ධයෙන් ගොවියාට කිසිම සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් ගොවියාට කිසිම සහනයක්, නිදහසක්, අයිතිවාසිකමක් ලැබෙන ආකාරයට නොවෙයි, මේ සංශෝධනය සකස් කර තිබෙන්නේ. කලින් තිබුණු නීතිය තවත් දරුණු විධියට සංශෝධනය කර ගොවියා මිනීමට ආයුධයක් හැටියට මෙය ගත්තා මිස ගොවියාට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන ආකාරයට ගත්තා නොවෙයි. නිලධාරීන්ගේ වැරදි නිසා ගොවියාට විශාල අලාභ හානි වෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් සහනයක් මේ ජනපදවල පදිංචි ගොවීන්ට ලැබෙන්නේ නැහැ. දෙපාර්තමේන්තුව මගින්වත්, ඇමති මණ්ඩලය මගින්වත් වෙන කොයි අන්දමකින්වත් ඒ උදවියට සහනයක් නැහැ. ඒ නිසා මේ සංශෝධන පනත ජනපදවල ඉන්න ගොවි ජනයා ඉඬිම් නැති ජනයා කිරීමට ආධාර කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළකට හේතු වන, නැඹුරු වන. නීති මාලාවක් බව පිළිගන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා.

මේ සංශෝධන පනතේ හැටියට අවසර පත් දරන්නාගේ ඇඳ ඇතිරිලි තහනමට ගන්නට ආණ්ඩුවට බැහැ. අනෙක් වංචල දේපල ගත හැකියි. අනෙක් හැම දෙයක්ම තහනම් කරන්නට පුළුවනි. කන්න බොන්න පවා දෙයක් තැනිට හාමතේ ඉන්නට සිදු වෙන්නේ රට නිදා ගන්නට නම් පුළුවනි. ඒ අයිතිවාසිකම සහතික කර තිබෙනවා. මීට පස්සේ ආණ්ඩුව යම් ඉඩමක් තහනම් කරනවා නම් තහනම් කිරීමේ දැන්වීම ඇලෙව්වැම ඇති. ගොවියාට සිතාසියක් භාර දීම සම්බන්ධයෙන් තිබුණු තත්ත්වය වෙනුවට අළුත් තත්ත්වයක් ඇති කර තිබෙනවා. ඊට අදාළ වගන්තියේ තිබෙන්නේ මේ ආකාරයටයි.

“140 වන වගන්තියෙහි සඳහන් ඉඩමක් තහනමට ගැනීම, ඒ ඉඩම සතු කර දෙනු ලැබූ අවසර පත් දරන්නා වෙත නියමිත ආකෘතියට සාරානු කල වූ දැන්වීමක් භාර දීමෙන් හා ඒ දැන්වීම ඉඩමෙහි ප්‍රකට ස්ථානයක

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යාචාර්ය ඒ. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

ඇලවීමෙන් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය. ඒ ඉඩමට සම්බන්ධ හෝ එය තහනමට ගැනීම බල පාන වෙනසම් තැනැත්තකු වෙතද ඒ දැන්වීමේ පිට පතක් භාර දිය හැකිය.

භාර දෙන්නට පුළුවන්කම තිබෙන බව සැලකීමක් වුවත් ඒ ඉඩමේ කොහේ හෝ දැන්වීමක් ඇලවීමක් ඇති කලින් පනතේ නිබුණු දුර්වල ස්ථාන මේ පනතින් ශක්තිමත්කර තිබෙනවා. 142 වන වගන්තිය යටතේ ඉඩම් තහනමට ගැනීම සහ අවසර පත්‍රය අවලංගු කිරීමක් ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධ ප්‍රකාශය කළ හැටියේ වගා කරන්නට නිබුණු අවසර පත්‍රය ඉබේම තහනම් වෙනවා.

81 වැනි වගන්තිය පරීක්ෂා කර බැලීම සුදුසුයි. ඒ අනුව පුදුම බලතල ඇමතිවරයාට තිබෙනවා. ඒ කොටසත් මම කිය වන්නම් :

“ප්‍රධාන ප්‍රඥප්තියෙහි 165 වන වගන්තියට ඉක්බිතිව පහත දැක්වෙන අලුත් වගන්තිය මගින් ඇතුළත් කරනු ලබන අතර එය ඒ ප්‍රඥප්තියෙහි 165අ වන වගන්තිය වශයෙන් බල පැවැත්විය යුතුය.

165අ. (1) මේ පනත යටතේ සතු කරනු ලැබූ යම් ඉඩමක් පිළිබඳ හිමිකම් ඔප්පු කිරීම සඳහා යම් තැනැත්තකු විසින් රජයට විරුද්ධව පවරනු ලැබූ නඩුවක් ඒ තැනැත්තාගේ වාසියට තීරණය කරනු ලැබූ අවස්ථාවක සහ එම ඉඩම රජය විසින් අත්කර ගැනීම ඇමතිවරයා විසින් අනුමත කරනු ලබන අවස්ථාවක, එම ඉඩම මහජන කටයුත්තක් සඳහා අවශ්‍ය ය යි සැලකිය යුතු අතර, ඒ අනුව, ඉඩම් අත්කර ගැනීමේ පනත යටතේ එය අනිවාර්යයෙන් අත්කර ගත හැකි ය.”

යම් ගොවියෙකුට තම ඉඩම පිළිබඳව තමන්ගේ අයිතිය ඔප්පු වී තම වාසියට උසාවියකින් නඩු නින්දවක් ලැබුණත්, එවැනි අවස්ථාවලදී ඇමතිවරයාට කියන්නට සුළු මන්තරයක් මෙහි තිබෙනවා. ඇමතිවරයාට තිබෙන්නේ මෙය මහජන කටයුත්තක් සඳහා අවශ්‍ය ඉඩම් කැබැල්ලක් කියන එක පමණයි. ඇමතිවරයාට බලහත්කාරයෙන් ඉඩම් ගන්නට එය නීතියට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඒ අනුව යම් කෙනෙක් උසාවියක නඩුවක් පවරා එයින් දිනුවත් පැරදුණත් ඔහු පරාදමයි. අන්න ඒ අන්දමටයි මේ නීතිය සංශෝධනය කර තිබෙන්නේ. ඇමතිවරයාට හෝ ඇමතිවර

යාගේ පක්ෂයට හෝ පක්ෂපාත නැති අයට ඉඩම් තිබෙනවා නම්, එවැනි ඉඩමක් රජයට පවරා ගන්නට යන අවස්ථාවකදී රටේ තිබෙන නීතියට අනුව එම ඉඩම තමාට අයිති බව උසාවියකදී ඔප්පු කරනු ලැබූ අවස්ථාවක එය ඇමතිවරයාට පවරා ගැනීමට හැකි වන පරිදි මහජන කටයුත්තකට එය අත්පත් කර ගන්නා කියන එක අනිවාර්යයෙන්ම ඇමතිවරයා විසින් ක්‍රියාවේ යොදවනවා. ඒ නිසා ඕනෑම කෙනෙක් ඕනෑම ජනපදයකින් පැත්තීමට ඇමතිවරයා සර්වබලධාරී වෙනවා.

ඇමිලිපිටිය ප්‍රදේශයේ විහාරයක සිටින එක්තරා ස්වාමීන්වහන්සේ තමක් පැත්තීමටත් දැන් කටයුතු කරගෙන යනවා. එය ආණ්ඩුවේ ඉඩමක් නොවෙයි. එය ආණ්ඩුවට අයිති ඉඩමක් බව ඔප්පු කරන්නට බැහැ. එය පාරම්පරිකව අයිති වූ සාංඝික ඉඩමක්. එහෙත් උසාවියෙන් අයිතිය ලබා ගන්නට බැරි වන විට එය මහජන කටයුත්තකට වුව මනා එකක් කියා අයිතිකර ගන්නවා. ඉතාමත්ම දරුණු අසාධාරණ අයුතු අන්දමට ක්‍රියාවේ යොදවන්නට පුළුවන් නීතිය මේ පනතේ තිබෙන 81 වැනි වගන්තියයි. යම් කෙනෙක් යම් ඉඩමක තමන්ගේ අයිතිය උසාවියක මාර්ගයෙන් ඔප්පු කළාට පසුව ඒ ඉඩම මහජන කටයුත්තක් සඳහා අවශ්‍ය කියා ප්‍රකාශයට පත් කර එය අත්පත් කර ගන්නට ඇමතිවරයාට බලය දීම ධනපති ක්‍රමය යටතේ තිබෙන ආණ්ඩුවල අධිකරණයට කරන බලවත් නින්දාවක්. අධිකරණය සාධාරණව නීතිය ක්‍රියාවේ යොදන ආයතනයක් හැටියට මේ ආණ්ඩුව හැම තැනකම කැගහනවා. සමාජවාදී රටවල අධිකරණයට උසස් තැනක් දෙන්නේ නැත, සමාජවාදී රටවල එය දේශපාලන පක්ෂ ආයුධයක් හැටියට පාවිච්චි කරනවාය, ඒ ක්‍රමය හොඳ නැත, කියා ධනපති ආණ්ඩු විශාල කලබලයක් ඇති කරනවා. ඒ රටවල සිටින ජනතාවට සාධාරණ අන්දමට, නිදහස් පරවැසියන් හැටියට ජීවත්වීමට නොහැකි වීම ගැන විශාල කැක්කුමක් මේ ඇමතිවරුන්ට තිබෙනවා. නමුත් මේ සංශෝධන පනතින් සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? තමන්ට තිබෙන එකම බිම් කැබැල්ල—කඩාරමක් තැන්නම් ගේ පැලක් සාදා ගැනීමට තිබෙන එකම බිම් කැබැල්ල—අධිකරණය මගින්

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

අනිමි විමට අවස්ථාව සැලසෙනවා. මුදල් වියදම් කර තිතිඤ්ඤත් ඉදිරිපත් කර උසාවියට ගොස් නඩු මාර්ගයෙන් අයිතිය ඔප්පු කර ගත හොත් එම ඉඩම් කැබලිල්ලේ අයිතිය ආණ්ඩුවට ලබා ගැනීමට අවස්ථාවක් සැලසෙනවා. ඒ විධියට ඒ ගොවියන්ට එම ඉඩමේ අයිතියක් නැත කියා ඔප්පු කළ හොත් එම ඉඩම් කැබලි ආණ්ඩුව සතු කර ගැනීමට ඇමතිවරයාට සම්පූර්ණ බලය ලැබෙනවා. ඒ අය එම ඉඩම් වලින් පත්තා දැමීමට ඇමතිවරයාට බලය ලැබෙනවා. ඒ නිසා මේ අන්දමට ඇමතිවරයාට මේ තරම් විශාල බලතල ලැබෙන නිසා ඒකාධිකාරී ක්‍රමයක් නැත්නම් පැසිස්ට් ක්‍රමයක් ගෙන යාමට පාවිච්චි කළ හැකි ප්‍රධාන ආයුධයක් හැටියට මෙය නම් කරන්න පුළුවනි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අනුව කල්පනා කරන විට අපට පැහැදිලිව පෙනී යන කරුණු කිහිපයක් තිබෙනවා. අද රටේ විශාල සංවර්ධන ව්‍යාපාරවල් තිබෙනවා. ඉඩම් සංවර්ධන ක්‍රම පිළිබඳව බැරෑරුම් ප්‍රශ්න රාශියකට අද මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා ඉඩම් සංවර්ධන පනතෙහි තිබෙන දුර්වලකම් නැති කර දැමිය යුතුයි. නමුත් එම ප්‍රශ්න නිරාකරණය කිරීම සඳහා කිසිම විධියකින් ආධාර වන කෙටුම්පත් පනතක් නොවෙයි මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ.

මේ මෑතක් වන තෙක් පැවති ක්‍රමය අනුව ආණ්ඩුව සතු ඉඩම්, ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත යටතේ ඉඩම් නැති අය අතරේ බෙදා දුන්නා. අක්කර 2, 3, 5 ආදී වශයෙන් ඒ ඒ ප්‍රදේශවල සිටින ඉඩම් නැති අයට ඉඩම් බෙදා දුන්නා. එසේ ඉඩම් බෙදා දුන්නේ වගා කිරීම සඳහායි. ඉඩම් කවි වේරි පවත්වා ඉඩම් අත්සතු කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය යටතේ මෙතෙක් ඒ විධියට කට යුතු කරගෙන ආවා. විදේශිකයින්ට ඉඩම් දීම සම්පූර්ණයෙන්ම තහනම් කළා. ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත යටතේ විශාල ධනවතුන්ට ඉඩම් දීම තහනම් කර තිබුණා. නමුත් මේ ආණ්ඩුවේ වැඩපිළිවෙළ අනුව අක්කර දහස් ගණනින් විදේශීය සහ දේශීය ධනපතියන් අතරේ ඉඩම් බෙදා දෙන බවක් පෙනෙනවා. මෙහිදී නම් ප්‍රකාශ කරනවා එසේ බෙදා දී තිබෙන නේ

තාවකාලික වශයෙන් කියා. බදු ක්‍රමයට මෙම ඉඩම් වගා කිරීම සඳහා විශාල කොමි පැනිවලට පවරා දුන් බවයි කියන්නේ. මේ අලුත් ප්‍රතිපත්තිය අනුව අක්කර දහස් ගණනින් ඉඩම් ධනපතියන් අතරේ බෙදා දී තිබෙනවා. එයින් අපට පැහැදිලි වෙනවා ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත යටතේ කට යුතු කිරීම සුදුසු නැත කියන හැඟීමක් ඇති වී තිබෙන බවක්. එය ඒ තරම් සුදුසු ක්‍රමයක් නොවන බව සමහර විට පිළිගත්තවා විය හැකියි. සුදුසු ක්‍රමය නම් ලොකු ධනපතියන් අතරේ අක්කර දහස් ගණනින් වගා කිරීම සඳහා ඉඩම් බෙදා දීමය කියා කල්පනා කරනවා විය හැකියි. ආහාර ප්‍රශ්නය විසදීම සඳහා, අමතර ආහාර වැඩියෙන් වගා කිරීමට එය සුදුසු ක්‍රමයක්ය කියා කල්පනා කරනවා විය හැකියි. පසුගිය ශත වර්ෂවලදී—යටත් විජිත ආණ්ඩු කාලයේදී— තේ, රබර් වැවීම සඳහා ධනවතුන් අතරේ ඉඩම් බෙදා දුන්නා වාගේ දැනුත් ක්‍රියා කරනවා විය හැකියි. එම ප්‍රතිපත්තිය නැවතත් මතු කර තිබෙන බවක් අපට පෙනෙනවා. වියළි ප්‍රදේශවලින් අක්කර දහස් ගණනක ඉඩම් ප්‍රමාණයක් අමතර ආහාර ගොවිතැන සඳහා ධනපති ක්‍රමය උඩ ධනවතුන් අතරේ බෙදා දී තිබෙනවා. ඒවා වගා කිරීම සඳහා ආණ්ඩුවේ සම්පූර්ණ ආධාරත් ලබා දෙනවා. ඒ සඳහා විදේශ විනිමය යෙදවීමට පුළුවන් අන්දමට කට යුතු කර තිබෙනවා. මේ ගරු සභාවේදී මේ කරුණ සම්බන්ධයෙන් කීප විටක්ම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මේ ක්‍රමය යටතේ කොළඹ 7 පවුල්වල සිටින උදවියට කාර්, ලොරි, ජීප් රථ ආදිය ලබා ගැනීමට අවස්ථාව සැලසුණා. ආහාර වගාවේ නාමයෙන් විශාල ඉඩම් අත් සතු කිරීමේ වැඩපිළිවෙළක් මේ රජය මගින් දැන් කරගෙන යනවා. මීට ඉස්සර තිබුණු ඉඩම් සංවර්ධන ප්‍රතිපත්තියේ හැටියට නම්, ඒ විධියට ඉඩම් දීම එම ප්‍රතිපත්තියට සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධ බව ඉතා පැහැදිලි වශයෙන් සඳහන් වී තිබුණා. එහෙත් අද සිදු වන්නේ, වගා නොකරන ලද ඉඩම් අක්කර දහස් ගණනින් ලොකු ධනපතියන්ට දීම පමණක් නොවෙයි. ජනපදවල ඉඩම් නැති ගොවීන්ට දී තිබෙන ඉඩකඩම් ටික පවා අත්සතු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මේ ආණ්ඩුව දැන් යොදා තිබෙනවා. කළ යුතුව තිබුණු නියම දේ නම් මේ කරුණ පිළිබඳව නියම විධියේ

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

පරීක්ෂණයක් පවත්වා ඉඩම් සම්බන්ධයෙන් අද පවතින කතාශාට්ටියක තත්ත්වය ගැන විස්තර පළමුවෙන් සොයා ගැනීමයි.

අද බොහෝ ජනපදවල නමට පමණක් ගොවීන් සිටියත්, සෑම ඉඩමක්ම අතිවාරියයෙන්ම තමන් විසින් වගා කළ යුතුයයි නීතියක් නමින් පමණක් තිබුණත්, බොහෝ ප්‍රදේශවල ජනපදවල ක්‍රියාත්මක වන්නේ අද ක්‍රමයටත් වඩා දැරුණු ක්‍රමයක් බව මා විශේෂයෙන් පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. බලපත්‍ර හිමි ගොවීන් ජනපදවල සිටින්නේ නමින් පමණයි. ලොකු මුදලාලිලා අක්කර 20,30,40,50 ආදී වශයෙන් ඉඩම් අල්ලාගෙන වගා කරනවා. එසේ වගා කොට ලැබෙන අස්වැන්න එම මුදලාලිලා විසින් ගොවීන්ගේ නමින් සහතික මිල ක්‍රමය අනුව විකුණනවා. දැන් සහතික මිලට වඩා විකිණිය හැකි නිසා සහතික මිල ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් දැක්වෙන්නේ නැහැ. මේ විධියට ධනපති ක්‍රමය යටතේ ගොවිතැන් කිරීම නිසා ගොවීන්ගේ නමින් විශාල ආදායම් ලබා ගන්නේ විශාල ලෙස ධනය රැස් කරන ධනපති මුදලාලිලා වික දෙන කු පමණයි. ආණ්ඩුවෙන් අඩු මිලට දෙන පෝර විකත් ඔවුන් ගොවීන්ගේ නමින් ලබා ගන්නවා. වැඩ කරන ගොවීන්ට සැහෙන කුලියක් මේ ධනපති මුදලාලිලා ගෙවන්නේ නැහැ. ජනපදවල ගොවීන්ට අද සිදු වී තිබෙන්නේ, අද ගොවිතැන් ක්‍රමය අනුව සුළු ආදායමක් ලබාගෙන දුකසේ ජීවත් වන්නටයි.

ගොවීන්ට ණයට මුදල් දෙන කුට වෙළෙඳාමක් ධනපති මුදලාලිලාත් ඉවත් කර, තම ශ්‍රමය යොදා වැඩ කරන ගොවියාට ඔහුගේ ගොවිතැන්වල ප්‍රයෝජනය සම්පූර්ණයෙන්ම ලබා ගත හැකි අන්දමට ජනපද ක්‍රමය සංශෝධනය කළ යුත්තේ කෙසේද යන්න ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වා, සමුපකාර ක්‍රමයක් අනුව හෝ වෙනත් ක්‍රමයක් අනුව හෝ වගා කිරීමෙන් ගොවීන්ට සහනයක් ලැබෙන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමට නීති සම්පාදනය කිරීම ඉතාම අවශ්‍යයි. මේ සම්බන්ධව විශේෂ විස්තරයක් කරන්නට මා කැමතියි. මහවැලි ගඟ හැරවීමේ ව්‍යාපාරයේ ඇති වැදගත්කමත් වටිනාකමත් අද ගරු ඇමතිතුමාගෙන් විමසා

—දෙවන වර කියවීම

කියාගෙන යනවා. එහෙත්, එතුමා ඒ ව්‍යාපාරය විස්තර කිරීමේදී එක් කරුණක් පමණක් කියන්නේ නැහැ. මහවැලි ගඟ හැරවීමට ඇමෙරිකන් කාරයන් විසින් යොදන ලද වැඩ පිළිවෙළේ තිබුණු දුර්වල කම් මෙම ගරු සභාවේදී පෙන්වා ඔප්පු කිරීමෙන් පසු, පළමුවෙන් කරන්නට ගිය වැඩ පිළිවෙළ නතර කොට, එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලය විසින් නියම විධියේ පරීක්ෂණයක් පවත්වා අලුත් සැලැස්මක් අනුව, අක්කර 10 ලක්ෂයක් පමණ වගා කළ හැකි වන අන්දමටත් නියම ජාතික දියුණුවක් ඇතිවන අන්දමටත් ඇමෙරිකන් කාරයන් යෙදූ පිළිවෙළට වඩා ඉතා උසස් අන්දමටත් ඉතා ඵලදායක අන්දමටත් වැඩ පිළිවෙළක් යෙදූ බව ගරු ඇමති තුමා වැඩිපුර මතක් කරන්නේ නැහැ. එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයට මෙම ව්‍යාපාරය ගැන කටයුතු කරන්න නියම කළ අවස්ථාවේදී ඒ සම්බන්ධයෙන් 1964 දී පළමුවෙන්ම ඉදිරිපත් කළ වාර්තාවේ මෙසේ ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එහි 46 වැනි වගන්තිය මෙසේයි :

“In the first period of agronomical studies the determination of water requirements of various crops grown locally, formulation of practical cropping patterns including crop diversification and rotation, and improvement of farming practices, will be carried out in collaboration with the irrigation engineers in Polonnaruwa and Minipe.

The rural sociological studies by the present rural institutional system will be assisted including land ownership and tenancy, co-operative credit, etc. and advice on the changes deemed advisable for the purposes of agricultural development, given.”

මහවැලි ගඟ සංවර්ධන ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයේ විශේෂඥයින් විසින්, ජලාසය ඇති කිරීම, ජල විදුලි බලය ඇතිකිරීම, වාරිමාර්ග ක්‍රම සඳහා ජලය හැරවීම, ආදී ප්‍රශ්න ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කරන ගමන්ම, ඉඩම් සංවර්ධනය කිරීම පිණිස ජලය ලැබුණු විට එම ඉඩම් වගා කරන්නේ කෙසේද, ඒවායේ අයිතිය මොන අන්දමට යොදන්න ඕනැද, එක් ගොවියකුට මොන තරම් ප්‍රමාණයක් අයත් වෙන්න ඕනැද, මොන අන්දමේ සමුපකාර ක්‍රමයක් අනුව ගොවිතැනින් වැඩිපුර අස්වැන්න ප්‍රමාණයක් ලබාගත හැකිද, යන සමාජමය ප්‍රශ්න

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙනුත් අපේ රටේ නිලධාරීන් සමග කරුණු පරීක්ෂා කර බලා තිබෙනවා. එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලය මගින් එවනු ලැබූ විශේෂඥයන් විසින් මා සඳහන් කළ ඒ කාරණා ගැනත් කරුණු පරීක්ෂා කර ඇති බව 1964 සැප්තැම්බර් මාසයේදී නිකුත් කළ කෙටුම්පත් වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. 1967 අවසාන භාගයේදී ඉදිරිපත් කළ වාර්තාවේ තව දුරටත් ඒ සම්බන්ධයෙන් මෙසේ සඳහන් කර තිබෙනවා :

“No recommendations have as yet been made concerning the type of settlement to be finally adopted (small proprietary farmings, large farms, or plantations). Studies, already begun, to make this essential decision should be actively pursued during stage II of the U.N.D.P. study to determine the optimum types of settlement and of farming organizations to be recommended, taking due account of (i) the abundance of farm labour; (ii) the scarcity of foreign exchange needed to purchase machinery; and (iii) the possibility of making available to small farms through co-operatives, some, at least, of the advantages of large-scale capital intensive farming (mechanization, managerial ability, technical guidance, etc.)”

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉඩම් සංවර්ධන ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවේ යොදවන විට, මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාරයෙන් අක්කර දස ලක්ෂයක ප්‍රමාණයක් වගා කරන්න පුළුවන් කාලය වන විට, මෙම ඉඩම් මොන අන්දමට වගා කරන්න ඕනෑද කියන ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි විස්තරයක් මෙම වාර්තාවෙන් කර තිබෙනවා. ජනපද යෝජනා ක්‍රමවල අද තිබෙන දුර්වලකම් මග හැර ගන්නේ කොහොමද, විශාල ගොවිපලවලට තිබෙන වාසිය සුළු ගොවිපලවලට නැති නිසා, සුළුගොවිපලවල් විශාල ධනවතුන්ට ගිල ගන්න ඉඩ දෙන්නේ නැතුව, සුළු ගොවිපලවල ඒ අයිතිය ඒ ආකාරයෙන්ම දිගටම තබා ගන්න අතර විශාල ගොවිපලවලට තිබෙන වාසි දායක තත්ත්වය සුළු ගොවිපලවලට ලබා ගන්නේ කොහොමද, එසේ ලබාගෙන කටයුතු කරන්නේ කොහොමද, ඒ කටයුතුවලට සමුපකාර ප්‍රතිපත්තිය කොයි තරම් දුරට ආධාර වෙනවාද, එසේ නැති නම් විශාල ගොවිපලවල් වතු ක්‍රමයට යොදනවාද, වැනි ප්‍රශ්න ගැන පැහැදිලි වශයෙන් කරුණු පරීක්ෂා කර බැලීම ඉතා මත් අවශ්‍ය බව සඳහන් කර තිබෙනවා.

—දෙවන වර කියවීම

ඉඩම්වලට යන්නට ප්‍රථමයෙන් ඒ ගැන කටයුතු කිරීම සඳහා නියම ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීම ඉතාමත්ම අවශ්‍ය බව ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එහෙත් ඉඩම් සංවර්ධන සංශෝධන පනත දෙස බලන විට, මෙහෙම වාර්තාවක් තිබෙන බවත් ඇමතිතුමා දන්නවාද කියා සැකයක් ඇති වෙනවා. ඇමතිතුමා ඒ ගැන දන්නවා නම් මෙවැනි ප්‍රශ්න සම්බන්ධ වැඩ පිළිවෙලක් තමයි, මේ සංශෝධන පනතෙන් ඇති කළ යුත්තේ. මේ සංශෝධනය නැති වාට කිසිම කෙනකුට අමාරුවක් නැහැ. සමහරවිට ඇපයට තැබීම සඳහා ඔප්පුව පාවිච්චි කරන්නට බැරි වෙයි. ඉඩම හෝ හාල් පොත හෝ උගස් නොතියා ගොවියකුට බැංකුවෙන් ණය ගන්නට තිබෙන මූලික අයිතිවාසිකම උදුරා ගැනීම සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. මේ පනත සම්මත වුණායින් පසු බැංකුවට අයිතියක් තියෙනවා, ණය දීම සඳහා ඉඩම උගසට ගන්නට; ණය නොගෙව්වොත් ඉඩම විකුණන්නට. ඒ නිසා ගොවියාට දැනට තිබෙන ආරක්ෂාවන් නැති වීමයි, මේ සංශෝධන පනතෙන් සිදු වන්නේ. මෙය ජනපදවල ගොවියාට බලපාන දෙයක් නොවෙයි. ධනපති ක්‍රමයේ තිබෙන අසතුටුදායක මූලික බල වේගයන් ක්‍රියාවේ යෙදීමට, දැනට නීතියෙන් තිබෙන තහනම ඉවත් කිරීමයි, මේ සංශෝධන පනතෙන් සිදු වන්නේ. සුළු ගොවීන්ගේ ඉඩම් ටික එක් කෙනකුට අයිති කර ගැනීමට කඩුළු ඇරිමේ තත්ත්වයක් මේ සංශෝධන පනත නිසා ඇති වෙනවා. ඒ නිසා මේ ගැන තව ටිකක් කල්පනා කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අනාගතයේදී වී වගාව සම්බන්ධව හෝ වේවා, අතිරේක ආහාර වගාව සම්බන්ධව හෝ වේවා, මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාරය යටතේ වගා කිරීම සම්බන්ධයෙන් හෝ වේවා වැඩ පිළිවෙලක් යෙදීමට අවශ්‍ය වූ විට, ගොවියාට දෙන අක්කර පහේ අයිතිය ඒ ගොවියාට තහවුරු වන අතරම සමුපකාර ක්‍රමයට විශාල ගොවි පොළවල් ඇති කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් යෙදීමයි, කළ යුත්තේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද මහියංගනය වැනි ප්‍රදේශවල අක්කර 100, 200, 500, 1,000 විදේශික කොම්පැනි කාරයන්ට දී තිබෙනවා. ඒ ක්‍රමය නැති කර, ඉඩම් නැති අය පමණක් නොව වැඩ

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

කරන්නට පුළුවන් දක්ෂ ගොවිහුන් සම්බන්ධ කරගෙන, ඒ උදවියන් ඒ ඉඩම්වල පදිංචි කරවා, ඒ අයගේ ඉඩම් කොටසේ අයිතියන් තහවුරු කර, පාලනය සඳහා සුදුසු නිලධාරීන් යොදවා විශාල වශයෙන් සමුපකාර ක්‍රමයට ගොවිතැන් කරවීම සඳහා ඉඩම් සංවර්ධන සංශෝධන පනතක් ඉදිරිපත් කිරීම රටේත්, ගොවියාගේත් දියුණුව සඳහා ඉතා අවශ්‍යයි.

මේ ක්‍රමයෙන් එක් කාරණයක් හොඳින් පැහැදිලි වෙනවා. ධනපති ක්‍රමය අනුව සුළු ගොවීන් විශාල ධනවතුන්ගේ ණය කරුවන් වන තත්ත්වයක් ගරු ඇමති තුමා ඇති කර තිබෙනවා. මේ ඇමතිවරයා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුවේ සිටින කාලයේත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කළ බව අප දන්නවා. සමුපකාර ක්‍රමයට ලොකු විරුද්ධත්වයක් එතුමා ඒ කාලයේත් දැක්වුවා. සමහරවිට සුළු ඉඩම් ඒ ක්‍රමයට වගා කළා. එහෙත් ලොකු ඉඩම් වගා කිරීම නම් ධනපති ක්‍රමයට පමණක් සීමා විය යුතු බවට එතුමා දැරූ අදහස මේ ආණ්ඩුවේම ප්‍රතිපත්තිය හැටියට ආණ්ඩුවේ සහයෝගය ඇතිව ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා.

මහවැලි ගඟ හැරවීමේ යෝජනා ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කර බැලීම සඳහා මැනදී එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයේ නියෝජිතයෙක්—අමෙරිකන් නියෝජිතයෙක්—ලංකාවට ආවා. රජයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ඇමතිවරුන් කීප දෙනෙකු සමඟම මේ නියෝජිතයා සාකච්ඡා කළා. ඒ සාකච්ඡා වලදී කියා තිබෙන්නේ මොනවාද? මහවැලි ගඟ හැරවීමේ යෝජනා ක්‍රමය සඳහා විශාල විදේශ විනිමයක් වැය කිරීම අවශ්‍ය වූයේ. එම නිසා, විදේශ විනිමය වශයෙන් ලැබෙන ණයක් ගැනීමත් අවශ්‍ය වූයේ. ඒ ණය ලෝක බැංකුවෙන් ලබා ගන්නවා නම්, ඒ සඳහා ලෝක බැංකුවේ කොන්දේසි ආදිය පිළිබඳව දැන්ම ගිවිසුමක් ඇති කර ගැනීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමත් අවශ්‍ය වූයේ. ඒ සාකච්ඡාවලදී මා කලින් සඳහන් කළ අදහස් පළ කර තිබෙන බව ආරංචියි.

එහෙත් ලෝක බැංකුව ණය දෙන්නේ කොටද? අද තිබෙන ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත යටතේ ඇති කොට තිබෙන ජනපද

වල වෙසෙන ගොවීන්ට ණය දෙන්නට ලෝක බැංකුව අකමැතිවු. ඉඩම් අක්කර දෙක තුන, නැත්නම් හතර පහ ඇති ගොවීන්ට ලැබෙන ආදායම මදිලු, ලෝක බැංකුවෙන් ලැබෙන ණය පොළියත් සමඟ ආපසු ගෙවන්න. ඒ වාගේම, මේ ආණ්ඩුවේ වියදම ආදායමට වඩා වැඩි නිසාත්, ආණ්ඩුව ආර්ථික වශයෙන් අමාරු තත්ත්වයක වැටී සිටින නිසාත්, ආණ්ඩුව ඇප වුණත් ණය දෙන්න බැරිලු. එහෙම නම්, ණය දීම සඳහා ලෝක බැංකුව ඉදිරිපත් කරන වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද? සංවර්ධනය කරන්නට බලාපොරොත්තු වන අක්කර දස ලක්ෂයෙන් විශාල කොටසක් විදේශීය කොම්පැණිකාරයන්ට හිමි වන විධියට කටයුතු කරන්නට ආණ්ඩුව සහතික වෙනවා නම්, ඒ කොන්දේසිය උඩ සංවර්ධන කටයුතු වෙනුවෙන් විශාල මුදලක් ණය දෙන්නට අමෙරිකන් ලෝක බැංකුව ලැස්තිලු.

එවිට ඇති වන තත්ත්වය මොකක්ද? යටත්විජිත යුගයේදී බිහි වුණු, උඩරට කඳුකරයේ තේ වතු යායවල් වැනි, ධනපති ක්‍රමයේ වතු යායවල් වියළි ප්‍රදේශයේත් බිහි වීමයි. ධනපති ක්‍රමයට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා දේශීය හා විදේශීය ධනෝත්පාදනයන්ට අවකාශය සැලසෙන වැඩ පිළිවෙළක් යෙදවිය යුතු යයි අර නියෝජිතයා දැක්වූ අදහස පිළිබඳව රජය දරන පැහැදිලි මතය කුමක්දැයි මා දන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ලග වාර්තාවක් තිබුණා. මම එහි අදහස සංක්ෂේපයෙන් කියන්නම්. අද ලෝකයේ විශාල ආහාර නිෂ්පාදනය තිබෙන්නේ සෝවියට් රුසියාවේයි. විශාලම ඉඩම් ප්‍රමාණයක තිරිඟු වගා කරන්නේත් සෝවියට් රුසියාවේයි. ඊළඟට වැඩි ප්‍රමාණයක් වගා කරන්නේ ඇමෙරිකාවේයි. එහෙත් සෝවියට් රුසියාව ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට වඩා විශාලයි. සෝවියට් රුසියාවේ අක්කරයක නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය ඇමෙරිකාවේ අක්කරයක නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයට වඩා අඩුයි. එහෙත් වැඩි ඉඩම් ප්‍රමාණයක් වගා කරන නිසා අඩුව මැකී යනවා. මේ රටවල් දෙකේම ජනගහණය එක හා සමානයි. සෝවියට් රුසියාව නිෂ්පාදනය කරන තිරිඟු ප්‍රමාණය සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ රටේ

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ප්‍රයෝජනය සඳහා යොදා ගන්නවා. හදිසියේ යම් රටකට ආධාරයක් වශයෙන් තිරිඟු පිකක් යැවීමත් එ් වෙනුවට කැනඩා වෙන් තිරිඟු මිලියට ගන්නවා. මා මුලින් කීවාක් මෙන් ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේත්, සෝවියට් රුසියාවෙන් ජනගහණය එක හා සමානයි. රුසියාව ඇමෙරිකාවට වඩා ස්වල්පයක් අඩුවෙන් නිෂ්පාදනය කරනත් පිටරටින්ද තිරිඟු මිලියට ගන්නවා. හැබැයි, ඇමෙරිකාව නිෂ්පාදනය කරන මුළු තිරිඟු ප්‍රමාණයෙන් දෙකෙන් කොටසක් පිළිල් 480 යටතේ ලංකාව ඉන්දියාව වැනි රටවලට එවනවා. සමාජවාදී රටේ සිටින ජනගහණයේ ප්‍රයෝජනය සඳහා එහි නිෂ්පාදනය කරන මුළු තිරිඟු ප්‍රමාණයම යොදවනත්, සමහරවිට පිටරටින්ද තිරිඟු මිලියට ගන්නත්, ඇමෙරිකාව තමන් නිෂ්පාදනය කරන ප්‍රමාණයෙන් අඩක් පිටරට යවනවා. දැන් ඉතින් ප්‍රශ්නය බොහොම පැහැදිලියි. ඇමෙරිකාවේ තිබෙන්නේ ධනපති ක්‍රමයක්. එහි ආහාර වගාවේ යෙදී සිටින්නෝ කොම්පැනිකාරයෝයි.

මෙම ඉඩම් සංශෝධන පනත මගින් සුළු ඉඩම්කාරයන්ගේ ඉඩම් පික බැංකුවලට, එසේ නැත්නම් වෙනත් ආයතනවලට අයිති කර දී තව දුරටත් එ් ඇමෙරිකාවේ පවතින ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරන්නටයි, මේ උත්සාහ කරන්නේ. ඇමෙරිකාවේ ආහාර වගාවේ යෙදී සිටින කොම්පැනිකාරයන් සුළු ඉඩම්කාරයන් සම්පූර්ණයෙන්ම ගිලිගෙන සිටිනවා. සෝවියට් දේශයේ නම් ගොවිතැන කරගෙන යන්නේ සමුපකාර ක්‍රමයටයි; සමූහ ගොවිපලවල් ක්‍රමයටයි. ගොවියා කුඹුරේ වැඩ කරන තුරු ඔහු වැඩ කරන කුඹුර අන් සතු වන්නේ නැහැ. සමූහ ගොවිපලවල් ක්‍රමයට සෝවියට් රුසියාවේ ගොවිතැන දියුණු කර තිබෙනවා.

ඇමෙරිකාවේ කොම්පැනිකාරයන් තම ගොවිපලවල අස්වැන්න නෙළා ගත් හැටියේම ඇමෙරිකානු ආණ්ඩුව එ් අස්වැන්න මිලියට ගන්නවා. මිල පහළ වැටෙන්නට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. මේ නිසා සාමාන්‍ය ගොවියන්ට ආහාර ලබා ගැනීමට අමාරු තත්ත්වයක් පවතිනවා. ඇමෙරිකාවේ ජනගහණයෙන් කෝටි තුනක්

යෙන් පෙළෙනවා. කෝටි තුනකට ප්‍රමාණවත් ආහාර නොලැබෙන්නේ එහි නිෂ්පාදනය කරන අස්වැන්නෙන් දෙකෙන් කොටසක් පිටරට යවනවා. ජනතාව හාමත්ව සිටියදී නිෂ්පාදනයෙන් අඩක් පිටරට යවනවා. එහි පවතින විශාල කොම්පැනිවලට ගොවිපලවල් අයිතිව ඇති නිසා ආහාර නිෂ්පාදනයෙන් අඩක් පිටරට යවා දේශපාලන හා ආර්ථික ප්‍රයෝජන ලබා ගන්නට ඇමෙරිකාවේ ධනපති ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරනවා. ලංකාවෙන් ලොකු කොම්පැනිකාරයන් විදේශ කොම්පැනිකාරයන් සමග එකතු වී එ් විධියට ගොවිතැන් කිරීමට දැන් කටයුතු පිළියෙල කරගෙන යනවා. ජනපදවල සිටි ගොවීන්ට මෙතෙක් කල් ඔවුන් සතුව පැවති ඉඩම් අන් සතු කරන්නට පුළුවන් වුණේ නැහැ. ඇප වශයෙන් හෝ අන් අයට පවරන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. ආණ්ඩුවට මුදල් ගෙවන්නට තිබෙනවා යයි කියා හෝ එ් ඉඩම් අන් සතු කරන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. ගොවියාට සහතිකයි ඉඩම. එ් ගොවියාගෙන් පසු පරම්පරාවේ තවත් ගොවියකුට එ්ක අයිති වෙනවා. එ් ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම ධනපති ක්‍රමයට ප්‍රතිවිරුද්ධ ක්‍රමයක්. ධනපති ක්‍රමය අනුව ලොකු ධනවතුන්ට දුප්පත් ගොවීන්ගේ ඉඩම් ගිලිගන්නට අවස්ථාවක් නැති නිසා දැන් මේ පනත් කෙටුම්පතින් ඉඩම්වල අයිතිය ගොවියාට සහතික කරනවාය යන ව්‍යාජ ප්‍රකාශය උඩ රට රටමින් ගොවීන්ගේ ඉඩම් අන් සතු වන තැනට කටයුතු යොදා තිබෙනවා. මේ නීතිය යටතේ සමුපකාර ක්‍රමයට සුළු ගොවීන්ට එකතු වී වැඩ කරන්නට අවස්ථාවක් සැලසෙන්නේ නැහැ.

ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත යටතේ විගොවිතැන පිළිබඳව පමණක් නොවෙයි, වෙනත් වගාවන් පිළිබඳවත් ජනපද ක්‍රම ඇති කර තිබෙනවා. 1956 න් පසු, පළමු වරට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව යටතේ තේ වැවීම සඳහා උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාර කීපයක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. දෙතියායේ දැරංගල, කලුබෝවිටියන යන ප්‍රදේශවල එවැනි උස් බිම් ජනපද ක්‍රම යටතේ අක්කර දහස් ගණනක් තේ වගා කිරීම සඳහා දී තිබෙනවා. තේ වැවීම සඳහා අක්කර දෙක බැගින් ගොවියකුට දී

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

නිබෙනවා. ඒ හැර ගෙයක් සාදා ගැනීම
ටත්, තවත් ඔය ආහාරයට වුවමනා වගා
වත් කර ගැනීමටත් අක්කර කාල බැගින්
දී තිබෙනවා. මේ ජනපද ක්‍රමය යටතේ
තේ වචන ගොවියකුට දෙන්නේ
රු. 2,000 ක මුදලක් පමණයි. නමුත්
පරණ තේ උගුල්ලා අළුතෙන් රිකිළි තේ
වචන ලොකු ධනපතියන්ට ඒ සඳහා
අක්කරයකට රු. 4,250 ක් දෙනවා. ජන
පදවල ගොවීන්ට අක්කර දෙකක වගා
කරන්නට රිකිළි තේ දෙන්නේ නැහැ.
ඒ අයට රිකිළි තේ තහනම්. ඒ අය තේ
ඇට තවාන් කර සිටුවන්නට ඕනෑ. නමුත්
රිකිළි තේ වලින් ලැබෙන අස්වැන්න
ප්‍රමාණය ඇට සිටුවා වගා කරන තේ වලින්
ලැබෙන අස්වැන්නට වඩා හතර ගුණය
කින් වැඩියි. නවීන ක්‍රමයට, තේ දළ වැඩි
යෙන් ලබා ගත හැකි ක්‍රමයට වැඩ කරන්
නට ජනපදවල ගොවීන්ට අවස්ථාව සලසා
දෙන්නේ නැහැ. රු. 2,000 දෙන්නෙන්
කොටස් වශයෙනුයි.

එපමණක් නොවෙයි. තේ වගා කිරීමට
පිළියෙළ කර තිබෙන මෙවැනි යෝජනා
ක්‍රම යටතේ තිතරම ඒ ගොවීන්ට ආණ්ඩු
වෙන් හිරිහැර කරනවා; අසාධාරණකම්
කරනවා. උස් බිම් ගොවි ජනපදවලට යන
පාරවල් කැපීම ආණ්ඩුව භාර ගෙන තිබේ
නවා. නමුත් බොහෝ ස්ථානවල අවුරුදු
තුනක් හතරක් තිස්සේ කිසිම පාරක්
කැපී නැහැ. එම නිසා දුප්පත් ගොවීන්ට
වුවමනා පොහොර ටිකවත් ඇද ගන්නට
ක්‍රමයක් නැහැ. ගමන් බිමන් පහසුව
නැහැ. ආණ්ඩුවෙන් දෙන පොරොන්දු
ඉෂ්ට කිරීම භාර වන්නේ දිසාපතිවරයා
ටයි. නමුත් දිසාපතිවරුන්, ඉඩම් කොම
සාරිස්වරයාත් ඇමතිවරයාත් යටතේ
තිබෙන පාලනයේ දුර්වලකම් නිසා මේ
ජනපදවල පදිංචි කරවා සිටින ගොවීන්ට
සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ
ගොවීන්ට දී තිබෙන පොරොන්දු ඉෂ්ට
වන්නේ නැහැ. නමුත් නිලධාරීන්ට
විරුද්ධව කිසිම දඬුවමක් නැහැ. නිල
ධාරීන්ට විරුද්ධව කිසිම නඩුවක් නැහැ.

දැන් මේ අළුත් පනත යටතේ ගොවියා
බදු ගෙවන්නට ඕනෑ. අක්කර දෙකක තේ
වගා කළාට පසු අවුරුදු හතරක් ගත
වුණාම රු. 70 බැගින් ගෙවන්නට ඕනෑ.

ආණ්ඩුවෙන් දුන් මුදල සම්පූර්ණයෙන්ම
ආපසු ගෙවන්නට ඕනෑ. දෙනියායේ ඒ
උස් බිම් ජනපදවලට නොමිමර දහයක්
පමණ ඇතින් ධනවත් වතුකාරයකුත්
තේ වචනවා. ඔහුට ලබන වර්ෂයේ සිට
අක්කරයකට රු. 4,250ක් ලැබෙනවා.
දැනට රු. 3,750ක් ලැබෙනවා. ඒ දෙන
මුදලෙන් නම් ශතයක්වත් ආපසු ගෙවන්
තේ නැහැ. නමුත් මේ දුප්පත් ගොවීන්ට
දෙන රු. 2,000—ඉඩම් නැතිකම නිසා,
දුප්පත්කම නිසා, ඉඩම් කැල්ලක් ලබා
ගෙන මේ ජනපදවලට ගොස් පදිංචි වූ
දුප්පත් ගොවීන්ට දෙන රු. 2,000—නම්
ආපසු ගෙවන්නට ඕනෑ.

එපමණක් නොවෙයි. මේ ගොවීන්ට
දෙනවා තේ ඇට. නීතියට අනුව නම්
හොඳ තේ ඇට මේ අයට දෙන්නට ඕනෑ.
ඒවා බෙදා දෙන්නෙන් හොඳ තේ ඇට
බව කියමිනුයි. එහෙත් පැල වුණයින් පසු
ඒවා ඉතා තරක තේ ඇට බවයි පෙනී
යන්නේ. අපි කෙහොමද තේ ඇට
තෝරන්නේ යනුවෙන් නිලධාරීන් මේ
සම්බන්ධයෙන් කියන්නට පුළුවනි. ඉන්දු
වායින් පසු ඒවා තරක තේ ඇට බව
පෙනී ගියහොත් එම ගොවීන්ට ඒ වෙනු
වට අළුතින් තේ පැල ලබා ගන්නට හැකි
වන විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර
දෙන්නට වුවමනායි. එහෙත් එවැනි වැඩ
පිළිවෙළක් යොදා ඇත්තේ නැහැ. ජනපද
වල විශාල වශයෙන් තිබෙන්නේ ඉතා
බාල තේ වර්ගයි. ඒවායේ අස්වැන්න
අඩුයි. බෙහොම මහන්සි අරගෙන කටයුතු
කළත් ජනපදවලින් ලැබෙන ආදායම
අඩුයි. මාසයකට අක්කරයකින් අමු දළ
රාත්තල් 500ක් පමණ කඩන්නට ජනපද
වාසීන්ට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. ඒ සඳහා
හුඟක් මහන්සි ගන්නට ඕනෑ. එහෙත්
මා කී අන්දමට ආධාර ලබාගෙන රිකිළි
තේ වචන ලොකු ධනවතාගේ ඉඩමේ අක්
කරයකින් මසකට අමු දළ රාත්තල්
1,500ක් පමණ කඩන්නට පුළුවනි. මේ
දෙකොටස අතර ඇති පරතරය දැන් පැහැ
දිළිව පෙනෙනවා ඇති. හොඳට මහන්සි වී
වැඩ කරන ජනපද ගොවියාට අක්කරය
කින් මසකට ලැබෙන්නේ රාත්තල් 500
නමුත් රිකිළි තේ වචන ධනවතාට අක්
කරයකින් අමු දළ රාත්තල් 1,500ක්
ලැබෙන තත්ත්වයක් උදා වී ඇති හෙයින්
ඔහු සමග තරග කරන්නට සාමාන්‍ය ගොවි

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

යාට පුළුවන්කමක් තිබෙනවාදැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. සාමාන්‍ය ගොවියාට දෙන්නට පොරොන්දු වී තිබෙන ආධාරය නියම වේලාවට නොදෙන විට ඔහු කෙසේ කට යුතු කරන්නද? හැරත් එම ආධාරය ලබා ගැනීම සඳහා නඩු කියන්නටත් ඔහුට අයිතිවාසිකමක් ඇත්තේ නැහැ.

රජයේ නියමය හැටියට අක්කර දෙකක පැල සිටුවීම සඳහා රුපියල් 900ක් දෙන්නට ඔහු. ඒ මුදල් දෙන්නේත් වැඩ කරන කරන හැටියටයි. බොහෝ දෙනාට ඒ මුදල සම්පූර්ණයෙන් ගෙවා නැහැ. නීතියෙන් ඒ උදවියට මෙය ලබා ගන්නට අයිතියක් ඇත්තේත් නැහැ. දළ කඩන තුරු වල් නෙලීම සඳහා රුපියල් 600ක් ගෙවන්නට නියමයි. එම මුදලත් බොහෝ ජනපද වල ගොවීන්ට ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් නීතියෙන් එය ලබා ගන්නට ඔහුට අයිතියක් ඇත්තේත් නැහැ. කාණු හදන්නට රුපියල් 200ක් දෙන්නට නියමිත නමුත් ඒක සම්පූර්ණයෙන් ලැබෙන්නේත් නැහැ. පැළ මිය ගිය පසු පාලු වන තැන් වලට අළුත් ඒවා ඉන්දීම සඳහා රුපියල් 600ක් දෙන්නට නියම කර තිබෙන නමුත් ඒ මුදලත් ලැබෙන්නේ නැහැමයි. සාමාන්‍ය ගොවියාට කොතරම් කරදර හිරිහැරවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙනවාද යන්න අපට මේ අනුව පෙනී යනවා. දිසා පනිට විරුද්ධව නඩු පවරන්නට ඔහුට අයිතියක් ඇත්තේත් නැහැ. ගොවීන් පන්නා දමා ආණ්ඩුවට එම ඉඩම් අත් කර ගැනීම වැනි කටයුතුවලට අවශ්‍ය නීති රීති නිතර ක්‍රියාවට යොදවනවා. මෙම නීතියට අනුව රුපියල් 100 දඩය රුපියල් 500 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. නෝටිස් එකකින් පසු ඉඩම ආණ්ඩුවට අයිති කර ගන්නට හැකි වන අන්දමට නීති සංශෝධනය කරනවා. එහෙත් මේ එකම නීතිය ක්වත් කියා නැහැ, නිලධාරීන් වැරදි කළ විට කටයුතු කරන අන්දම ගැන. මහජන මුදලින් පඩි කන නිලධාරීන් ගොවියාට රජයෙන් නියම කරන ආධාරය නිසියාකාර නොදෙන විට එම අයිතිය තහවුරු කර ගැනීම සඳහා කටයුතු කරන්නට ගොවියාට කිසිම අයිතියක් නැහැ. එසේ හෙයින් මෙය නීති සංශෝධනය කිරීමකැයි ප්‍රකාශ කිරීම භාෂාවට කරන නින්දාවක් හැටියට සලකන්නට පුළුවනි.

එක ජනපදයක ගෙවල් 50ක් හදන්

වලයි පවුල් පදිංචිව සිටින්නේ. ගෙවල් 50ක් හදන්නට ගියාට මොකද ගෙවල් විසි ගණනයි හැදුවේ. පාරවල් හැදුවෙන් නැහැ. තේ වගාව නියම අන්දමින් කර ගන්නට බැරි තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටින ඒ ගොවීන්ට විශාල අමාරුකම්වලට මුහුණ දෙන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා. තේ නිසරු වී තිබෙනවා. තේ වගා කටයුතු ආණ්ඩුවේ සැලැස්ම අනුව ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ. ඔය අන්දමේ කණගාටුදායක තත්ත්වයකටයි අද ජනපද වැටී තිබෙන්නේ. ඒ කරදර මධ්‍යයේ ආණ්ඩුවෙන් තේ කර්මාන්තශාලාවක් හැදුවා. එහි පාලනය අංශ දෙකකට වැටී තිබෙනවා. ජනපදවල ඉඩම් සංවර්ධනය පිළිබඳ පාලනය තිබෙන්නේ දිසාපතිතුමාටයි. තේ කර්මාන්තශාලාව පාලනය කෙරෙන්නේ රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාව මගිනුයි. සම්පූර්ණයෙන් ආණ්ඩුවේ ආධාර ඇතිව තනා තිබෙන තේ කර්මාන්තශාලාවේ පාලනයේ තිබෙන දුර්වල තත්ත්වය කෙසේද කිවහොත්, ලොකු කොම්පැනිවලින් ණය මුදල් ගෙන පොලී ගෙව ගෙවා සාදන ලද කුඩා කර්මාන්ත ශාලාවලින් අමු දළ සඳහා ගෙවන මුදල ආණ්ඩුවේ ජනපදයේ තිබෙන කර්මාන්ත ශාලාවෙන් ගොවීන්ට ගෙවන්න බැරිවීමයි. ආණ්ඩුවේ ජනපදයේ ගොවීන්ගේ තේ වතු වල අස්වැන්න නැතුවා පමණක් නොව, ඔවුන්ට හිරිහැර රාශියකට මුහුණ පාන්නට සිදු වනවා පමණක් නොව, ආණ්ඩුවේ ආධාර නියම වේලාවට ඔවුන්ට ලැබෙන්නේ නැති නිසා ආණ්ඩුවේ තේ කර්මාන්ත ශාලාව ඔවුන්ගේ තේ දළ ටික බලහත්කාරයෙන් ලබාගන්නවා. ගොවීන්ට ඒ සඳහා ලැබෙන්නේ අතික් කර්මාන්ත ශාලාවලින් ගෙවන මුදලට වඩා අඩු මුදලක්.

එපමණක් නොවෙයි, නියෝජ්‍ය කළා නායකතුමනි, මීට කලින් තිබුණ එක්තරා ක්‍රමයක් දැන් අත්හිටුවා තිබෙනවා. මා හිතන හැටියට උස් බිම් ජනපද සම්පූර්ණයෙන් නැති කිරීම ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තියක් වෙන්න ඇති. පළමුවෙන් තිබුණ ක්‍රමය නම් තේ දළ ටික ආණ්ඩුවේ කර්මාන්තශාලාවට ගෙනා විට ඒ තේ දළ සඳහා ගෙවිය යුතු මුදලෙන් කොටසක් ගොවියා අතට නොදී නතර කර ගැනීමයි. එසේ කරන්නේ ගොවියාට අවශ්‍ය පෝර අවුරුද්ද අවසානයේදී ලබා දීම පිණිසයි. එවකට ගොවියාට එයින් යම්කිසි සහතික

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යවාර්ෂය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

යක් නිබන්ධා, අවුරුද්දකට වරක් ඔහුට අවශ්‍ය රසායනික පෝර ටික ලබන්නවාය කියා. ඒ මොකද මසින් මස අනු ක්‍රමයෙන් මුදලක් ඉතුරු කරගෙන තිබෙන නිසා. එහෙත් දැන් ඇමතිවරයා ගොවියාගේ නිද හස් ප්‍රතිපත්තිය අකුරටම පිළිපදින්නවා. ඒ කෙසේද? සෑම මසකම ගොවියා ගෙන එන තේ දළුවලට ගෙවිය යුතු සම්පූර්ණ මුදල ශතයක්වත් ඉතුරු කරගන්නේ නැතුව ඔහුට දෙනවා. අවුරුද්ද අවසාන යේදී ගොවියාට කියන්නවා, මුදල් ගෙව් වොත් පමණයි පෝර ටික ලබා ගන්න පුළු වන් කියා. ඒකෙන් සිදු වුණේ ගොවියා අමාරුවට පත්වීමයි. විශේෂයෙන් තේ දළු මිල පහත ගිය කාලයේ ගොවීන් තමන්ට ලැබුණ මුදල එදිනෙදා ජීවිකාව සඳහා විය දම් කළ නිසා අවුරුද්ද අන්තිමට පෝර ටික ලබාගැනීමට ක්‍රමයක් නැති වුණා. පෝර නොලැබීම හේතුකොටගෙන ඊළඟ අවුරුද්දේ ලැබුණ දළු ප්‍රමාණය හයානක ලෙස පහත වැටුණා. ඔය විධියට අද අක් කර දෙකක් පමණක් තේ වගා කරමින් ජනපදවල ජීවත් වන ගොවීන් ජීවත් වන්න බැරි තත්ත්වයකට පත් වී සිටි නවා. මීට ප්‍රධාන හේතුව මොකක්ද? මා පැහැදිලි වශයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නවා, ගොවි ජනපදවල උස් බිම් වගාව—තේ වගාව—සම්පූර්ණයෙන් නැති කර ධනපති ක්‍රමය අනුව විශාල ධනපතීන්ට තේ වගාව සම් පූර්ණයෙන්ම අයත් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියක් තහවුරු කිරීමක් මෙයින් සිදු වී තිබෙන බව. මේ කටයුතු සිදු වන ලකුණු අනුව අපට පෙනී යන්නේ ඒ තත්ත්වයයි.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

නැහැ.

වෛද්‍යවාර්ෂය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

නැත්තම් ලොකු ධනවතුන්ගේ වතුවල රිකිලි තේ ඉන්දා තේ රාත්තල් 1500 ක් ලබා ගැනීමට කම්කරුවන්ට පුළුවන් නම් ජනපද ගොවිපළේ ඇති අක්කර දෙකේ ඉඩම් කොටස්වල රිකිලි තේ වවා ඊට වඩා

ආදායමක් ඒ ජනපදවාසීන්ට ලබා ගන්නට පුළුවන් ක්‍රමයක් යොදන්න බැරි ඇයි? ගොවීන්ට වැඩි ආදායමක් ලබා ගන්නට හැකි වන අන්දමට ඔවුන්ට තව්න ක්‍රමයට ගොවිතැන් කිරීමට ආණ්ඩුව ආධාර නොදෙන්නේ ආණ්ඩුව ධනපති ක්‍රමය අනුව කටයුතු කරන නිසා මිස වෙන කරුණක් නිසාය කියා අපට හිතා ගන්නට පුළුවන්ද?

මා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ ඉඩම් සංවර්ධන සංශෝධන පනත ගොවියා මර්දනය කිරීමට යොදවන මර්දන නීතියක් බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව නවත්වන්නවා.

අ. හා. 5.52

ඩබ්ලිව්. ඒ. ධර්මදාස මයා. (පැල් මඩුල්ල)

(திரு. டபிள்யு. ஏ. தர்மதாச—பெல் மதுல்ல)

(Mr. W. A. Dharmadasa—Pelmadulla)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අවුරුදු තිස් ගණනකට පසු මේ රටේ ඉඩම් සංවර්ධන ආඥාපනත සංශෝධනය කිරීම සඳහා ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ සංශෝධනය අද රටේ ප්‍රශ්න විසඳීම පිණිස ප්‍රමාණවත් නොවන බව අපි පළමුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නවා. මේ පනතින් සංශෝධනය කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ රජය සතු ඉඩම් බෙදා දීමේ ක්‍රමය පමණක් බව පෙනෙන්නවා. එහෙත් උඩරට සහ මැදරට ප්‍රදේශයේ කඳු මුදුන්වල විශාල වතු වවාගෙන සිටින ධනපති සමාගම් හිමියන් ඉතාමත් නොසැලකිලිමත් අන්දමින් ඒ වතු පාලනය කිරීමේදී පොළොව සෝදා පස ගසා ගෙන යන්නවා. එය වැළැක්වීම සඳහා මේ පනතින් කිසිම පියවරක් ගෙන නැතිවා පමණක් නොව, මෙතෙක් ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසිම ක්‍රියාමාර්ගයක් ගෙන නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සබරගමුව වම්බික ප්‍රදේශයක්. එහි කඳු මුදුන්වල වගා කරගෙන සිටින ධනපතියන්ගේ වතු සෝදා පාළු වීම නිසා එහි ගොවි ජනතාවට ලොකු විපතකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන්නවා. ධනපතියන්ගේ රජයක් බලයට පත් වී සිටින නිසා ඔවුන් අද ගම්බද ගොවීන්ගේ ගොවිතැන් ව්‍යාපාර ගැන හෝ වාරිමාගී ගැන කිසිම සැලකිල්

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත ලක් දක්වන්නේ නැහැ. මෙම වතුවලින් වතුර පාරවල් ගලා ඒම වැළැක්වීම සඳහා මීට පෙර කාලවල නම් බැම්ම ආදිය බැඳ තිබුණා. එහෙත් මේ රජය වතු හිමියන්ගේ අතේ නිසා ඔවුන් දැන් ගම්බද වාරිමාගී ක්‍රම ගැන කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. මේ හේතුව නිසා ඇළ වේලී ගොඩ වීමෙන් සබරගමු ප්‍රදේශයේ මෙතෙක් ගොවිතැන් කරගෙන ආ බිම් විශාල ප්‍රමාණයක් අද ගොවිතැන් නොකර අත්හැර දමා තිබෙනවා. ඒ වගේම ගංගා පත්ලවල් ගොඩ වීම නිසා ජල ගැලීම්ද ශීග්‍රයෙන් වැඩි වී තිබෙනවා. මෙවැනි ප්‍රශ්න වලදී රජයක් ඇස් කන් පියාගෙන සිටිනවා නම් එය ලොකු අභාගයක් බව ප්‍රකාශ කළ යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සබරගමු ප්‍රදේශයේ අක්කර සිය දහස් ගණන් විශාල ඉඩම්, කොටස් වශයෙන් බෙදී යාම නිසා ඉඩම් සංවර්ධනයට ලොකු බාධාවක් ඇති වීගෙන යනවා. ඒ නිසා ඉඩම් කොටස් වශයෙන් බෙදී යන්නට ඉඩ නොදී ඒවා විශාල ඉඩම් වශයෙන් සංවර්ධනය කරන්නට රජය යම්කිසි ක්‍රියාමාර්ගයක් යෙදිය යුතුයි. අවුරුදු තිස් ගණනකට පසු ගෙනා මේ පනතින් එවැන්නක් ගරු ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු නොවීම කනගාටුවට කාරණයක් බව ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා.

රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ බොහොමයක් ඉඩම් විහාරගම්වලටත්, දේවාලගම්වලටත් යටත්ව පවතිනවා. විජාතික වතු සමාගම් කරුවන් ඒවායින් බොහොමයක් බදු ගෙවීමේ ක්‍රමයට අරන් තිබෙනවා. ඔවුන් ඒ ඉඩම්වලින් සුළු ප්‍රමාණයක් වගා කර ඉතිරි කොටස වගා නොකර තිබෙන්නට හැර තිබෙනවා. ඒ විධියේ ඉඩම් අක්කර දහස් ගණනක් තිබෙනවා. ඒ වෙනුවෙන් ඔවුන් බදු වශයෙන් ගෙවන්නේ සිලිම් තුනක් නැත්නම් රු. 2ක් වැනි සුළු මුදලක් පමණයි. මෙවැනි ඉඩම්වල පදිංචි ගම්බද ගොවීන්ට ඒවායේ අවුරුද්දකට වැඩි දීර්ඝ කාලීන ගොවි කර්මාන්ත ව්‍යාපාරයක් ගෙන යන්නට බැහැ. දීර්ඝකාලීන වැවිල්ලකට ඒ ඉඩම් යොදා ගත හැකි ක්‍රමයක් වහාම රජයෙන් ඇති කළ යුතුයි. එසේ නොකිරීමෙන් ඒ ඉඩම් ක්‍රමයෙන් නිසරු වෙනවා. ඒවා සංවර්ධනය වන්නේ

—දෙවන වර කියවීම

නැහැ. ඒවායේ පදිංචි දුප්පත් මිනිසුන්ට ඒ සම්බන්ධයෙන් කර කියා ගතහැකි දෙයක් නැති බව ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමාගේ කල්පනාවට භාජන කරනු පිණිස මතක් කරන්නට කැමතියි.

උස්බිම්වල ඉඩම් සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් රජය අද ගෙන යන ප්‍රතිපත්තිය නිසා රජයටත් ඉඩම් ලැබූ කට්ටිකරුවන්ටත් කරදර අවස්ථා පැමිණෙන බව පැහැදිලියි. ඉඩම් කට්ටිකරුවන් තෝරා කැලා ඉඩම් බෙදා දෙනවා. ඉඩම් වගා කිරීමේදී ප්‍රධාන වශයෙන් බලපාන්නේ පාරවල් වුවත් ඒ ගැන රජය ඇස් යොමු කරන්නේ නැහැ. ඉඩම් වවා ඉවරවෙලා කට්ටිකරුවන් තමන්ගේ ප්‍රයෝජනය ගැන සලකා පාරවල් හඳුන්වාදීමට යැමෙන් හොඳට වගා කරන ලද ඉඩම් පවා නිකරුණේ විනාශ වන්නට යනවා. පාරවල් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය කල් තබා නොවිසදීම නිසයි මෙසේ සිදු වන්නේ. ඒ නිසා හරියාකාර ප්‍රයෝජන ලබන්නට නම් මුලින්ම පාරවල් දමා ඊළඟට ඉඩම් බෙදා දීමේ ක්‍රමය අනුගමනය කළ යුතු බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

උස් බිම්වල තේ වගා කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ කට්ටිකරුවන්ට අද තේ ඇට බෙදා දෙන්නේ කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ගේ මාර්ගයෙනුයි. ඒ නිසා අද කට්ටිකරුවන්ගේ ඉඩම්වල තිබෙන තේ පැලවලින් සියයට අසූවක් පමණ නිසරු ඒවා වී තිබෙනවා. මේ වර්ගයේ තේවල පලදාව ඉතාමත් අඩුයි. ඉඩම් සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය අනුව උස්බිම්වල පදිංචි කට්ටිකරුවන් පමණ දුක්බදායක ජීවිත ගත කරන්නන් තවත් නැතැයි කියන්නට පුළුවනි. ඒ අයට ජීවත් වන්නට අද සිදු වී තිබෙන්නේ ඉතාමත් අසරණ තත්ත්වයකයි. ඒ ප්‍රදේශවල මිනිසුන් ජීවත් වන්නේ ඉතා අපහසුවෙනුයි. ජල පහසුකම් නැතිව, ගමනාගමන පහසුකම් නැතිව, නිවාස පහසුකම් නැතිව, අධ්‍යාපන පහසුකම් නැතිව ඉඩම් අක්කරයක් දී කිසිම වග විභාගයක් නැතිව නිකම්ම ප්‍රදේශයකට ගෙනගොස් දැමීම නිසා එසේ ඉඩම් ලැබූ අය ගත කරන්නේ ඉතාමත්ම දුක්බදායක ජීවිත බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා.

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

[ධර්මස මය.]

ඒ නිසා ඔවුන්ගේ දියුණුව පිණිස සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් යෙදිය යුතු බව මතක් කරන්න ඕනැ.

අනික් කරුණ ගංවතුර විපතීන් බේරීම සඳහා උස් බිම්වල පදිංචි කරවීමයි. ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති, එතුමා පසුගිය රජයේ ඉඩම් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටියදී හකමුව හා මුද්දුව යන ගම්වල අවුරුදු පතා ගංවතුර නිසා අනාථ වන දහස් ගණන් පවුල්වලට සහනය පිණිස මුද්දුව වත්ත කියන ඉඩම රජයට ගෙන බෙදා දීමට යෝජනා ක්‍රමයක් ඇති කළා. ඒ ගම් වල ගංවතුරින් යට වන අයට කළ හැකි එකම සහනය එයයි. එමෙන්ම ඒ සඳහා දිය හැකි එකම ඉඩමත් එයයි. යම් පිරිස කට ඉඩමක් දිය යුතු නම් ඒ අය කරන රක්ෂාවල හැටියටත් ජීවත්වන ප්‍රදේශයේ හැටියටත් සුදුසු ඉඩමක් දෙන්නට ඕනැ. කරන රැකිරිකෑ ඒ අන්දමින්ම කරගෙන යන්නට හැකි වන පරිදි ඉඩමක් දෙන්නට ඕනැ. එමෙන්ම ගංවතුර නිසා අවුරුදු පතා ඒ ගම්වල අය වෙනුවෙන් මහජන මුදලින් රුපියල් දහස් ගණනක් වැය කරන්නට සිදු වී තිබෙන බවත් ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. ඒ නිසා ගම් වැසියන්ට බෙදාදීම පිණිස 1963 පෙබරවාරි 9 වැනිදා ගැසට් නිවේදනයක් මගින් අත්කර ගත් එම ඉඩම අත්කරය බැගින් කැබලිවලට කඩා, ගල් දමා, රු. 13,000 ක පමණ මුදලක් වියදම් කර මහජනයාට බෙදාදීම සඳහා අවශ්‍ය සියලු කටයුතු අවසාන කළාට පසුව 1965 දී මේ රජය බලයට පත්වීමෙන් පසු එම අත්පත් කර ගැනීම ගරු ඇමතිතුමා විසින්ම අවලංගු කර දමා නැවතත් එම ඉඩම හිමියාට ඕනැ විධියට වගා කරන්නට ඉඩ දුන්නා. ඒ නිසා අද ඒ ගම්වාසීන්ට ගෙවල් හදාගෙන ජීවත් වීමට ක්‍රමයක් නැතිව සිටින බව මා ගරු ඇමතිතුමාගේ දැන ගැනීම සඳහා මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ රජය හෝ වේවා මතු ඇති වන රජයක් හෝ වේවා පිළිගත යුතු දෙයක් නම් හකමුව මුද්දුව ගම්වාසීන්ට ජීවත් වීමට ඇති එකම ඉඩම මේ මුද්දුව වත්ත කියන ඉඩම බවයි. ගරු ඇමතිතුමා එක ධනපතියකුගේ ඉල්ලීමක් උඩ එම ඉඩම අත්පත් කරගෙන ගම්වාසීන්ට බෙදා දීම අනපසු කර දැමීම ගරු ඇමතිතුමාගේ

—දෙවන වර කියවීම

තත්ත්වයට හෝ ගරුත්වයට කිසිසේත් ම වටිනාකමක් නැත. මා හිතන්නේ නැහැ. දැන් මිනිසුන්ගේ ඉල්ලීම් මගහැරීම පිණිස හැතැපීම ගණනාවකට ඇතිත් තිබෙන රජය සතු කළ මුදුන් සහිත ප්‍රදේශයකින් ඉඩම් කොටස් ඒ අය අතරේ බෙදා දීමට අදහස් කර තිබෙනවා. නගරබද රැකියාවල කරන අයට හැතැපීම ගණන් ඇතිත් තිබෙන, වතුර ටිකක් වත් නැති කළ මුදුන්වල තිබෙන ඉඩම්වලින් ප්‍රයෝජනයක් වන්නේ නැහැ. ඒ ප්‍රදේශවල ගෙවල් සාදා ගැනීමෙන් ඔවුන්ට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මා හිතන හැටියට කට්ටිකරුවන් තුන් දෙනෙක් පමණයි එම ඉඩම් භාර ගැනීමට කැමැත්ත දක්වා තිබෙන්නේ. මා මේ සම්බන්ධයෙන් මීට ප්‍රථම ලිපියකිනුත් ඇමතිතුමාට දන්වා ඇති. ඒ නිසා මේ කාරණය කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මේ ඉඩම් සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය අනුව කට්ටිකරුවන් අතර ඉඩම් බෙදා දීමේ ක්‍රමය ඒ තරම් නුචණ්ට හුරු කියා සිතන්න අමාරුයි. මේ කට්ටිකරුවන් තෝරන ක්‍රමය අනුව කට්ටිකරුවන් ඒ සඳහා නියම සුදුස්සන් තෝරෙනවා කියා සිතන්න බැහැ. සුදුස්සන් මගහැරී නුසුදුස්සන් තෝරීමයි වැඩියෙන් කෙරෙන්නේ. ප්‍රදේශයේ ග්‍රාම සේවක මහතාගෙන් හෝ එතන සිටින වෙනත් අයගෙන් ප්‍රසිද්ධියේම අහනවා මේ මේ අයට ඉඩම් තිබෙනවාද නැද්ද, ඒ අයට ඉඩම් ලබා දීම සුදුසුද නැද්ද ආදී වශයෙන්. දිසාපතිතුමා හෝ ඒ වෙනුවට යන මහත්මයෙක් විසිනුයි ඒ කටයුතු කරන්නේ. ඒ කිසිම කෙනෙක් කැමති වන්නේ නැහැ කිසිවෙකුගේ හිත පිද්දවීමට. ඒ නිසා යම් කෙනෙකුට ඉඩම් තිබුණත්, ඒ පුද්ගලයාට ඉඩම් තිබෙනවා කියා කියන්න කැමති වන්නේ නැහැ. අන්න ඒ හේතුව නිසා මේ කට්ටිකරුවන් තෝරීමේදී බොහෝ විට සුදුස්සන් මගහැරී නුසුදුස්සන් තෝරන බවක් පෙනෙනවා. බොහෝ විටම සිදු වන්නේ සුදුසු අය මගහැරීමයි. ඒ නිසා නිලධාරීන්ට යම්කිසි කාල සීමාවක් ලබා දෙන්න ඕනැ; ඉල්ලුම් පත්‍ර ඉදිරිපත් කළ පසු ඒ ඒ අය ගැන වෙනම වාර්තා කිරීමට ඒ

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත :

නිලධාරීන්ට තැන් නම් ග්‍රාමසේවක මහත් වරුන්ට කල් දෙන්න ඕනෑ. එහෙම නැති ව ඒ අවස්ථාවේදීම ඒ ඒ අයට ලකුණු දී සුදුසු අය තෝරන්න යාමෙන් සිදු වන්නේ නුසුදුස්සන් තේරී සුදුස්සන් පසෙකට තල්ලු වීමයි. ඉඩම් ලබා දීමේදී බොහොම ලොකු සුදුසුකමක් වශයෙන් අද සලකන්නේ පවුලේ සිටින දරුවන් ගණන අධික වීමයි. දරුවන් හතර පස් දෙනෙක් තැන් නම් හත් අට දෙනෙක් සිටින පවුලකට ඉඩම් අක්කරයක් පවරා දුන් විට ඒ දරුවන් නඩත්තු කර ගනිමින් ඒ ඉඩම වැඩි දියුණු කර ගැනීම අපහසු කරුණක් විය හැකියි. ඒ නිසා මෙසේ ඉඩම් බෙදා දීමේදී දරුවන් සිටින ප්‍රමාණය ගැනම නොසලකා යමක් කරන්න පුළුවන් අය තෝරා ගත යුතුයි. ඒ නිසා පළාත් පාලන ආයතන මගින් හෝ වෙනත් නිලධාරියෙකු විසින් අනුමත කරන ලද තරුණයින්ට ඒ වාගේ ම දරුවන් අඩු අයට ඉඩම් ලබා දීමට විධි විධාන යෙදිය යුතුයි. රට සංවර්ධනය සඳහා කටයුතු කරනවා නම් ඒ අන්දමට වැඩ කළ යුතුයි.

ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත යටතේ ඉඩම් ලබා ගෙන සිටින අයට අනියම් සහනාධාර ආදිය ලබා ගත නොහැකි තත් වයක් තිබෙනවා. එය පුදුම දෙයක්. තමන්ගේ පුද්ගලික ඉඩම්වල පදිංචි වී සිටින අයට ගංවතුරින්, සුළඟින් තැන් නම් ගින්නකින් යම් උවදුරක් සිදු වුවහොත් අනියම් සහනාධාර ලබා ගත හැකියි. නමුත් ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත යටතේ ඉඩම් ලබා ගෙන පදිංචි වී සිටින අයට ඒ අනියම් සහනාධාර ගෙවීමක් සිදු වන්නේ නැහැ. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ නම් එය කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ වගේම ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අනියම් සහනාධාර ලැබිය යුතු අයට ඒවා ලබා ගැනීමට අපහසු වීමට තවත් කරුණක් නම් ඒ ඒ අය මොන දේශපාලන පක්ෂයට හිතවත්ව කටයුතු කරනවාද කියා සොයා බැලීමයි. විපතට වැටුන මිනිසෙකුට ආධාර කිරීමේ දීත් දේශපාලන හේතූන් බලපාන තත්ත්වයක් අද ඇති වී තිබෙනවා. මගේ ආසනයේ මාර්පත ප්‍රදේශයේ අක්කර දෙකක ඉඩමක් නාය යාමකට ගොදුරු වුණා. එම ඉඩම ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත යටතේ ලබා ගෙන තිබෙන්නේ ජේ. ඩී. බී. පුංචි

—දෙවන වර කියවීම

මහත්මයා නමැති පුද්ගලයා විසිනුයි. යාබදව තිබෙන කොම්පැනි වත්තන් සමග නාය යාම නිසා අකකර 50 ක පමණ වෙල් යායක් දැන් යට වෙගෙන යනවා. පුංචි මහත්මයාගේ ඉඩමෙන් දෙකෙන් පංගුවකට වඩා දැන් නාය ගොස් අවසානයයි. මේ තැනැත්තා දුප්පත් කම්කරුවෙක්. එහෙත්, ඔහු රු. 125 ක වේතනයක් ලබන බවට කවුදෝ කළ රෙකම්දාරුවක් නිසා මොහුට මහජනාධාර දීමත් අනියම් සහනාධාර දීමත් නතර කර තිබෙනවා. ඔහුගේ ආදායම සොයා බැලීමට නම් ඔහුගේ ස්වාමියාගෙන් ඒ ගැන විමසිය යුතුයි. එහෙත්, එසේ නොකර, ඔහු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පාක්ෂිකයකු වුණු පළියට ඔහුට ආධාර ගෙවීම නතර කර තිබෙනවා. මේවා සාධාරණ රජයක යුතුකම්දැයි කල්පනා කළ යුතුයි. ඔහුට ඉඩම් අක්කර බාගයක් දෙන බව කියා ඒ සඳහා මුදල් අය කර ගෙන ඇති නමුත් එයවත් තවම ඔහුට ලැබී නැහැ.

ඊළඟට මා මෙම පණතේ 9 වන ඡේදය ගැන වචනයක් කීව යුතුයි. එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“මේ ආඥාපනත යටතේ රජයේ ඉඩම් සතුකර දිය යුතු තැනැත්තන් කේරීම ඉඩම් කඩවේරියකදී කළ යුතුය ;

එසේ වුව ද නියම කරනු ලැබිය හැකි යම් අවස්ථාවලදී ඉඩම් කඩවේරියකදී නොව අන් ලෙස කින් ඒ තේරීම කළ හැකිය.”

“අප විසින් ඉදිරිපත් කර සිටින අපේක්ෂිකාව දිනුවොත් බඹරකොටුවේ හපුගස් තැන්න වත්ත නුඹලාට බෙදා දෙනවා” යි අපේ මේ ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා පැල්මඩුල්ලේ අතුරු මැතිවරණ කාලයේදී වේදිකාවලට නැග ප්‍රකාශ කළා.

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

නැ, නැ ; එහෙම කීව්වේ නැහැ.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

එහෙත් ඒවා කෙරුණේ නැහැ. එම නිසා, මෙවැනි පරිසරයක් යටතේ අපට මේ සහනට අනුමැතිය දෙන්නට පුළුවන්

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

[බමුණ මය.]

කමක් නැත. “අප දිනුවෙන් අසුවල් වන්න බෙදා දෙනවා, අසුවල් කළය බෙදා දෙනවා, අසුවල් කන්ද බෙදා දෙනවා” යි කියමින් මහජනයා මුළා කිරීමට මිලිග මැති වරණයකදී මේ ගරු ඇමතිතුමා උත්සාහ කරනවා ඇති. ඒවාගේම රජය සතු ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ ඕනෑ එපාකම් අනුව අත්ත නෝමතිකව බෙදා දීමටත් එතුමාට මෙයින් බලය ලැබෙන බව පෙනෙනවා. එම නිසා, අවසාන වශයෙන්, මේ පනතට අප විරුද්ධ බව ප්‍රකාශ කරමින් මා නවතිනවා.

අ. හා. 6.15

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ සංශෝධන පනත ගැන වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට මා නැගී සිටින්නේ, මැන කාලය තුළදී මේ ඉඩම් ප්‍රශ්නයත් ඉඩම් සංවර්ධන ප්‍රශ්නයත් ගැන වෙනදාට වඩා කල්පනාව යොමු කරන්නටත්, හිත දෙන්නටත්, ඒ ගැන ක්‍රියාත්මක දැනීමක් ලබා ගන්නටත්, අගලවන්නේ මන්ත්‍රී වශයෙන් මට සිදු වුණු බවත් ඉඩ ලැබුණු බවත් ප්‍රකාශ කරමිනුයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Hon. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා [ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මය.] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, உப சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிரா சனத்தினின்று நீங்கவே, குழுக்களின் உப அக்கிரா சனர் அவர்கள் [திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon Mr. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and Mr. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [Mr. G. J. PARIS PERERA] took the Chair.

—දෙවන වර කියවීම

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ලංකාවේ ඉඩම් සංවර්ධන ක්‍රමය සැහෙන කාල පරිච්ඡේදයක් මුළුල්ලේ සකස් කර පාලනය කර තිබෙන්නේ එකම ප්‍රතිපත්ති පෙළක් අනුව බව මේ ගරු සභාවත්, රටත් දන්නා වූ දෙයක්. සාමාන්‍යයෙන් එම ප්‍රතිපත්ති පිළියෙළ කළ ප්‍රධාන පුද්ගලයා ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා හැටියට පිළිගන්නේ වි නමුත් මා දන්නා හැටියට ඒ අලුත් ක්‍රමය ගැන කල්පනා කාරයා වශයෙන් මුලින්ම අප පිළිගත යුතු ව තිබෙන්නේ විදේශික ආණ්ඩුකාරයකු වූ හියු ක්ලිපර්ඩ් මහතායි. ගරු ඩී. එස්. සේනානායක මහතාට ලැබිය යුතු ගෞරවය නැති කිරීම පිණිස නොවෙයි, මා එසේ සඳහන් කළේ; අපේ ඉතිහාසය මතක් කර දීම සඳහායි. මගේ විශ්වාසයේ හැටියට, ගරු ඩී. එස්. සේනානායක මහතාගේ එම ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය එක්තරා ප්‍රමාණයකට අකල්පනාකාරීව පිළිගත් ප්‍රධානියකු මේ රටේ ඉන් පසුව සිටියා නම් ඔහු ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමාගේ පුත්‍ර රත්නය නොව, දැන් සිටින ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා බව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ආණ්ඩු කොයි ආකාරයෙන් වෙනස් වුණත් අවුරුදු 12 ක පමණ කාලයක් තිස්සේ මේ රටේ ඉඩම් සංවර්ධන කටයුතු තමන් අතේම තබා ගත් මේ ඇමතිතුමා ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමාගේ එම ප්‍රතිපත්තියට ගරු කිරීමක් නාමයෙන් කෙරුවේ වි නමුත් එය සැලකිය යුතු විධියට වෙනස් වන සහ හිත වන ආකාරයට පාලනය කර තිබෙන බව පිළිගත යුතුව තිබෙනවා. ඒ කාලයේදී, එක් දහස් නවසිය තිස් එකට පසුව, විශේෂයෙන්ම එක් දහස් නවසිය තිස් පහ තිස් හත කාලයේදී, මුලින්ම නීතිගත කළ ඉඩම් සංවර්ධන නීතියේ නැති නම් පනතේ ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් තිබුණේ කුමක්ද කියා තරමක් පුළුල් ලෙස කල්පනා කර බැලීමෙන්, මතක් කිරීමෙන් පමණයි, අද ඉදිරිපත් කර ඇති සංශෝධන පනත පිළිබඳව මගේ අදහස් යම්කිසි ප්‍රයෝජනවත් ආකාරයෙන් ඉදිරිපත් කරන්න මට පුළුවන් වන්නේ. කෙටියෙන් කියනොත්, ඒ කාලයේදී මේ රට පාලනය කරන්නාවූ

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

ප්‍රධානීන් අතරේ විශ්වාසයන් කීපයක් තිබුණි. එකක් නම්, ඉඩම් සංවර්ධනයේදී පෙසන්ට් යනුවෙන් හැඳින්වූ, ගොවීන් වශයෙන් භාවිතා කරන, එම සමාජ තීරුව ආරක්ෂා කර දියුණු කිරීම අරමුණ කර ගනිමින් කටයුතු සකස් කළ යුතුය කියන අදහසයි. ඉඩම් සංවර්ධනයේදී විශේෂ යෙන්ම කල්පනාවට ගත යුත්තේ ගොවීන් ඇති කිරීම, ගොවීන් ආරක්ෂා කිරීම සහ ගොවීන්ගේ අයිතිය සහ දියුණුව වර්ධනය කිරීම යන කාරණායි. ඒ සමගම තවත් විශ්වාසයක් එදා සිටි ලොකු අය අතරේ ධනවත් අය සහ පාලකයන් අතරේ තිබුණි. එනම්, සාමාන්‍යයෙන් ලාංකික ගොවියා නාස්ති කාරයකු මෙන්ම ඉඩම් ආරක්ෂාකර ගන්නට නොදන්නා, ප්‍රමාණ වත් හේතූන් නැතුව, හිතූමතයේ ඉඩම් නැති කර ගන්නාවූ පුද්ගලයකු හැටියට විශ්වාසයක් තිබුණි. මෙසේ කල්පනා කළේ, තමන්ගේ විශාල ඉඩම් පිට පිට හෙට්ටිරාලලාට බැඳ, එක් දහස් නවසිය තිස් ගණන්වලදී, ආණ්ඩුවේ නීතිවල ආරක්ෂාවෙන් එම ඉඩම් බේරා ගන්නා සිදු වුණු මහ ධනපතීන්. ඒ ගැන මෙතැන වැඩි පුර කථා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. එහෙත් ඒ විශ්වාසය තිබුණා. ඒ නිසා ඊ ළඟට මෙහෙම අදහසක් විශේෂ යෙන් පිළිගන්නට යෙදුණා: ගොවියා දියුණු කරන්නට නම් ගොවියා, ගොවියා ගෙන්ම ආරක්ෂා කර ගත යුතුය; බේරා ගත යුතුය කියා. පැහැදිලිව, ලුහුඬින් මෙහෙම කියන්නට පුළුවන්: ගොවියා නාස්ති කාරයෙක්. ගොවියාට තිබෙන ඉඩම ගොවියා ලෙහෙසියෙන් උගසට බැඳ නැති කර ගන්නවා; විකුණනවා; කැලිවලට කඩා නැති කර ගන්නවා; ඒ ඉඩමේ වගාව හරියට කරන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා ගොවියාට තම ඉඩම ගැන තිබෙන්නාවූ නිදහස නැති ඉඩම් ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට පුළුවන් නම්, ඒ අන්දමට ඉඩම් අයිති ක්‍රමයක්, ඉඩම් පාවිච්චි කරන ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට පුළුවන් නම්, land tenure ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට පුළුවන් නම් එය කළ යුතුය.

ගොවියාගේ වැරදි නීතියෙන් නැති කර ගොවියා ආරක්ෂා කර දීමටයි, එසේ කල්පනා කළේ. මනුෂ්‍යයා නීතියෙන් හොඳ

—දෙවන වර කියවීම

කරන්නටයි ඒ අදහස් කළේ. ඒක කරන්නට බැරි වැඩක්. අප මනුෂ්‍යයන් හොඳ කරන්නට මිනි මැරීමට විරුද්ධව නීති හදා තිබෙනවා. ලංකාවේ එසින් කොයි තරම් හොඳ ප්‍රතිඵල ඇති වී තිබෙනවාද කියනවා නම්, අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද මිනි මැරීම් ප්‍රමාණය වැඩි වෙනවා. මිනිසකුගේ ඉඩම් නීතියෙන් ආරක්ෂා කර දෙන්නට පුළුවන් කියා හිතීම ඊට වඩා සැරයි. එහෙත් 1935 දී හෝ 1937 දී ඒ ක්‍රමය මුලින්ම ඇති වුණා. ඒ ක්‍රමය අනුව ආණ්ඩුවේ ඉඩම් බෙදා හැරීමේදී ප්‍රධාන වශයෙන් ඒවා දෙන්නේ පුංචි ගොවීන්ටයි. ඒ ඉඩම් දෙන්නට නීතියෙන් දෙවිධියක් සකස් කර තිබුනේ වී නමුත් එදා සිට අද දක්වා ප්‍රධාන ලෙස පාවිච්චි කර ඇත්තේ එක ක්‍රමයයි. ගොවියාට සම්පූර්ණයෙන්ම ඉඩම් අයිති වන අන්දමට ඉඩම් දෙන්නට පුළුවන් පැත්තක් තිබුනත්, ඇත්ත වශයෙන් ම ඒ පැත්ත ක්‍රියාත්මක කළේ නැහැ. ප්‍රධාන වශයෙන්ම ක්‍රියාත්මක කළේ වෙ නින් පැත්තක්. එක්තරා සීමාසහිත අයිති වාසිකමක් තිබෙන ආකාරයට ගොවීන්ට ඉඩම් දීමේ ක්‍රමයයි, ක්‍රියාත්මක කළේ. විශේෂයෙන් තිබුනේ, ගොවියාට ලැබෙන ඉඩම් කැබලේල බෙදී යාම වැලැක්වීමේ කොන්දේසියයි. අයිස් කොන්දේසිය නම් ගොවියාට ලැබුණු ඉඩම අන්සතු වීම තහනම් කිරීමයි. තමාට තිබෙන්නාවූ ඉඩම් කැබලේල විකුණන්නට, බදු දෙන්නට, නොයෙක් විධිවලට අන්සතු කරන්නට ගොවියාට කොයි තරම් ආශාවක්, වුව මනාවක් තිබුණත් එය තහනම් කිරීම මේ නීතියේම කොන්දේසියක් වුණා.

අපේ රටේ ඉඩම් උරුමය පිළිබඳ නීතියේ තිබෙන්නාවූ විශේෂ ලක්ෂණය හෝ ගතිගුණය මෙයයි. ඕලන්දක්කාරයන්ගේ නීති ක්‍රමය මේ රටේ සාමාන්‍ය නීතිය හැටියට පිළිගන්නා නිසා ඕලන්දක්කාරයන්ගේ බුදලේ වීමේ ප්‍රතිපත්තිය අප පිළිපදිනවා. එසින් සිදු වන්නේ මෙයයි. කෙනකු මැරුණාම ඔහුගේ බුදලය දෙකට බෙදෙනවා. එසින් දෙකෙන් පංගුවක් ඒ අයගේ භාර්යාවට/ස්වාමිපුරුෂයාට අයිති වෙනවා. අනෙක් කොටස එයාගේ දරුවන්ට සම සේ අයිතිවෙනවා. තවද ඒ භාර්යාව/ස්වාමි පුරුෂයා මැරුණමත් ඒ අයගේ බුදලයන් අර විධියටම බෙදී යනවා. මා දෙවනුව

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

නිම කැමැත්ත නොදක්වා මැරුණා නම් ඒ බුදලය ඉබේම අයිති වෙනවා, මැරුණ අය ගේ හිටපු දරුවන්ට. මේ ක්‍රමය අනුව ඉඩම් ක්‍රමානුකූලව බෙදී යාමක් සිදු වෙනත්, දකුණු සහ බස්නාහිර පළාත්වල එසේ බෙදී යනවා වෙනුවට හවුලේ අයිතිය ගෙන යාමේ සිරිතක් තිබෙනවා. ඒ හවුල වැඩි වන්න වැඩි වන්න අයිතිය පුංචි වෙනවා. මා අධිනීතිඥයකු වශයෙන් කට යුතු කරන්නට පටන් ගත් කාලයේ මුලින්ම මට භාර දුන් බෙදුම් නඩු ඇපැලක විත්තිකාරයකුට “පෙඩ්‍රියා”—දැන් එය සිංහල වචනයක් වී තිබෙනවා—නැත්තම් පෙළපත අනුව අයිති වූයේ අක්කරයකින් නොව පොල් ගහකින් 1/1276 යි. මෙය මා අමතක කරන්නේ නැතිව නිතරම මතක් කරනවා.

දකුණු පළාතේ, වැවිලිකරුවන්ගේ අයිතිවාසිකම් කියා එකක් තිබෙනවා. නොයෙක් විධියේ ක්‍රම—ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා නම්, “ටෙනියුරියල් සිස්ටම්ස්”—තිබෙනවා. ඒ අනුව එක විත්තිකරුවකුට අයිතිය තිබුණේ පොල් ගහකින් 1/1276 පංගුවකට පමණයි. ඒ 1/1276 පංගුවේ අයිතිය හැමෝටම පිළිගැන්වීමට වුවමනා තැනදී ඔහු කැත්තක් උස්සා ගෙන එන බවට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. එම නිසා එයත් නැවැත්වීම සඳහා ඒ ඉඩමේ භාරය පැවරෙන ගොවියාට භාර වන ඉඩම කෙසේ බුදල් විය යුතුද, ඔහු මැරුණ විටෙක එය අනෙක් අයට බුදල් විය යුත්තේ කෙසේද යන්නත් පිළිබඳ විශේෂ නීතියක්, අර ඉඩම් සංවර්ධන ආඥාපනතේ දැක්වෙනවා. එය මා විස්තර කරන්නට වුවමනා නැහැ. ඉඩම අයිති තැනැත්තාට අයිතිවාසිකමක් තිබෙනවා, තමාගේ මරණින් පසු තම භාර්යාව හා දරුවන් වැනි නියමිත පිරිස අතුරින් කොයි එක්කෙනාට අයිති විය යුතුද යි තීරණය කිරීමට. එවිට ඔහුට වගේම ඉඩම පිළිබඳ තනි අයිතිය ලැබෙනවා, අර නම් කළ තැනැත්තාටත්. මා මෙහිදී “අයිතිය” කියන වචනය පාවිච්චි කරන්නේ, කලින් කියා තිබෙන අර කොන්දේසි සහිත අයිතියට බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

මා දෙවනුව ඒ ගැන ටිකක් විස්තර කරන්නට ඕනැ. මේ නීතියෙන් කරන

නට උත්සාහ කරන්නේ මොකක්ද, ඒ අදහස මේ නීතියෙන් පිරිමැසෙනවාද, කොමිෂන් සභාවක වාර්තාවක් අනුව මේ නීතිය සකස් කර තිබුණත් ඒ අදහස මේ නීතියෙන් පිරිමැසෙන්නේ නැතැයි කියනවා නම් ඒ ඇයිද, කියාත් අප කල්පනා කරන්නට ඕනැ. අප එතැනට එන්නට ඕනැ, මා කියූ ප්‍රධාන කරුණු තුන මතක තබාගෙනයි. එතකොට ඒ කාලයේ ඩී. එස්. සේනානායක උන්නතේගේ එක්තරා අදහසක් හා අරමුණක් තිබුණා. මොන කොන්දේසි උඩ හෝ වේවා, මොන සීමාසහිත අයිතියක් උඩ හෝ වේවා, යම් කෙනකුට පවුලක් තිබෙන්නා කරමින් දියුණු වීමට ප්‍රමාණවත් ඉඩමක් දිය යුතුය යන්න එතුමාගේ අදහසයි. ඒ ඒ ප්‍රදේශ අනුව ඉඩම් අක්කර දහයක් හෝ අටක් හෝ එක් පුද්ගලයකුට දිය යුතුය කියන අදහස අනුව කටයුතු කරගෙන ආවා. එක පළාතක, උස් බිම් අක්කර පහක් සහ කුඹුරු අක්කර පහක් දෙනවා වන්නට පුළුවනි. තව පළාතක ඊට වෙනස් ඉඩම් ප්‍රමාණයක් දෙනවා වන්නට පුළුවනි. එහෙත් පළල් ලෙස ඉඩම් දෙන ක්‍රමය ඒකයි. ඉඩම් අක්කර අටක් හෝ දහයක් හෝ ලබා ගත් කෙනකුට ආණ්ඩුවේ ආධාරය ඇතිව එම ඉඩම් ප්‍රමාණය දියුණු කරගෙන, දරු මල්ලන් හදාගෙන එක්තරා දියුණුවක් අත්පත් කරගත් මනුෂ්‍යයකු සහ පවුලක් වශයෙන් ජීවත් වන්නට පුළුවනැයි එතුමා කල්පනා කළා.

අද වැදගත් වන්නේ එදා ඒ කල්පනාව හරිද වැරදිද යන්න නොවෙයි. ඩී. එස්. සේනානායක මහතාගෙන් පසුව ඒ ඒ ආණ්ඩුවේ ඉඩම් ඇමතිවරුන් මේ ඉඩම් ප්‍රමාණය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ක්‍රමානුකූලව අමතක කරන්නට පටන් ගත්තා. අද සිටින ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා හොඳ හිතීන් ක්‍රියා කරගෙන ආවා වන්නට පුළුවනි. ඒ ගැන සිංහල භාෂාවේ තිබෙන එක්තරා උපමාවක් මෙතැන කියන්නට බැහැ. එය කියන්නට පුළුවන් නම් ඇත්තෙන්ම එය මෙතැනට යෝග්‍ය කියමනක් වෙනවා. මා එය ඉගෙන ගත්තේ ඩී. එස්. සේනානායක මහතාගෙන්මයි. ඉතින් එදා තිබුණු ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කළා. එසේ නැත්නම් එය වෙනස් වුණා. කොයි ආකාරයටද? ගොවියාට ලැබෙන ඉඩම් කැබලිල්ලේ

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ප්‍රමාණය එන්න එන්නටම පටු වන්නට පටන් ගත්තා. ඉඩම් අක්කර දහය අක්කර අටක් වුණා. ඒක ඒ තරම් කාරණයක් නොවෙයි. අක්කර අට අක්කර හයක් වුණා. අක්කර හය අක්කර පහක් වුණා. ඒකත් ඒ තරම් කාරණයක් නොවෙයි. ඊළඟට මොකද වුණේ? අක්කර පහ අක්කර හතරක් වුණා. හතර තුනක් වුණා. තුන දෙකක් වුණා. දෙක එකක් වුණා. අගලවත්තේදී දැන ගත් නිසා, එක භාගයක් වී තිබෙන බවත් මා හය නැතිව කියනවා.

මෙසේ වන්නට කාරණය මොකක්ද? මම කාරණය කියන්නම්. ඉඩම් දීමේ ප්‍රති පත්තිය හා ක්‍රමය ආණ්ඩුව විසින් නියම වශයෙන් සකස් කරන ලද්දක් නොව, ජනතාවගේ ක්‍රියා පිළිවෙළකට මුහුණ පෑම සඳහා ලේසිම විධියට සකස් කිරීමක් වුණා. පසුගිය මහා යුද්ධ කාලයේදී සහ ඉන් පසුව කවුරුත්වත් වැඩිපුර හිත නොදෙන එක්තරා ජනතා ව්‍යාපාරයක් ඇති වුණා. “ස්පොන්ටේනියස්” නමින් ඉංග්‍රීසියෙන් වචනයක් තිබෙනවා. ඉතින් ඒ “ස්පොන්ටේනියස්” විධියට ජනතාව ඒ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තා.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

සිය කැමැත්තෙන්.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

මට ආධාර කිරීම ගැන මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

කාගේවත් සංවිධානයක් නොමැති, කාගේවත් නායකත්වයක් නොමැති ව්‍යාපාරයකට මේ රටේ ගම්බද ජනතාව සිය කැමැත්තෙන් ඉදිරිපත් වී ක්‍රියා කළා. ඇත්තෙන්ම ජනතාව විසින් ඇති කර ගන්නා ලද ව්‍යාපාරික ගතියක් දරණ තත්ත්වයක් තමයි, ආණ්ඩුවේ ඉඩම් ඇල්ලීමේ ව්‍යාපාරය. මා සෑම පෙර පෝය දිනකම නොවරදවාම අගලවත්තේ මගේ කාර්යාලයට යනවා. අගලවත්තේ මගේ ජන්දදායකයින්ට මාව හමු වීමේ පහසුව ඇති කිරීමටයි මා එසේ යන්නේ. මැතකදී කවදාවත් මගේ නිවසට නොපැමිණි කෙනෙක් බලපිටිය

කොට්ඨාශයට ගොස් “හා, අගලවත්තේ මන්ත්‍රීතුමාව හමු වෙන්න අගලවත්තේ මිනිසකු එතුමාගේ නිවසේ දවස් තුනක් සිටියා” ය කියා ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා. ඕවා එතරම් දේවල් නොවෙයි.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

මැතිවරණය කාලෙ වෙන්න ඇති.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

අතුරු මැතිවරණවලදී හෝ මහා මැතිවරණවලදී හෝ කවුරුවත් බොරු කීම හරිය කියා මා පිළිගන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ ක්‍රමය හරිය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සිතනවා නම් මගෙන් වරදක් නැහැ. නමුත් මගේ දේශපාලනය ඒක නොවෙයි. මගේ දේශපාලනය බොරුව මොකක්ද කියා ජනතාවට පෙන්වා දී, හරි මාර්ගය සකස් කර දීම මිස බොරුවට බොරුව කීම නොවෙයි. ඒක අමතක කරන්නට මා කියන්නට සැදුවේ මේකයි. මා ඒ අගලවත්තේ මගේ කාර්යාලයට ගියාම සාමාන්‍යයෙන් ඒ දවසට මිනිසුන් පනහක්, සියයක්, එකසිය පනහක් මාව හමු වෙන්නට එනවා. නොයෙක් කරුණු ගැන සිත දී විස්තර අරගෙන මන්ත්‍රීවරයකුගෙන් කෙරෙන්නට තිබෙන යුතුකම් වල යෙදෙන්නට මට ඒ අවස්ථාවලදී සිද්ධ වෙනවා. මාව හමු වෙන්නට ඒ එන්නාවූ ජනකායෙන් අඩු වශයෙන් සියයට 60 ක්ම නගන අදෝනාව පටන් ගත්තේ මෙහෙමයි: “මම අනවසරයෙන් ආණ්ඩුවේ ඉඩමක වගා කළා” “අනවසරයෙන්”—ඇත්තටම මට මේ වචනයත් හොඳට පුරුදු වුණේ එහෙන්. “මම අනවසරයෙන් ආණ්ඩුවේ ඉඩමක් වගා කරනවා” ය කියනවා. ඉතින් ඊළඟට කියන්නේ “මට ඒ ඉඩමට දැන් දිසා පතිවරයාගෙන් අවසර පත්‍රයක් ලබා දෙන්න” ය යන්නයි. එවැනි අවස්ථාවලදී ගම්බද ප්‍රදේශ නියෝජනය කරන ඕනෑම මන්ත්‍රීවරයකුගේ යුතුකම එය ලබා දීමට වැඩ කිරීමයි.

මේ තත්ත්වය ඇතිවුණේ කොහොමද? අගලවත්ත කොට්ඨාශයේ ආණ්ඩුවේ අවසරයකු ලබා ගෙන දැනට ආණ්ඩුවේ

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
ඉඩම්වල පදිංචිවී සිටින්නාවූ ජනකාය ගෙන් විශාල පිරිස—වැඩි පිරිස—මුලින් අනවසරයෙන් ආණ්ඩුවේ ඉඩම් අල්ලා ගත් උදවියයි. එපරිද්දෙන්ම බලපත්‍ර නැති ව දැනට එම කොට්ඨාශයේ ආණ්ඩුවේ ඉඩම් අල්ලා ගෙන වගා කරන උදවිය ආරක්ෂා කිරීමට, ඔවුන්ට බලපත්‍ර ලබා දීමට කටයුතු කිරීමට අගලවත්තේ දැන් සිටින මන්ත්‍රීවරයා නම් බැඳී සිටින බව මා කියනවා. මා මේ පෙන්වා දීමට උත්සාහ කරන්නේ ඩී. එස්. සේනානායක මැති තුමාගේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය නුහුරට ගිය සැටියි. ජනතාව මේ විධියට රජයේ ඉඩම් අනවසරයෙන් අල්ලා ගන්නට පටන් ගත්තා. එමනිසා සෑම ආණ්ඩුවකටම ප්‍රශ්නයකට මුහුණපාන්නට සිද්ධ වුණා. රටපුරා තිබෙන ආණ්ඩුවේ ඉඩම්වලට පැනපු මේ විශාල සේනාව, මේ විශාල ගම්බද ජන කාය නීත්‍යානුකූලව මහේස්ත්‍රාත් උසාවිවලට ගෙන ගොස් ඔවුන්ට විරුද්ධව ක්‍රිමිනල් නඩු පවරා, දඩ ගස්වා ඔවුන් ඒ ඉඩම් වලින් පන්නා දමන්නට උත්සාහයක් කරනවාද, නැත්නම් ඒ අනුව තමන් හැඩ ගසෙනවාද යන ප්‍රශ්නය මතු වුණා. මගේ විශ්වාසයේ හැටියට නම් මේ රටේ කුමන ආණ්ඩුවක් හෝ ඒ සා විශාල ජනකායකට විරුද්ධව ක්‍රිමිනල් නඩු දමා ඔවුන් වැරදිකරුවන් කර ඒ ඉඩම්වලින් පන්නන්නට තැත් කළා නම් මේ රටේ ගම්බද ජනතාවගේ කැරළි කෝලාහල සහිත විශාල නැගිටීමක් ඇති වෙනවා. මේ වැනි තත්ත්වයක් ඇතිවීමට හේතුවත් මතක තබා ගන්නට ඕනෑ.

ඇයි මේ විධියට ජනතාව ආණ්ඩුවේ ඉඩම්වලට පැන්නේ? රටේ ඉඩම් නැති ජනතාවගේ ප්‍රශ්නය දිනෙන් දිනම උග්‍රවී ගිය නිසයි. ඉඩම් අභලක්වත් නැති ගම්බද ජනතාවගේ ප්‍රමාණය දිනෙන් දිනම වැඩි වුණා. එක පැත්තකින් තිබුණු ඉඩම් කැබැල්ල වෙත කවුරුවත් ලබා ගැනීම නිසා ඉඩම් නැති ජනතාවගේ සංඛ්‍යාව වැඩි වුණා. අනෙක් පැත්තෙන් ජනගහණය වැඩිවුණා. අළුතෙන් ඇති වන පරම්පරාවට ජීවත් වෙන්නට විධියක් තිබුණේ නැහැ. රක්ෂාවකුත් නැහැ. ගොවිතැනක් කරන්නට ඉඩම් කැබැල්ලකුත් නැහැ. එම

නිසා ඔවුන්ට ආණ්ඩුවේ ඉඩමක් අල්ලා ගෙන ඒකට පැනීම මිස, ජීවත් වෙන්නට වෙන මාර්ගයක් තිබුණේ නැහැ. ඔවුන්ට ජීවත් වන්නට වෙන විධියක් තිබුණේ නැහැ. කොහෙන් හරි ඉඩමක් අල්ලාගෙන ඒකට පැනීම මිස වෙන විධියක් ඔවුන්ට ඉතිරිව තිබුණේ නැහැ. මා සාධාරණව කතාගාටුවෙන් කියනවා, එක කාරණයක්. ඉඩම් ප්‍රශ්න ගැන නිතර නිතර සෝෂා කළ මේ රටේ එකම ආණ්ඩුවකටත්, හේතූන් කීපයක් නිසා, ඉඩම් නැති ජනතාව අතර ක්‍රමානුකූලව ඉඩම් බෙදා හරින්නට හැකියාවක් තිබුණේ නැහැ. යම් ඉඩමක් ක්‍රමානුකූලව බෙදා දෙන්නට නම් ඒ ඉඩම කොහේ පිහිටා තිබෙනවාදැයි පළමුව සොයා ගන්නට ඕනෑ. ඊළඟට එසේ දෙන ඉඩමේ මායිම් දැනගන්නට ඕනෑ. අනතුරුව එය මනින්නට ඕනෑ. මැන්නා යින් පසු එහි සීමා මායිම් ලකුණු කරන්නට ඕනෑ. ඊළඟට එය බෙදා දෙන ක්‍රමය කවි චේරිය මගින් සකස් කරන්නට ඕනෑ. අන්තිමේ ඉඩම් කවිචේරියක් තියන්නට ඕනෑ. ඔය ආකාරයට නොයෙකුත් දේ කර අන්තිමේදී තමයි ඉඩමක් බෙදා දෙන්නේ. ඊළඟට, ඒ ඉඩම වගා කිරීමේදී ආණ්ඩුවෙන් එය පාලනය කිරීම සඳහා ඉතාමත් දියුණු පුළුල් පාලන ක්‍රමයක් ක්‍රියාවට යෙදීම අවශ්‍යව තිබුණා. ඒ සෑම දෙයක් ගැනම කල්පනා කර බැලුවායින් පසු මා ඉතා කතා ගාටුවෙන් එක්තරා කාරණයක් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව, මිනින්දෝරු දෙපාර්තමේන්තුව වැනි දෙපාර්තමේන්තු සියල්ලක්ම එකතුකොට කල්පනා කර බැලූ විට ඒවායින් කෙරෙන වැඩ පිළිවෙළ මේ රටේ පැනනැගී තිබුණු අවශ්‍යතාවයට ප්‍රමාණවත් නොවුණු බව කියන්නට ඕනෑ. එසේ හෙයින් යම් ඉඩමක් වුවමනා වූ කල ජනතාව ඒ ඉඩම අල්ලා ගත්තා. අනික් වැඩ පස්සේ ආණ්ඩුවෙන් කෙරෙන තුරු පළමුව ඔවුන් ඉඩම අල්ලා ගත්තා. එම නිසා මේ ආකාරයට ජනතාව ගත් පියවර පස්සේ යමින් ඒ ජනතාව කළ දෙය පුළු වන්නම් නීත්‍යානුකූල තත්ත්වයට ගෙනෙන්නට ආණ්ඩුවට සිදු වුණා. මේ අන්දමට එක මිනිසෙක් අක්කර 4ක් ඇල්ලුවා. තව මිනිසෙක් අක්කර 2ක් ඇල්ලුවා. තව කෙනෙක් අක්කර 1/2ක් ඇල්ලුවා. තවත් කෙනෙක් ආණ්ඩුවේ

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත කැලවකට පැන පොඩි ඉඩම් කොටසක් අල්ලා ගත්තා. මෙම ඉඩම්වලින් ඔවුන් පිටමං කරන්නට බැරි නිසා රජයට සිදු වුණා ක්‍රමානුකූලව රෙගුලාසි හදන්නට. මේ ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමාම මට අගලවන් තේ සිට වැදගත් විධියට පාවිච්චි කිරීම සඳහා එසේ සකස් කළ රෙගුලාසි පෙළක් දිලන් තිබෙනවා. මේ අන්දමට මේ රටේ පොඩි ඉඩම් කැබලින් බෙදා දෙන්නට නීති සකස් කරන්නට ආණ්ඩුවට සිදු වුණා. ඒ ගැන සිහිපත් වන විට ඉතා කන ගාටුවෙන් එක කාරණයක් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. ආණ්ඩුවෙන් මේ විධියට ඉඩම් බෙදා දීමට ක්‍රම සකස් කිරීම නිසා අපේ රටේ පිහිටි හොඳ සරුසාර බිම් විශාල අන්දමින් නාස්ති වන පිළිවෙලට වගා කටයුතු ආරම්භ වී තිබෙනවා. එය වෙනම ප්‍රශ්නයක්. එම නිසා ඒ ගැන මා මෙහිදී සඳහන් කරන්නට යන්නේ නැහැ. රෙසර්වේෂන්—reservation—කියන වචනය ගැන අප දන්නවා. අපේ බද්දේගම ගරු මන්ත්‍රිතුමා (නිල් ද අල්විස් මයා.) හරි ඉංග්‍රීසි වචනය stream reservation බව කියනවා. රෙසර්වේෂන් කියන වචනය දැන් සිංහල වෙලා. අගලවන්නේ නම් කිසිම ගොවියෙක් ඇවිත් ඔය වචනය හැර වෙන වචනයක් පාවිච්චි කර නැහැ. රෙසර්වේෂන් එකක් කියලයි කියන්නේ. එව්වර ලස්සනට එම වචනය ඒ අය කියන්නේ නැහැ. ඒ උදවිය එම වචනය එක එක අන්දමට කියනවා. කිසි අනුමානයක් නැතුව තව අවුරුදු 10ක් යන විට ඒ වචනය “රෙසෙෂන්” එකක් වේ වී. දැන් මේවාටත් පැනලා වගා කරන බව අපි දන්නවා. අන්තිමේදී මේකට මොකක්ද වන්නේ කියා තීන්දු කරන්නේ පහළම සිටින ඩී. එල්. ඩී. මහතා සහ ගම්මුල්ලාදැනි මහතායි; කච්චේරිය නොවෙයි.

මා දැන් ඊට වඩා වැදගත් ප්‍රශ්නයක් ගැනයි කතා කරන්නේ. ඉඩම් සංවර්ධන

—දෙවන වර කියවීම

දෙපාර්තමේන්තුවට සිදු වුණා, මෙසේ ඇති වුණු සිද්ධීන් මාලාව පිටුපසින් ගමන් කරන්නට. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවට ඒ අනුව අර ඉඩම් බෙදීමේ මූලික ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේක පුදුමයක් නොවෙයි. නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි. ඉඩම් කොමිසම විසින් 1958දී ප්‍රසිද්ධ කළ වාර්තාව මා ළඟ තිබෙනවා. මා දැන් ඒ වාර්තාව බලාගෙන යන විට මට හදිසියෙන් කියවන්නා ලැබුණ භේදයක් කෙරෙහි තමුන්නාන්සේගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි. එය මෙහි 150 වෙනි පිටුවේ 399 වෙනි භේදයයි. මෙම ගරු සභා ව මට සමාවෙනවා ඇති, 1947දී මා මෙම ගරු සභාවට මුලින්ම පත් වී පැමිණි අවසාවාවේදී ඉඩම් ප්‍රශ්නය ගැන මුලින්ම මා කළ කථාවේදී මතක් කළ අඩු පාඩුව ආණ්ඩුවේ කොමිෂන් සභාවක් විසින් එම වචනවලින්ම වාගේ මෙහි සඳහන් කර ඇති බව අවුරුදු 21කට පසුව පෙන්වා දීමට සිදුවීම ගැන. මා එය මෙහි සඳහන් හැටියට ඉංග්‍රීසියෙන් කියවා, ඊට පසු මට පුළුවන් විධියට සිංහලට පෙරළන්නම්.

“The Commission is of the opinion that the first essential in any study of colonization is to clarify its aims.”

ජනපද යෝජනා ක්‍රම පිහිටුවීම ගැන පරීක්ෂා කරන විට මුලින්ම අත්‍යවශ්‍ය වන්නේ මොන කරුණක් සඳහා මොන අරමුණක් සඳහා ඒ ජනපද ඇති කරන්නේද යන කාරණා පැහැදිලි කර ගැනීමයි.

“It is a legitimate matter for criticism that food production”—

අද තිබෙන විශේෂ දර්ශනය තමයි ඒ.

—“the relief of unemployment and the relief of landlessness and over-population have been confused in the planning and organization of colonization schemes.”

මෙවැනි කොමිෂන් සභාවක් විසින් වාර්තා කරන විට කාගේවත් හිත නොරි

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

දෙන විධියට කී දෙයක් මමත්, එසේ හිත නොරිදෙන විධියටම, සිංහලට පෙරළන්නට උත්සාහ කරනවා. මෙවැනි ජනපද ව්‍යාපාර ඇති කරන විට ඒ සැලැස්ම හදන්නවුන්ගේ සිත් කරුණු 4 ක් නිසා අවුල් වී තිබෙන බව අපට ඔප්පු වී තිබෙනවා. මොනවාද ඒ කරුණු 4 ?

“food production”

ආහාර වගාව ;

“the relief of unemployment”

රැකී රක්ෂා නැතිකමට සහනයක් දීම ;

“the relief of landlessness”

රටේ ඉඩම් නැති කමට සහනයක් දීම ;

“the relief of over-population”

රටේ ප්‍රමාණයට වඩා, තරමට වඩා, ජනතාව වැඩි වීමෙන් ඇතිවන තත්ත්වයට සහනයක් දීම.

ජනපද හැදූවාම ජනපද නුහුරට යන්නේ මේ කරුණු 4 අවුල් කරගෙනමයි. ඒක ඇත්තයි. ඒක ඇත්ත බවයි මෙහි සඳහන් වෙන්නේ. මේක විශාල ඇත්තක්, නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි. විශාල ඇත්තක් බව මට ඔප්පු කරන්න අමාරුවක් නැහැ.

අපට වුවමනා කරන්නේ වගාව දියුණු කරන්න නම්, අප සෙවිය යුතුයි, ඒ ඒ ගොවියාට අවශ්‍ය ඉඩම් ප්‍රමාණය ගැන. සෑම ගොවියෙකුටම එකම ඉඩම් ප්‍රමාණයක් අවශ්‍ය නැහැ. ලුණු වගා කරන කෙනෙකුට අක්කර භාගයක් තිබුණාම ඇති. රබර් වගා කරන කෙනෙකුට අක්කර 8ක් හෝ 10ක් තිබිය යුතුයි කියා මගේ විශ්වාසයක් තිබුණත් අක්කර 4ක් ඇත කියා ආණ්ඩුව හිතන බව මා දන්නවා. තේ වගාව නම් ඒ විධියට තිබෙන්න ඕනැ. එක එක වගාවට එක එක පළාතේ හැටියට එක එක ඉඩම් ප්‍රමාණය ඕනැ. නමුත් ඒ ඒ

පළාතේ බිම්වල හැටියට, ඒ ඒ පළාතේ දේශගුණයේ හැටියට, ඒ ඒ ප්‍රදේශයේ පරිසරයේ හැටියට මොන වගාවක් සුදුසුද කියාත් තීන්දු කරන්නට ඕනැ. ඔය දෙක එකතු කරමින් එවැනි පළාතක, එවැනි තැනක, එවැනි වගාවක් කායඝීක්ෂම විධියට කරන්නට පුළුවන් ගොවීන් සොයාගෙන එහි පදිංචි කරවීමයි, වගාව දියුණු කිරීම සඳහා පිහිටුවන ජනපද ක්‍රමයක මාර්ගය විය යුත්තේ. වෙන විධියක් නැහැ. එහෙම නැතුව අපේ බලපිටිය ගමේ ඉඩමක් නැති මිනිහෙකු එක්ක ගිහින් උඩවලවේ ව්‍යාපාර යෙන් අක්කරයක් දෙකක් දිල පදිංචි කර වල, උඹ මේක වවාපත් කිව්වට, ඒ අරමුණ නම් ඉෂ්ට වෙන්නෙ නැහැ. එහෙත් බලපිටි ගමේ සිටින ඉඩම් නැති මිනිහාගෙන් අතුරු මැතිවරණයේදී ඡන්දය ඕනැ නම් ඒක හරි. ඒ වගේම බලපිටි ගමේ ඉඩම් නැති මිනිහාට ඉඩම් නැතිකමට සහනයක් දීමට ඕනැ නම් ඒක හරි. බලපිටි ගමේ ජනතාව එහි ආර්ථික තත්ත්වයට වැඩි වී තිබීම හේතුකොටගෙන එහෙම කරනවා නම් ඒකත් හරි. එහෙත් මම අන්තිමට සඳහන් කළ තුන් ක්‍රමයට වගාව දියුණු කරනවාය කිව්වොත් ඒක වැරදියි.

මම මේ කථා කරන්නේ ආහාර හා කෘෂිකම් වගාව ගැන මිස දේශපාලන වගාව ගැන නොවෙයි. මේවා මිශ්‍ර කරගෙන ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය ගෙන යන්න බැහැ. තමන් අවුරුදු 12ක් තිස්සේ ගෙන ගිය ක්‍රියා පිළිවෙල ගැන කල්පනා කර බැලුවා ම, “මම මෙතෙක් ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය ගෙන ගියේ අවුල් අරමුණු ඇතිවයි” කියන කාරණය ගරු ඇමතිතුමාටම පිළිගන්නට සිදු වෙනවා නේද කියා ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් මා ප්‍රසිද්ධියේ අහනවා. හැබැයි, එය කරන්නට ඇත්තේ හොඳ හිතින් වන්නට පුළුවන් බව මා නැවතත් කියනවා. හොඳ හිතය කිව්වාමත් කාට හොඳද, කොයි

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත හිතද, කියන ප්‍රශ්නත් එන නිසා මා ඒ ගැන කතා කරන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැන් ආණ්ඩුවෙන් ඉඩම් ලැබී තිබෙන අයගේ සංඛ්‍යාව විශාල ලෙස වැඩි වී තිබෙන බව ඇත්තයි. එහෙත් ගත වූ අවුරුදු 12 තුළ ප්‍රමාණවත් ලෙස ඉඩම් ලැබුණු අයගේ සංඛ්‍යාව අඩු බවත් ඇත්තයි. එවිට මෙතැන ප්‍රශ්නයක් එනවා. ඒ ගැන මතක් කිරීමෙන් පසුව තමයි, මේ අළුත සකස් කර තිබෙන සංශෝධනය හරිද, ප්‍රමාණවත්ද, කියා තීන්දු කරන්නට පුළුවන් වෙන්නේ. සාමාන්‍යයෙන් ජනපද වල වාසය කරන ගොවි පවුල් දෙස බැලූවම ඒ පවුල්වල හත්-අට දෙනා, දහ -දෙළොස් දෙනා සිටින බව පෙනී යනවා. එවැනි පවුලකට අක්කර 10 ක් තිබුණත් එයින් ලබාගත හැකි ආදායමෙන් ඒ පවුල්වල දරුමල්ලන් එක්තරා වයසකට පත් වුණාට පසු ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනාට යැපෙන්නට බැහැ. දෙමව්පියන් සිටින තුරු, බාල ළමයින් සිටින තුරු, වැඩිමහල් පුත් දුවරුන්ට එයින් රැකෙන්නට බැහැ. ආදායම මදි. අක්කර අට-දහය, අක්කර පහ-හය කෙසේ වෙතත්, අක්කරය දෙක, බාගය හමාර තිබෙන අයට නම් එයින් රැකෙන්නට බැරි බව පැහැදිලියි. මේ අනුව ඉඩම් සංවර්ධනය නමින් සිදු වන්නේ මේ රටේ දුප්පත් කම පතුරුවා හැරීම විතරයි. හොඳ හිතකින් කළත් මෙයින් සිදු වන්නේ දුප්පත් ගොවීන් විශාල වශයෙන් වැඩි කිරීම පමණයි. මිනිසෙකුට අක්කර හාගයක් තිබීම කොහෙත්ම නැතිව යෑමට වඩා හොඳයි. රක්ෂාවක් නැතිව ඉන්නවාට වඩා කොහේ නමුත් කැලෑවක අක්කර හාගයක හෝ කුරු ගෑම හොඳයි. මේ රටේ ඉතිරි වී තවත් ඇතැයි කියන අක්කර අට ලක්ෂයක් තරම් වූ ඉඩම් ප්‍රමාණය මේ ක්‍රමයටම තව අවුරුදු 45ක්

—දෙවන වර කියවීම

50ක් පාවිච්චි කරගෙන ගියොත් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවර වන තැනට එන බව මේ කොමිෂන් සභාවම කියනවා. මේ ක්‍රමයට මේ රටේ ඉඩම් සංවර්ධන ක්‍රමය තව දුරටත් ගෙන ගියොත් අපේ රටට ගැලවෙන්නට බැරි වෙනවාය කියනවා. වගා ව්‍යාපාරයෙන් නොවෙයි, වගා කරන්නට සුදුසු ඉඩම් නැති වීමෙනුයි එය සිදු වන්නේ. මා මෙසේ කතා කරන්නේ ආශාවකට එහෙම නොවෙයි. මේවා නිකම් සෙල්ලමකට එහෙම කියනවාත් නොවෙයි. නිකම් වැරදි සෙවීමට කියනවාත් නොවෙයි. තම රටේ ඉන්නාවූද, අද සහ හෙටත් අනාගතයේදීත් ඇති වන්නට සිටින්නාවූද පරම්පරාවලට අපෙන් ලැබිය යුතු දායාදය ගැන කල්පනා කරනවා නම් රටටත් අපේ මතු පරම්පරාවලටත් අප තුළ අල්ප මාත්‍රයක හෝ ආදරයක් එහෙම ඇත්ත වශයෙන්ම තිබෙනවා නම්, අපි පමණක් අද හොඳට කා බී මැරෙන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැත්නම්, මගේ විශ්වාසයේ හැටියට අපේ රටේ තිබෙන අනෙක් සියලුම මූලික ප්‍රශ්නවලට වඩා මූලික ප්‍රශ්නය මේ ඉඩම් සංවර්ධන ප්‍රශ්නයයි. ඒ නිසයි මා අද කතා කරන්නට තීරණය කෙළේ.

අමුතුවෙන් මතක් නොකර, වෙනත් සහෝදර මන්ත්‍රීවරුන් මතක් කළ අදහසකින් තව දුරටත් යමක් පැහැදිලි කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ වෙන අංශයකිනුයි. මහියංගන පළාතේ අක්කර දහස් ගණනක් කොම්පැනිකාරයන්ටත්, මහාධනපතියන්ටත් වගාවට දී තිබෙනවා. ඔවුන් ඒවායේ කැලෑව කපා පුළුවන් ඉක්මනින් මැෂින් යොදා එළි කර තිබෙනවා. වුවමනාවක් නැත්නම් ඒ ඉඩම්වල ඉතිරි වැඩ අල්ලලා දමන්නටත් ඒ අයට ඉඩ දී තිබෙනවා. මෙතන ප්‍රශ්නය එය නොවෙයි. මේ ලොකු ප්‍රශ්නය ගැන මා කිහිපයක් පුංචි ඉඩම් ප්‍රශ්නයටත් මෙය

ඉඩම් සංවර්ධන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත
—දෙවන වර කියවීම

කල් තැබීම

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
අයිති නිසයි. මේ කැලාවල් මොනවාද? ගතවර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ හැදිගෙන පැවතීගෙන ආ මේ කැලාවල් තිබීම හේතු කොටගෙන ඒවා ඇති පළාත් සහ ඒ බිම් එක්තරා ප්‍රමාණයක සරු ගතියක් ඇති ඒවා හැටියට පවතිනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒවායේ සරු ගතියක් තිබෙනවා. කැල වශයෙන් තබා ගන්නට වුව මනා නම් කැල පාලනය කිරීමේ මූලික ප්‍රතිපත්තිය කුමක් වත් නොවෙයි, මෙය සි. ගහක් කපනවා නම් ඒ වෙනුවට ගහක් එතැන හිටුවන්නට ඕනෑ. අපි නම් ගස් කපනවා. කපා හිටුවන්නේ නැහැ. දෙවැනි කාරණයකුත් තිබෙනවා. කැල කපන විට පොළොව සෝදා පාඨ වට යනවාදැයි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. වගා නාමයෙන් අපේ පැරණි කැලාවල් කපා, නිසි විධියේ වගා ක්‍රමයකුත් නැතිව මේවා නිකම් වගා කිරීමේ නාමයෙන් අර කයි, මේකයි අනෙක් එකයි යනාදි වශයෙන් තාවකාලික වශයෙන් වැඩ කිරීමේ ක්‍රමයෙන් අවුරුදු දහයක් විස්සක් යන විට මහියංගන පළාතේ වගාවට සුදුසු පොළොවක් ඉතිරි වෙයිද? වගාකිරීමට අවශ්‍ය තත්ත්වය තිබෙන්නේ අඟල් තවයක් යන තෙක් පමණයි. ඊට වඩා යට පොළොව පාවිච්චි කරමින් වගා කරන්නට වුවමනා නම් අලුතින් නීති රීති දමා මේවා පාලනය කරන්නට පටන් ගන්නට වෙයි.

එකල්හි වෙලාව අ. හා. 7 වූයෙන් කටයුතු අත් සිටවා විවාදය කල් තබන ලදී.

එතැන් සිට විවාදය 1969 ජනවාරි 4 වන සෙනසුරාදා පවත්වනු ලැබේ.

අවසාන පිටි. ප. 7 මණියාහිඬිඩලේ සභාපතින් ත්‍රස්තවාදීන්ගේ මුහුණට මුහුණ දීම, බලාතම ඉතිහාසයක් පිළිබඳව. 1969, ජනවාරි 4, සනිකිප්‍රමාණ බලාතම මිනිසුන්ගේ මුහුණට මුහුණ දීම.

It being 7 P.M., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Saturday, 4th January, 1969.

කල් තැබීම

ඉத்தිච්චාප්ප

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදීන් ප්‍රශ්නය සහායවූ කරන ලදී:

“මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය”.—
[ශ්‍රී. සි. පී. ද සිල්වා].

“සභා මුද්‍රාපාලන ඉතිහාසය පිළිබඳව”
[කෙළරා ජී. පී. ඩී. සිල්වා] ආදිය පිළිබඳව
පිළිබඳව පිළිබඳව, බලාතම මුහුණට මුහුණ දීම.

Motion made, and Question proposed.

“That the House do now adjourn”.—
[The Hon. C. P. de Silva].

නිල් ද අල්විස් මයා. (බද්දේගම)

(නිල. තීර්ණය අල්විස්—පත්තේකම)

(Mr. Neal de Alwis—Baddegama)

I have a question to ask of the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Justice. I refer to M.C. Panadura Case No. 13326. I would request the hon. Parliamentary Secretary, if necessary through the Attorney-General, to call for this record and the Information Book extracts and see whether the steps taken against this public servant were justifiable at all or whether this man was harrassed for some other reason and, if so, that the matter be handed over to the authorities for necessary disciplinary action against all those concerned.

The police, you know, act improperly in certain matters and this is a case where a public servant has not been given a fair chance to explain a charge that has been brought against him. There was a statement that was made, the statement was not corroborated, the man was unnecessarily remanded and later on no action was taken by the police.

වෛද්‍යවාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොරාදර් ග්‍රේ. ආ. බිකරාමසිංහ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ශ්‍රී. නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අකුරුස්ස ආසනයේ මාලිමිබ මහා විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයකුට කර තිබෙන හිරිහැරයක් සම්

කල් තැබීම

බන්ධව මා ඇමතිතුමාට කල් ඇතිව දැනුම් දුන්නා. ගරු ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේ මෙහි නැතත් ඒ කරුණ ගරු සභාවට මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා.

මාලිම්බඩ මහා විද්‍යාලයේ දුප්පත් ශිෂ්‍ය යෙකුට කර ඇති හිරිහැරයක් ගැනයි මා සඳහන් කරන්නේ. ඔහුගේ පියා ක්ෂය රෝගය සෑදී ආරෝග්‍ය ශාලාවකයි සිටින්නේ. ඔහුගේ මව අංගොඩ සිටින මානසික රෝගියෙක්. මේ තරුණ ශිෂ්‍යයා ආහාර නැතිකම නිසා හාමතෙන් පාසැලට පැමිණ පාසැල් ඉඩමෙන් වැවර ගෙඩියක් කඩා ගෙන බඩගින්නට එය කාලා තිබෙනවා.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

අවසර ඇතිවද? නැතිවද?

වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்கம்)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

බඩගින්න ඇති වුණාම අවසරයක් ඕනෑ නැහැ. මේ ඉඩම බදු අරගෙන තිබෙන්නේ එම පාසැලේ මුල්ගුරුවරයාමයි. ඒ නිසා තමන්ගේ දේපොළ ප්‍රවේසම් කර ගැනීමේ ප්‍රධාන වුවමනාවෙන් මේ ශිෂ්‍යයාගේ අත් දෙක පිටිපස්සට කර බැද හුඟ වේලාවක් පාසැලේම රඳවා ගෙන සිට පසුව පොලිසියට අරගෙන ගියා. තවත් ලමයින් තුන් දෙනෙක් කැඩූ වැවරත් පොලිසියට අර ගෙන ගියා. අනික් ලමයින් තුන් දෙනාගේ මව් පියන් බලපෑමෙන්කාර අය නිසා ඔවුන් මේ හොරකමට අල්ලා ගත්තේ නැහැ. පොලිසියේදී එම මුල් ගුරුවරයා අර ශිෂ්‍යයාට වැවර ගෙඩි 4 ම නොනවත්වා එක දිගටම බොන්නට සලස්වා තිබෙනවා. පොලිසියේ උසස් නිලධාරීන් එයට සම්බන්ධ වී නැහැ. දිළිඳු අහිංසක ලමයකුට ඒ අන්දමට පාසැල් ඉඩමේ වැවර ගෙඩියක් කඩාගෙන කෑමේ වරදට අමනුෂ්‍ය විධියට හිරිහැර කළ මුල් ගුරුවරයෙක් එවැනි තනතුරක තැබීමට සුදුසුද කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහනවා. හොරකම වැරදියි. වැවර ගෙඩියක් වුණත් හොරෙන් කෑමට අනුබල දිය යුතු නැහැ. එවැනි දේ වලට උනන්දු කිරීම සුදුසු නැහැ. එහෙත් දුප්පත් ලමයෙක් හොරෙන් වැවර ගෙඩියක් කඩාගෙන කෑමෙන් ඒ විමසුවට ගන්නා

කල් තැබීම

අන්දමට ඒ ලමයා හොඳ මාර්ගයේ ගෙන යෑමට හේතු වන යම් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නවා මිස පොලිසියට ගෙන ගොස් මේ අන්දමට හිරිහැර කොට වැවර ගෙඩි 4 ක් එක වරට බොන්නය කීම මුල් ගුරුවරයා කුට ඔබින්නේ නැහැ. යුද්ධ කාලයේදී පැසිස්ට්වාදීන්ගේ තිබුණ “වෝට්ට් ටෝට්ට්” කියා වතුර විදීමෙන් හිංසා කිරීමේ ක්‍රමයක්. ඒ අන්දමට මේ ලමයාටත් හිංසා කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් යෙදීම නිසා මේ විද්‍යාලයාධිපතිතුමාගේ මේ අමානුෂික ක්‍රියාව සම්බන්ධව යම් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නා ලෙස මා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. පාසැලක ලමයින් සම්බන්ධව ප්‍රශ්නයක් ඇති වූ විට පොලිසියට ගෙනයෑමට කිසිම වුවමනාවක් නැහැ. ලමයින් අතර විනය කඩ කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති වන විට ඒවා ගැන සොයා බලා ඒ ශිෂ්‍යයන් නියම අන්දමට හරිමග ගමන් කරවීමට කටයුතු කිරීමයි මුල් ගුරුවරයකුගෙන් ඉටු විය යුත්තේ. ඒ කටයුත්ත කළ යුත්තේ ඔය අන්දමට නොවෙයි කියා අපි පිළිගන්නට ඕනෑ.

මේ විදහල්පතිතුමා විසින් ලමයින්ගෙන් මුදල් එක්කාසු කර ගෙන නියම අන්දමට ගණන් හිලව් දෙන්නේ නැතිව තිති විරෝධී අන්දමින් කටයුතු කරන බවත් මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව කරුණු සොයා බැලීමේදී මට දැනගන්නට ලැබුණා. ඒ නිසා ඒ කාරණය සම්බන්ධයෙන් විශේෂ පරීක්ෂණයක් කරන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ජයසූරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ප්‍රශ්නය ගැන අපි සොයා බැලුවා. නමුත් අපට දැනගන්න ලැබුණ හැටියට ඒ ප්‍රදේශයේ අධ්‍යාපන කායඝාලයට ඒ සම්බන්ධ කිසිම පැමිණිල්ලක් ලැබී නැහැ. කිසිම කෙනෙකුගෙන් ඒ සම්බන්ධ පැමිණිල්ලක් ලැබී නැති බවයි අපට දැනගන්න ලැබුණේ. ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමාගේ මාර්ගයෙහුත් අපි මේ ගැන සොයා බැලුවා. නමුත් එම කායඝාලයට එම සම්බන්ධ පැමිණිල්ලක් ලැබී නැති

கல துலிம

கல துலிம

[சயசுரீய மய.]

லலகி ஁பப ஁நகந்ந லுலுனே. ஁ நிசு
஁லுநி ஁யகி ஁஁ ஁நு நலி ஁ ஁மய
னே ஁லலிபியந் விசின—

லேலுலாலரீய ஁஁. ஁. விசுமசின

(஁லாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசினஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

மலந் பியந் ஁஁஁நாம ஁ரோஸஸால
லேகி. ஁ ஁மய ஁நா஁ ஁மயகி.

சயசுரீய மய.

(சுரு. ஜயசுரிய)

(Mr. Jayasuriya)

஁ ஁மயனே கலுரு ஁ரி ஁ரகருலேகி
஁ரிநல நலி ஁஁ விசின ஁ ஁ந ஁லினை
லகி கலுன ஁பப ஁ ஁ந ஁ரிந்
கர ஁லந்ந ஁லலி.

லேலுலாலரீய ஁஁. ஁. விசுமசின

(஁லாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசினஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

மல விசினர ஁஁ரிபந் கரந்நலி.

காரகசுல நியோசு ஁லபநிநுல

(சுசுக்களின் ஁ப ஁க்கிராசனார் ஁வர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

This being the last Sitting of the House for this year, I wish all hon. Members a very happy Christmas and a prosperous New Year.

சுந்ந விசுந ஁஁, ஁ல ஁லிம வி.

வினா வி஁க்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மன்றி மன்கலய ஁ப ஁நுலுல
஁. ஁. 7.08 ஁ 1969 சநலரி 4 ஁ந
஁லபுர஁ ஁. ஁. 2 ஁ந நேகி கல
஁யேய.

஁தன்படி சபை பி. ப. 7.8 க்ரு,
1969 ஜனவரி 4, சனிக்கிழமை பி.ப. 2
மணிவரை ஁த்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned accordingly at 7.8 P.M. until 2 P.M. on Saturday, 4th January 1969.

දයක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. (අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි.) මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ගත 30යි. නැපෑලෙන් ගත 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදෙර, මහලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம். தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால் மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த.பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions: 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1